

การบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริม
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน

**The Integration of Questioning Technique and Extensive Reading to Promote
English Reading Comprehension and Reading Habits**

จिरา จันทร่ทอง

Jira Janthong

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

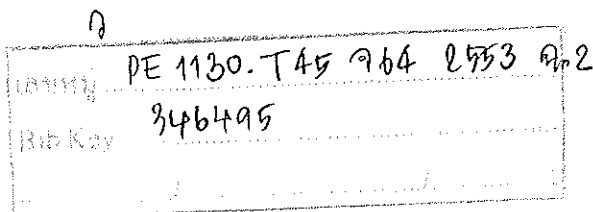
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master
of Arts Degree in Teaching English as an International Language**

Prince of Songkla University

2553

Copyright of Prince of Songkla University

ชื่อวิทยานิพนธ์ การบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อ
ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน
ผู้เขียน นางจิรา จันทร์ทอง
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา 2552

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราภรณ์ ศรีเพชรพันธุ์)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. นิสากร จารุมณี)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราภรณ์ ศรีเพชรพันธุ์)

.....
(ดร. พิทยาธร แก้วคง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็น
ภาษานานาชาติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. เกริกชัย ทองหนู)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความสำเร็จเพียรพยายามและความตั้งใจของผู้วิจัยรวมทั้งได้รับความกรุณาจากผู้มีอุปการคุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ศรีเพ็ชรพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือในการวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร. พิทยาธร แก้วคง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ พร้อมทั้งได้ตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลลดา เลาหวิริยานนท์ ประธานหลักสูตรและคณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้มอบโอกาสและจัดให้มีสาขาวิชานี้พร้อมทั้งประสิทธิ์ประสาทความรู้ และเป็นกำลังใจมาตลอดระยะเวลาของการศึกษาและการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ คุณครูวนิดา เหมะรักษ์ คุณครูพัชณีภูธ ชูสกุลชาติ และ คุณครูแจ่มศรี ปิยะกุล ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือ แนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง

ขอขอบพระคุณ คุณครูณอมจิตร สังข์จรรยา ที่ได้อนุเคราะห์หนังสือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมุมภาษาอังกฤษ และขอบคุณนักเรียน โรงเรียนสตรีพิทลุงที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ นายจรัญ บุรีภักดิ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนที่ได้ให้โอกาส และความสะดวกในการศึกษาต่อครั้งนี้

ขอขอบคุณที่น้องร่วมรุ่น M.A. TEIL 2009 ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้กันและกันมาโดยตลอด

ขอขอบคุณทุกท่านที่ไม่สามารถเอ่ยนาม ได้ทั้งหมด ณ ที่นี้ ที่ได้มีส่วนช่วยให้การทำวิจัยในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ ได้ด้วยดี

คุณประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอบอบแต่ทุกท่านที่ได้กล่าวมาทั้งหมดและสถาบันการศึกษาแห่งนี้

จิรา จันทร์ทอง

Thesis Title The Integration of Questioning Technique and Extensive Reading
 to Promote English Reading Comprehension and Reading Habits

Author Mrs. Jira Janthong

Major Program Teaching English as an International Language

Academic Year 2009

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate improvement in English reading comprehension, reading habits and self-directed learning of students being taught through the integration of questioning technique and extensive reading. Research samples were 35 Mattayomsuksa 3 students taking the fundamental English course in the first semester of the 2009 academic year at Prompinitchaiburee School, Phatthalung. Research instruments included 15 lesson plans for reading comprehension using questioning technique and extensive reading, the English reading comprehension test, the reading habit and self-directed learning questionnaire, the reading behavior questionnaire and the report on time and frequency of use of the English Corner. The English reading comprehension test and the reading habit and self-directed learning questionnaire were administered to all subjects before and after the 15 week (30 hours) experiment. Obtained data were analyzed for a percentage, means, standard deviations and paired-sample t-test.

Results show that the students' English reading comprehension ability increased significantly at the .01 level after learning reading comprehension using the questioning technique and extensive reading . The students' reading habit and self-directed learning was found at a statistically higher level of .01 after the treatment period. The record of time spent and frequency of attending the English Corner showed that students employed more self- directed learning after the training. These findings indicated that administrators and teachers should acknowledge a need for provision of a sufficient numbers of books that are of the students' level and interest. Likewise, extra-curricular reading activities should be provided so as to help the students to be more proficient and more self- directed in their own reading and learning.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
บทคัดย่อ.....	(4)
Abstract.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
รายการตาราง.....	(8)
รายการภาพประกอบ.....	(10)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
คำถามที่ใช้ในการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.1 ทฤษฎีและจิตวิทยาในการสอนอ่าน	13
2.1.1 ทฤษฎีโครงสร้างทางปัญญา.....	13
2.1.2 ทฤษฎีอภิปัญญา.....	14
2.1.3 โครงสร้างความรู้เดิม.....	16
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการตั้งคำถาม.....	16
2.2.1 ลักษณะของคำถามที่ดี.....	17
2.2.2 ประเภทของคำถาม.....	17
2.2.3 องค์ประกอบของคำถามที่ส่งผลต่อการเรียนรู้.....	20
2.3 ประเภทของการอ่าน.....	20
2.3.1 การอ่านแบบกว้างขวาง.....	20
2.3.2 การอ่านแบบเน้น.....	22

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.4 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	27
2.4.1 ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน.....	27
2.4.2 องค์ประกอบของการอ่าน.....	29
2.4.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน.....	32
2.4.4 ประเภทของความเข้าใจในการอ่าน.....	34
2.4.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	35
2.4.6 กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	37
2.4.7 ขั้นตอนการสอนอ่าน.....	41
2.4.8 การวัดและการประเมินผลการอ่าน.....	42
2.4.9 เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน.....	44
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	45
2.5.1 ความหมายของนิสัยรักการอ่าน.....	45
2.5.2 การสร้างนิสัยรักการอ่าน.....	46
2.5.3 กิจกรรมที่ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน.....	49
2.5.4 การเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	50
2.5.5 การประเมินนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	52
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
2.6.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม.....	53
2.6.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวาง.....	54
การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
กลุ่มตัวอย่าง.....	57
แบบแผนการวิจัย.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69

(7)

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
สรุปผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผลการวิจัย.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	90
รายการเอกสารอ้างอิง.....	93
ภาคผนวก.....	107
ก แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน.....	108
ข (1) แบบสอบถามนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	120
ข (2) แบบประเมินพฤติกรรมด้านการอ่าน.....	121
ข (3) แบบบันทึกการอ่าน (Reading Log).....	122
ค ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน โดย.....	123
โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถาม	
และกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง	
ง ตัวอย่างบทอ่านและแถบประโยคคำถามประกอบแผนการสอน.....	126
จ ตัวอย่างคำถามของนักเรียน.....	128
ฉ ภาพมุมภาษาอังกฤษและภาพผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	129
ช รายชื่อหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษ.....	130
ประวัติผู้เขียน.....	133

รายการตาราง

หน้า

ตาราง

1.1 ร้อยละคะแนนผลการสอบ O-NET, A-NET และ NT.....	3
3.1 แบบแผนการวิจัย.....	58
3.2 เนื้อหาบทอ่านที่ใช้สำหรับการทดลองใน 15 สัปดาห์.....	60
3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถาม..... และการอ่านแบบกว้างขวาง ชั่วโมงที่ 1	61
3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถาม..... และการอ่านแบบกว้างขวาง ชั่วโมงที่ 2	62
4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ..... เพื่อความเข้าใจโดยรวมก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง	71
4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ..... ระดับความเข้าใจตรงตามตัวอักษร การตีความและการสรุปความ ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถาม และการอ่านแบบกว้างขวาง	72
4.3 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง..... ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถาม และการอ่านแบบกว้างขวาง	74
4.4 ค่าเฉลี่ยและการแปลผลระดับนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง..... ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถาม และการอ่านแบบกว้างขวาง	75
4.5 ค่าเฉลี่ยและการแปลผลระดับพฤติกรรมการอ่านหลังการเรียนรู้..... โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถาม และการอ่านแบบกว้างขวาง	78
4.6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าอ่านหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษระหว่างการทดลอง.....	79

รายการภาพประกอบ

หน้า

รายการภาพประกอบ

2.1 รูปแบบการแสดงกระบวนการทางการอ่านภาษาอังกฤษ.....	16
ของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ	
3.1 มุมภาษาอังกฤษ.....	63
3.2 ผู้เรียนเลือกหนังสืออ่าน.....	63
4.1 กราฟร้อยละของนักเรียนที่มีความถี่ของการอ่านหนังสือ.....	80
นอกเวลาเรียนระหว่างการทดลอง	
4.2 กราฟร้อยละของนักเรียนที่อ่านบทอ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนด.....	81
ในแต่ละแผนการเรียนรู้ทั้ง 15 แผนของกิจกรรมในชั่วโมงที่ 2	

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในปัจจุบันการเรียนภาษาต่างประเทศจัดเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะเป็นสาระการเรียนรู้ที่สามารถเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด ตลอดจนการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ในกลุ่มภาษาต่างประเทศด้วยกันทั้งหมดภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาสากลที่คนจำนวนมากใน โลกนิยมใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมกับประเทศอื่นๆทั่วโลก ตลอดจนการนำไปใช้เพื่อ แสวงหาความรู้ทางด้านต่างๆ และนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารสำหรับการพัฒนาประเทศ ในทุกๆด้าน

จากเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ, 2545:1) ได้ตระหนักถึงความสำคัญ เห็นคุณค่าและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอันดับที่หนึ่งที่ต้องสอนในทุก โรงเรียน สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน โรงเรียนตามหลักสูตรจึงเป็นการจัดโดยใช้ กิจกรรมที่มุ่งเน้นเพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียนและรัก การค้นคว้า ให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสฝึกทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งได้แก่ ทักษะการ ฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เป็นแนวทางที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ จากการฝึกทักษะดังกล่าวไปใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆในชีวิตประจำวัน รวมถึงการศึกษาค้นคว้าในระดับสูงหรือการประกอบอาชีพได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ทักษะการอ่านจัดเป็นทักษะหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาคน เป็นทักษะที่ช่วยให้มนุษย์มีการ ใช้เหตุผลและเป็นวิธีการหาความรู้ที่ดี เพราะหนังสือเปรียบเสมือนขุมทรัพย์แห่งวิทยาการทั้งปวง (วารสารวิชาการ, 2546) เป็นทักษะที่มีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่สามารถนำไปใช้ในการแสวงหา ความรู้เพื่อการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อในระดับสูง อีกทั้งสามารถนำความรู้จากการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมประเทศชาติให้สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกปัจจุบันอีกด้วย

การเรียนรู้เกี่ยวกับวิทยาการต่างๆก็ต่ออาศัยตำราวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของข้อมูลข่าวสารที่มีความรู้ใหม่ๆเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องมากมายอีกทั้งยังมี

ความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาผู้เรียนจึงมีความจำเป็นต้องแสวงหาความรู้ได้อย่างสม่ำเสมอ เพราะฉะนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่งของผู้เรียนมีโอกาสใช้มากที่สุดและจะคงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุดหรืออาจกล่าวได้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะเดียวที่อยู่คู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิต Finocchiaro and Brumfit (1988: 143) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารและการถ่ายทอดวิชาการต่างๆให้แก่กัน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกปัจจุบันอีกด้วย

วิสาข์ จิตวิตร์ (2543: 1) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ว่าเป็นวิชาทักษะที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และได้รับการฝึกฝนอยู่อย่างสม่ำเสมอเพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นการสอนเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน และในทักษะทั้ง 4 ที่กล่าวมา ทักษะการอ่านถือเป็นทักษะที่ผู้เรียนควรจะได้รับ การฝึกฝนในทุกระดับของแต่ละช่วงชั้น เพราะเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปใช้มากที่สุด เนื่องจากผู้เรียนมีความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้เพื่อใช้สำหรับการอ่านหนังสือเรียน ตำรา หรือวารสารต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ติดตามประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงานครบรอบ 9 ปี ของการปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2542-2553) พบว่ามีประเด็นปัญหาในระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน คือ การจัดการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัยระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา การศึกษานอกระบบ และการจัดการศึกษาในภาพรวมมีปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข โดยเร่งด่วน คือ พัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนซึ่งมีแนวโน้มด้อยลง

ระบบการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) พบว่า ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ซึ่งสาเหตุสำคัญอาจมาจากการที่เด็กไทยขาดนิสัยรักการอ่าน ขาดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ การอ่านของชาติอื่นๆแล้ว การอ่านหนังสือของเด็กไทยนับว่ามีปริมาณน้อยมาก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, “สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล”, 2551)

ในปีพุทธศักราช 2551 สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติได้ทำการทดสอบวัดผลทางการศึกษาของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประเทศและระดับภูมิภาค O-NET (Ordinary National Education Test) และ A-NET (Advanced National Education Test) รวมทั้งการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ NT (National Test) จำนวน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ป्राกฏผล ดังนี้

ตารางที่ 1.1 ร้อยละคะแนนผลการสอบ O-NET, A-NET และ NT ปีพุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ย O-NET (ร้อยละ)	คะแนนเฉลี่ย A- NET (ร้อยละ)	คะแนนเฉลี่ย NT (ร้อยละ)
1. ภาษาไทย	50.70	50.26	43.95
2. สังคมศึกษา	37.76	35.48	41.67
3. วิทยาศาสตร์	34.62	33.94	39.37
4. คณิตศาสตร์	32.49	21.96	31.15
5. ภาษาอังกฤษ	30.93	32.52	30.85

จากตาราง 1.1 แสดงให้เห็นว่า ผลการสอบทั้ง 3 ประเภทของไทยในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 ยกเว้นผลการสอบ O-NET (Ordinary National Education Test) และ A-NET (Advanced National Education Test) ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเท่านั้นอยู่ที่ ร้อยละ 50.70 และ 50.26

ศุุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนของครูมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ครูควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการอ่าน เพราะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีแนวทางพัฒนาความสามารถในการอ่านให้มีประสิทธิภาพ จากการสรุปผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (National Test) ของการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษา พบว่า คุณภาพของผู้เรียนด้านการอ่านมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนด้อยคุณภาพนั้นอาจเกิดได้จากหลายปัจจัย และปัจจัยหลักคือ ครู ซึ่งในที่นี้อาจหมายถึงว่า โรงเรียนขาดแคลนครูและไม่มีความรู้เฉพาะวิชา หรืออาจเกิดจากการจัดเนื้อหาหลักสูตรไม่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีการสอนของครูไม่น่าสนใจและไม่ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน ตลอดจนการวัดผลและการประเมินผลที่ครูใช้ไม่สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียน ครูจัดการเรียนสอนแบบเน้นการท่องจำและผู้เรียนขาดการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการเรียนเข้ากับชีวิตจริง ซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเบื่อการเรียน ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ไม่รู้จักกลวิธีในการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและขาดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ทั้งนี้ สุมน อมรวิวัฒน์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีความเจริญเติบโต

พอที่จะสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งทั้งนี้อาจรวมถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในชั้นเรียนที่ไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติ และไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ครูขาดการส่งเสริมและการปลูกฝังให้ผู้เรียนได้มีการฝึกทักษะกระบวนการด้านการคิดวิเคราะห์ในการหาแนวทางหรือวิธีการสำหรับการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

สำหรับประเด็นที่ถือว่าเป็นภาวะวิกฤตอย่างยิ่งและจำเป็นต้องเร่งดำเนินการพัฒนาและให้ความสำคัญได้แก่การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพปัจจุบันนี้ ประเทศไทยพบปัญหาเด็กไทยอ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ จากผลการทดสอบความสามารถในด้านการอ่านของเด็กไทย จัดอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยขั้นพื้นฐาน คือ ร้อยละ 50 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2551)

ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (National test) ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมพิณีวิทยานบุรี ประจำปีการศึกษา 2549 และ 2550 โดยเฉพาะสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อยู่ที่ระดับร้อยละ 24.76 และ 29.78 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าระดับคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ คือร้อยละ 30.85 และปัจจัยที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเรียนสูงขึ้นก็คือการส่งเสริมทักษะการอ่าน สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจการอ่านหนังสือของคนไทย (2548) พบว่า ประเทศไทยมีปริมาณผู้ที่ไม่อ่านหนังสือถึง 22.4 ล้านคน หรือเกือบ 40% ของประชากรทั้งประเทศ โดยภาพรวมบุคคลเหล่านี้ได้ให้เหตุผลว่า ชอบดูโทรทัศน์หรืออ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการอ่านที่ใช้เวลาในระยะสั้นๆ อ่านเพื่อเก็บเฉพาะประเด็นสำคัญ ไม่ได้มุ่งเน้นเนื้อหาสาระเท่าที่ควร และในกลุ่มเด็กที่มีอายุระหว่าง 10-14 ปีมากกว่า 60% ให้เหตุผลในการไม่อ่านหนังสือว่า ไม่ชอบ และไม่น่าสนใจ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างสิงคโปร์ที่มีสถิติของผู้ที่อ่านหนังสือปีละ 40-50 เล่มต่อคน ประเทศเวียดนามปีละ 60 เล่มต่อคน ซึ่งตรงกันข้ามกับคนไทยที่มีสถิติการอ่านหนังสือเพียงปีละ 2 เล่มต่อคนเท่านั้น นับได้ว่าการอ่านหนังสือของคนไทยเข้าสู่ภาวะวิกฤต ฉะนั้นการส่งเสริมให้เด็กไทยรักการอ่าน และการปลูกฝังวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองถือเป็นการสร้างพฤติกรรมที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีค่านิยมที่ถูกต้องให้เกิดขึ้นกับเด็กไทย และวิธีการสำคัญที่เหมาะสมและจำเป็นมากที่สุดก็คือการปลูกฝังและส่งเสริมให้เด็กไทยมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนที่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง

การอ่านไม่ได้มุ่งให้ผู้เรียนเพื่อจะจดจำเพียงเนื้อหาและข้อคิดของผู้เขียนเท่านั้น แต่การอ่านมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้ใช้กระบวนการคิด ให้มีปัญญา มีความรู้ ทำให้สามารถเข้าใจปัญหาต่างๆ ในชีวิตได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว รู้จักใช้วิธีการแก้ปัญหาได้อย่างชาญฉลาด การส่งเสริมการอ่านไม่ใช่เรื่องของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่จัดเป็นเรื่องของสังคมทุกระดับ และทักษะการอ่านจะเกิดขึ้น

หรือจะพัฒนาจนเป็นนิสัยได้นั้นต้องมีการฝึกฝนและปฏิบัติอยู่เป็นประจำและเป็นกิจกรรมที่ควรกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กรมวิชาการ, 2543)

การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาในระดับสูงได้ ดังนั้นครูจึงต้องฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีต่างๆที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะและสามารถที่จะอ่านบทความหรือหนังสือที่มีความหลากหลาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2541: 8) ทำให้ผู้เรียนอ่านได้และอ่านเป็น ซึ่ง การ์ธันท์ รัตนแสนวงษ์ (2546) ได้กล่าวว่า การอ่านให้เป็น หมายถึง อ่านแล้วมีความเข้าใจในบทความนั้น และ Widdowson (1978) ได้ระบุถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของการเป็นนักอ่านที่ดี และความเข้าใจในการอ่านโดยทั่วไปประกอบด้วย ความสามารถทางภาษาของผู้อ่าน ธรรมชาติของเนื้อหาบทความและความพึงพอใจในบทความ หรือความมีนิสัยรักการอ่าน สำหรับการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจัดเป็นทักษะที่มีคุณค่าและควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านจะสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์สำหรับอนาคตของผู้เรียนในการศึกษาระดับสูงต่อไป ซึ่ง ผงงกาญจน์ ภูวิภาดาวรรณ (2540) ได้สรุปว่า วิธีการสอนทักษะการอ่านมีกลวิธีและเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพหลายวิธี ซึ่งในการสอนแต่ละครั้งครูจะต้องเลือกวิธีที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ดีที่สุด การจัดการกิจกรรมด้านการเรียนการสอนอ่านที่ดีต้องเป็นกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นให้ผู้อ่านมีความต้องการที่จะอ่านและมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

เทคนิคการตั้งคำถาม (questioning technique) จัดเป็นกลวิธีและเครื่องมือที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของครูที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านเพื่อท้าทายให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบ ผู้เรียนมีทักษะการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า สามารถสรุปความคิดรวบยอด ซึ่งเป็นการสร้างแรงดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้ติดตามเรื่องที่อ่าน จูริภรณ์ มะเลโลหิต (2548) ได้ค้นพบว่า การใช้กลยุทธ์การตั้งคำถาม ทั้งการถามก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่านเป็นวิธีการที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ทั้งความเข้าใจโดยรวม ความเข้าใจในระดับแปลความ (Literal comprehension) และความเข้าใจระดับตีความ (Reinterpretation) และที่สำคัญเทคนิคการตั้งคำถามยังสามารถพัฒนาได้ทั้งนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

การจัดการเรียนการสอนโดยการตั้งคำถามจะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มีความตั้งใจเรียนและเรียนอย่างสนุกสนาน อีกทั้งยังทำให้ครูสามารถประเมินได้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากน้อยเพียงใด ในขณะที่ผู้เรียนคิดหาคำตอบและฝึกตั้งคำถามไปพร้อมกับครูนั้นเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะกระบวนการคิดและมีวิธีการค้นหาคำตอบจากสิ่งที่อ่าน เทคนิคการตั้งคำถามนับว่าเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง

ซึ่งจะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้สิ่งต่างๆตลอดจนการดำเนินชีวิตในภาคหน้า

การจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจะประสบผลสำเร็จได้นั้นผู้อ่านจะต้องมีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นองค์ประกอบสำคัญด้วย การใช้กลวิธีในการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านจึงเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการส่งเสริมการอ่าน การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเพียงแต่อ่านออกเขียนได้ไม่เพียงพอเพราะจุดหมายปลายทางสำคัญก็คือควรทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านแบบยั่งยืน และอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้อย่างกว้างขวางต่อไป

ดังนั้นการสร้างนิสัยรักการอ่านให้ผู้เรียน จึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การที่ครูจะปลูกฝังให้ผู้เรียนรักการอ่านได้นั้น ดาร์การตันครองจันท์ (2545) ได้แนะนำว่า ควรเริ่มจากการปลูกฝังให้เด็กอยากเข้าห้องสมุดโดยไม่ต้องมีความจำเป็นใดๆ เข้ามาบังคับและสิ่งสำคัญที่จะปลูกฝังให้ผู้เรียนรักการอ่านให้มากขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนความรู้ในห้องสมุด คือ การหากิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจ หรือกิจกรรมที่สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านได้ด้วยรูปแบบใหม่ๆที่หลากหลายเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับเด็ก เด็กมีโอกาสได้อ่านตามความต้องการ อ่านตามความสนใจ อ่านเพื่อความบันเทิงและสนุกสนาน อ่านได้ในปริมาณมากและอ่านอย่างรวดเร็วและครูไม่ควรเน้นการสอนที่มีการทดสอบหรือการทำแบบฝึกหัดในปริมาณมากเกินไป เพราะการมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนในปริมาณมากๆจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ ครูควรจัดกิจกรรมที่สามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย จนกลายเป็นการสร้างนิสัยในตนเองให้รักการอ่าน และมีความต้องการที่จะอ่าน ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีความเป็นอิสระในการอ่าน ไม่มีความรู้สึกลัวถูกบังคับให้อ่าน และมีการอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ มีความพยายามและสามารถหาหนังสือเพื่อสนองความต้องการที่จะอ่านได้ด้วยตนเอง เป็นวิธีการสร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับการสร้างนิสัยรักการอ่าน (Strengthening Reading Habits) ผู้เรียนก็จะเกิดนิสัยรักการอ่านโดยไม่รู้ตัว

วิธีการที่สามารถส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสือในปริมาณมากๆ อ่านตามความต้องการ มีความสนุกสนานในการอ่าน ซึ่ง Brown (2000) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการอ่านที่จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดนิสัยรักการอ่านได้แก่ กิจกรรมการอ่านอย่างหลากหลาย กว้างขวาง (extensive reading) และอ่านเพื่อความบันเทิงเพลิดเพลิน (reading for pleasure) ว่าเป็นวิธีการอ่านบทอ่านที่มีถ้อยคำและภาษาที่หลากหลาย อ่านเพื่อความเข้าใจในภาพรวม อ่านแล้วเกิดการเรียนรู้สร้างความมั่นใจในการอ่าน และมีความคล่องแคล่วในการอ่าน เป็นแนวทางในการพัฒนานิสัยในการเป็นผู้อ่านได้ตลอดชีวิต เพราะเมื่อผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาอย่างเพียงพอและหลากหลาย ผู้เรียนก็สามารถหา

วิธีการอ่านหนังสือและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และเกิดการเรียนรู้ทำให้สามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

การมีนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนถือเป็นเป้าหมายสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษและมีบทบาทต่อผู้เรียนเพราะเป็นปัจจัยที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพัฒนาทักษะต่างๆทางภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น วิธีการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน คือการให้อ่านในปริมาณมากและอ่านอย่างรวดเร็วเป็นกิจกรรมการอ่านที่มุ่งให้ผู้อ่านมีการพัฒนานิสัยรักการอ่าน เพิ่มพูนความรู้ทางคำศัพท์ และ โครงสร้างทางภาษาพร้อมทั้งเป็นการกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ Richard, Polatt & Platt (1992: 133) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การให้ผู้เรียนได้อ่านบทอ่านในปริมาณมากๆพร้อมกับการอ่านในบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการอ่านทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยทำให้การอ่านกลายเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจและเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่ดี ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน ทำให้มีการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจนในที่สุดก็สามารถพัฒนาผู้เรียนไปสู่การมีนิสัยรักการอ่านได้ ในขณะที่ Nuttall (1989) ได้กล่าวเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องนิสัยรักการอ่านไว้ว่า บุคคลยังมีนิสัยรักการอ่านทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้มีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในการอ่านและในด้านอื่นๆรวมทั้งด้านการศึกษาด้านหน้าที่การงานตลอดจนการดำเนินชีวิตมากขึ้นเท่านั้น

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนอ่าน ครูผู้สอนต้องพยายามหาแนวทางในการฝึกฝนให้เด็กได้อ่านมากๆ อ่านบ่อยๆจนติดเป็นนิสัย ให้มีความรู้สึกเหมือนไม่ใช่การเรียนแต่เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง เป็นสิ่งที่มีคุณค่า ผู้เรียนสามารถนำประโยชน์ที่เกิดจากการอ่านไปเชื่อมโยงกับการใช้ชีวิตจริง ทำให้มีความรู้สึกที่ไม่ใช่เป็นการบังคับ ในที่สุดผู้เรียนก็จะมีนิสัยรักการอ่านและอ่านอย่างต่อเนื่องแบบยั่งยืน ดังที่ อุคม เซยกิจวงศ์ (2544) กล่าวไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนต้องหาวิธีการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ว่าเป็นครรลองของชีวิต เป็นหัวใจของการศึกษา เป็นกิจกรรมสำคัญที่เกิดขึ้นได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา มีลักษณะที่ต่อเนื่องและยาวนานตลอดชีวิต

ด้วยเหตุผลตามความจำเป็นและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยซึ่งได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมพิณิตชัยบุรี จังหวัดพัทลุง เป็นกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ เป็นกลุ่มที่ขาดโอกาสทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสทางด้านการส่งเสริมการอ่าน และทางโรงเรียนมีข้อจำกัดเรื่องของงบประมาณ ห้องสมุดมีหนังสือไม่เพียงพอ และผู้เรียนไม่มีความรู้ด้านกลวิธีในการอ่าน ผู้วิจัยจึงพยายามหาแนวทางเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการอ่าน และส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะการอ่านภาษาอังกฤษ

เพราะความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจะเป็นแรงเสริมและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการอ่าน เป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับผู้เรียน ทาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญฝึกผู้เรียนให้สามารถหาวิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความปรารถนาที่จะพัฒนา นักเรียนของตนเองให้ได้เป็นคนเก่งและเป็นคนดีตามศักยภาพโดยการฝึกให้มีนิสัยรักการอ่าน เพราะถ้าผู้เรียนไม่รักที่จะอ่านก็ยากที่จะพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ได้ และจากการศึกษาผลงานทาง วิชาการต่างๆเกี่ยวกับการอ่านทำให้ได้แนวคิดวา วิธีการตั้งคำถามเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถ พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางการเรียนรู้ภาษาได้ เพราะการถามเป็นวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียน คิดตามเนื้อเรื่อง เป็นวิธีการฝึกให้ผู้เรียน ได้มีบทบาททั้งการเป็นผู้ถามและผู้ตอบ ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้หาวิธีการคิดเพื่อความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง และจากการศึกษาแนวคิดและข้อค้นพบ ของนักการศึกษาหลายๆท่านเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวางพบว่า การอ่านแบบกว้างขวางก็น่าจะ เป็นวิธีการที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมความสามารถทางการอ่านและนิสัย รักการอ่านของผู้เรียนได้ เพราะการอ่านแบบกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่เปิด โอกาสให้ผู้เรียน ได้อ่าน หนังสือในปริมาณมากๆ มีอิสระในการที่จะเลือกสิ่งที่ต้องการอ่านได้ด้วยตนเอง อ่านอย่าง สนุกสนานและเพลิดเพลิน พัฒนาให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว ผู้เรียนมีการอ่านอย่าง สม่ำเสมอ ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะอ่านอย่างไม่รู้ตัวจนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่านในที่สุดและ เป็นวิธีการที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ได้อย่างยั่งยืน

เพราะฉะนั้นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและนิสัยรักการอ่านนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้คำนึงถึงปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการ พัฒนาทักษะการอ่าน ทั้งที่เป็นปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเนื้อหา โดยการใช้กลวิธี ต่างๆเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ รวมทั้งสภาพแวดล้อมบรรยากาศในการเรียนที่มีอิทธิพลและสำคัญ ต่อการเรียนรู้ อีกทั้งสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนในการเรียนรู้ด้วยตนเองและเกิดนิสัยรัก การอ่าน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริม ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน

(The Integration of Questioning Technique and Extensive Reading to Promote English Reading Comprehension and Reading Habits)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนการอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง
2. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนการอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง
3. เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามที่ใช้ในการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอนอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางสูงกว่าก่อนการได้รับการสอนหรือไม่
2. การสอนอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางทำให้นักเรียนรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนดีขึ้นหรือไม่
3. การสอนอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้อย่างรวดเร็ว มีความสนุกสนานกับการอ่าน และมีพฤติกรรมด้านการอ่านดีขึ้นหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้นำวิธีการและเทคนิคการสอนอ่านไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. เพื่อสร้างโอกาสทางการเรียนให้กับผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง
3. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน มีความมั่นใจในการอ่าน มีความสามารถในการอ่านและรู้จักวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จากโรงเรียนพรหมพิณิตชัยบุรี เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 กลุ่ม จากจำนวนนักเรียน 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

2. 2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- 2) นิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ เนื้อหาจากบทอ่านซึ่งได้คัดเลือกจากหนังสือเรียน คือ Access Book 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งบทอ่านจากหนังสืออื่นๆที่ได้รับอนุมัติจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการให้ใช้เป็นแบบเรียนได้ และจากวารสารสิ่งพิมพ์ที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic text) ที่มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์และ โครงสร้างทางไวยากรณ์อยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 15 สัปดาห์ๆละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งสิ้นจำนวน 30 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เทคนิคการตั้งคำถาม หมายถึง เทคนิคที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจในการจัดกิจกรรมชั่วโมงที่ 1 โดยใช้วิธีการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นการตั้งคำถามทั้งโดยครูและโดยนักเรียน ประกอบด้วยคำถามก่อนการอ่านที่เกี่ยวกับประเด็นสำคัญๆ (Gist Questions) โดยครู คำถามระหว่างการอ่านโดยนักเรียนและนักเรียนมีการค้นหาคำตอบเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้เนื้อหาบทอ่านเพื่อความเข้าใจ และคำถามหลังการอ่านโดยครู ซึ่งเป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลรายละเอียดจากบทอ่าน ซึ่งเป็นคำถามที่ครูใช้สำหรับประเมินความเข้าใจในการอ่านบทอ่านของผู้เรียนและผู้เรียนตอบ โดยการเขียนตอบสั้นๆ (Short answers)

2. การอ่านแบบกว้างขวาง หมายถึง เป็นวิธีการอ่านที่ครูจัดขึ้นเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสือภาษาอังกฤษโดยการเลือกอ่านหนังสือเองตามความต้องการ ในชั่วโมงที่ 2 ของการเรียนจากมุมภาษาอังกฤษที่ครูจัดให้และมีการทำบันทึกการอ่านหลังการอ่านเพื่อสรุปความเข้าใจ และรวมถึงการอ่านนอกเหนือจากการเรียนในชั่วโมงเรียนตามปกติ

3. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่เข้าใจเนื้อหาบทอ่าน โดยผู้วัดระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ ซึ่งประยุกต์จากระดับความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของ Nuttall (1996) ได้แก่ ความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ความเข้าใจในระดับการตีความ (Reinterpretation Comprehension) และความเข้าใจระดับการสรุปความ (Inference comprehension) โดยวัดจากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. นิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง การชอบอ่านหนังสือ ความพึงพอใจในการอ่านเมื่อมีโอกาสต้องการอ่านเพิ่มขึ้น การใช้เวลาว่างเพื่อการอ่าน อ่านเองโดยไม่ต้องมีการบังคับ อ่านได้มาก อ่านได้เร็ว เป็นสุข สนุกสนานกับการอ่าน ซึ่งวัดได้จากการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังการเรียนการอ่าน โดยการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง และจากการประเมินพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียนหลังจากการเรียนการอ่านโดยการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง และการสังเกตการอ่านหนังสือของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยที่ไม่มีการบอกล่วงหน้านอกเหนือจากชั่วโมงเรียนจากทะเบียนการใช้บริการมุมภาษาอังกฤษ

5. พฤติกรรมด้านการอ่าน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนมีต่อการอ่านหนังสือหลังจากได้รับการสอนอ่านโดยการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง เป็นพฤติกรรมที่สนับสนุนและส่งเสริมการมีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน เช่น ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้อย่างรวดเร็ว มีความสนุกสนานกับการอ่าน และผู้เรียนอ่านหนังสือได้ปริมาณมากกว่าที่ครูกำหนด ผู้เรียนเป็นผู้ประเมิน

6. แบบบันทึกการอ่าน (Reading Log) หมายถึง แบบบันทึกที่ผู้เรียนใช้สำหรับการบันทึกการอ่านหลังจากที่ผู้เรียนเลือกหนังสืออ่านแต่ละครั้ง เพื่อสรุปความเข้าใจเรื่องที่ทำได้น้อย 1 เรื่องของการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง รวม 15 ครั้ง ซึ่งข้อมูลที่ผู้เรียนบันทึกประกอบด้วย ชื่อผู้เรียน ชื่อหนังสือ จำนวนหน้าหนังสือ วัน เวลาที่ใช้ในการอ่านและเหตุผลในการเลือกอ่าน สรุปใจความสำคัญโดยย่อ ผู้เรียนสามารถบันทึกได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางด้านแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยตามหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับเทคนิคการตั้งคำถาม
- 2.3 ประเภทของการอ่าน
- 2.4 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่าน

การสอนอ่านจะประสบความสำเร็จได้ตามจุดมุ่งหมายมากน้อยประการใดนั้น นักวิชาการได้เสนอแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพไว้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ทฤษฎีโครงสร้างทางปัญญา ทฤษฎีอภิปัญญา และทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม

2.1.1 ทฤษฎีโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Theory)

Piaget (1952) กล่าวเกี่ยวกับ ทฤษฎีโครงสร้างทางปัญญาว่า เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสติปัญญาของคน และสติปัญญามีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. โครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure)
2. หน้าที่ทางปัญญา (Cognitive Function)
3. เนื้อหาทางปัญญา (Cognitive Content)

1) โครงสร้างทางปัญญา คือ โครงสร้างความรู้ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ ให้คลี่คลายและสามารถนำไปใช้เป็นฐานในการอธิบายสถานการณ์อื่นๆ ได้ เป็นองค์ประกอบที่สามารถบ่งบอกถึง

ความมีสติปัญญาของบุคคล เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความเข้าใจในการอ่านและสามารถแก้ไขปัญห
ได้อย่างชาญฉลาด

2) หน้าที่ทางปัญญา (Cognitive Function) หมายถึง กิจกรรมทางปัญญาทั้งหลาย
ซึ่งได้แก่ การจัดระบบความรู้ในสมอง (Organization) การรวมหรือการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับ
ความรู้เดิม (Assimilation) การคัดแปลงปรับปรุงแก้ไขความรู้เดิมให้เหมาะสม (Accommodation)

3) เนื้อหาทางปัญญา (Cognitive Content) หมายถึง ความรู้เดิมของบุคคลเกี่ยวกับ
เนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านที่มีโครงสร้างเนื้อหาทางปัญญาอยู่เดิมสอดคล้องกับเรื่องที่อ่านก็จะ
สามารถรับรู้และเข้าใจเรื่องได้เร็วกว่าผู้อ่านที่ไม่มีโครงสร้างเนื้อหาทางปัญญาเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆมา
ก่อน

Ausubel (1969) ได้เสนอทฤษฎีซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างทางปัญญา คือ ทฤษฎีแห่งการ
เรียนรู้ที่มีความหมาย (Theory of meaningful verbal learning) ว่าการเรียนรู้ที่มีความหมายจะ
เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความคิดรวบยอดหรือความรู้สะสมที่มี
อยู่เดิมของผู้เรียน

สรุปได้ว่า โครงสร้างทางปัญญาของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ก็คือ โครงสร้างความรู้ของบุคคล
นั้นๆที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหา เป็นตัวชี้วัดว่าบุคคลนั้นๆมีสติปัญญามากน้อยเพียงใด และ
หน้าที่ทางปัญญา คือ การจัดการความรู้ที่มีให้เป็นระบบ การรวมหรือเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับใหม่
เข้ากับความรู้ที่มีอยู่เดิม การประยุกต์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้อย่างสร้างสรรค์ ส่วนเนื้อหาทาง
ปัญญา คือ ประสิทธิภาพที่บุคคลนั้นมีเกี่ยวกับโครงสร้างและเนื้อหาของเรื่องที่ได้อ่าน ทำให้เกิดการ
เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

2.1.2 ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognitive Theory)

ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognitive Theory) เป็นแนวคิดหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้
ซึ่งหมายถึงการที่บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความคิดของตนเอง สามารถควบคุมความคิด
ตลอดจนสามารถประเมิน วางแผน และจัดระบบความคิดของตนเองได้ รวมถึงวิธีการที่จะทำให้
ตนเองบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ คือ ต้องมีการวางแผนในการทำงาน การควบคุม การตรวจสอบ
และการประเมินผลการเรียนรู้

อภิปัญญา (Metacognition) เป็นความเข้าใจถึงกระบวนการทางปัญญา (Cognitive
process) กล่าวคือผู้เรียนรู้ว่าตนเองคิดอะไร คิดอย่างไร ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจของ

ตนเองได้ สามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดให้เหมาะสมได้ การเรียนแบบอภิปัญญาช่วยให้ผู้เรียน ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี

อภิปัญญาในการอ่านประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับตัวแปรหลัก 4 ประการ คือ เนื้อหา งาน กลวิธี และลักษณะของผู้เรียน รวมทั้งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจ หรือ ผลของการเรียนรู้กับตัวแปรหลักด้วย มีนักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของอภิปัญญาไว้ ดังนี้

Cross & Paris (1988: 131) กล่าวว่า อภิปัญญาว่า หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความคิดของตนเอง มีความสามารถที่จะควบคุมความคิด ตลอดจนประเมิน วางแผน และ จัดกระบวนการทางความคิดของตนเองได้

Casanave (1988) กล่าวว่า อภิปัญญา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับความคิดและการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้เทคนิควิธีการควบคุมการเรียนรู้และความเข้าใจในบทอ่าน

Spring (1985) กล่าวว่า อภิปัญญา หมายถึง การที่ผู้อ่านรู้ว่ากระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เกิดขึ้นได้อย่างไรและกฎเกณฑ์ในการเรียนรู้คืออะไร หมายถึงผู้อ่านนั้นมีอภิปัญญา ซึ่งถ้าผู้อ่านนั้นมีอภิปัญญา ก็สามารถที่จะประเมินตนเองจากสิ่งที่ได้อ่านและเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การเลือกใช้กลยุทธ์หรือวิธีการเรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนสามารถตรวจสอบความเข้าใจของตนเองได้ (Comprehension monitoring) และยังสามารถประเมินความสำเร็จในการอ่านของตนเองแต่ละครั้ง ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ได้

Carrell & Pharis & Loberto (1983) ได้สรุปว่า การใช้กระบวนการอภิปัญญาในการอ่าน เป็นวิธีการหรือขั้นตอนที่ทำให้การอ่านบรรลุตามเป้าหมาย มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วนคือ ความตระหนักรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีต่างๆ ในการอ่านและการควบคุมตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ในขณะที่กำลังอ่าน ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน คือ ผู้อ่านที่มีการวางแผนในการใช้ยุทธวิธีในการอ่าน มีการประเมินผลความสำเร็จขณะที่กระบวนการอ่านกำลังดำเนินอยู่ และสามารถแก้ไขปรับเปลี่ยนวิธีการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ได้ การที่จะประสบความสำเร็จในการทำความเข้าใจในการอ่านนั้นต้องมาจากการที่ผู้อ่านมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองต้องเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการอ่านและการเรียนรู้ด้วยการริเริ่มและการควบคุมตนเอง ซึ่งต้องอาศัยอภิปัญญาและการใช้กลวิธี (Strategies) ที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีการคิดอย่างรู้ตัว หรือต้องมี อภิปัญญาในขั้นตอนการอ่านทุกครั้ง ตลอดจนมีการควบคุมวางแผนและจัดกระบวนการคิดของตน ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านต้องตระหนักว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ จะต้องใช้กลวิธีอะไรและอย่างไรที่เหมาะสม และต้องสามารถนำความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่รับมาใหม่ หมายถึงความรู้ที่

ได้จากการอ่าน และเมื่อมีปัญหาในขณะที่กำลังอ่านก็สามารถหาสาเหตุและวิธีการแก้ไขได้ จึงจะทำให้ประสบผลสำเร็จในการอ่าน

2.1.3 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory)

โครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) เป็นคำศัพท์ที่นักวิทยาศาสตร์ใช้เพื่อความเข้าใจสำหรับการอธิบายว่าคนเรานั้นมีวิธีการเรียงเรียงและเก็บข้อมูลในหัวสมองได้อย่างไร โครงสร้างความรู้ที่มีอยู่เดิมสามารถสะท้อนประสบการณ์ ความเข้าใจในกรอบความคิด ทักษะ คณิตศาสตร์ และกลวิธีของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านนำมาใช้ทำความเข้าใจในสถานการณ์ของเรื่องทีอ่านหรือสถานการณ์ต่างๆที่พบ เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงวิธีการจัดระเบียบของความรู้ในสมอง วิธีการรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับความรู้เดิมและปรับให้เป็นความรู้ใหม่ที่เหมาะสม นักการศึกษาได้กล่าวและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างความรู้เดิม ไว้ดังนี้

Harris & Sipay (1990) กล่าวถึง โครงสร้างความรู้เดิมว่า โครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วสามารถที่จะช่วยผสมผสานกับความรู้ใหม่ที่ได้รับในขณะที่กำลังอ่าน มีการคาดเดา การทวนซ้ำ การตรวจสอบ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้อ่านได้ประเมินความเข้าใจและสามารถนำยุทธวิธีต่างๆมาใช้ในการแก้ไขความล้มเหลวหรือความไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน ได้อย่างเหมาะสมถูกต้อง

Meyer (1975:11) ให้คำจำกัดความของทฤษฎี “โครงสร้างความรู้เดิม” ว่าเป็นโครงสร้างของประสบการณ์เดิมในแต่ละด้านที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ในปัจจุบันของคนๆนั้น ซึ่งข้อมูลใหม่ๆที่ได้รับมาจะผสมกลมกลืนกับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว

Gunning (1996) กล่าวว่า โครงสร้างความรู้เดิม เป็นระบบการจัดการความรู้เป็นกลุ่มเข้าด้วยกัน อาจจะเป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมและองค์ความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน สำหรับช่วยในการทำความเข้าใจในบทอ่าน

Rumelhart (1981: 22-23) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิมและความรู้ทางด้านเนื้อหาว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านมีความรู้ด้านภาษาและความรู้ทั่วไป ซึ่งความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงาน โดยผ่านกระบวนการทางสมอง เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเรื่องที่กำลังอ่าน ทั้งนี้ก็เพราะว่าข้อเขียนหรือบทอ่านใดๆก็ตามเป็นเพียงข้อมูลภาษาที่ผู้เขียนเตรียมให้ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องใช้วิธีการสร้างความหมายเรื่องที่อ่านขึ้นมาเอง โดยการนำเอาโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ได้รับและตีความหมายข้อมูลนั้นออกมา ผู้อ่านจะสามารถทำความเข้าใจในการอ่านกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โครงสร้างความรู้เดิมจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านและการเรียนรู้ ซึ่งผู้อ่าน

สามารถใช้ความรู้เดิมทำความเข้าใจตำราที่อ่านได้ ซึ่งหน้าที่ของโครงสร้างความรู้เดิมประกอบด้วยประเด็นสำคัญ 3 ประการ คือ

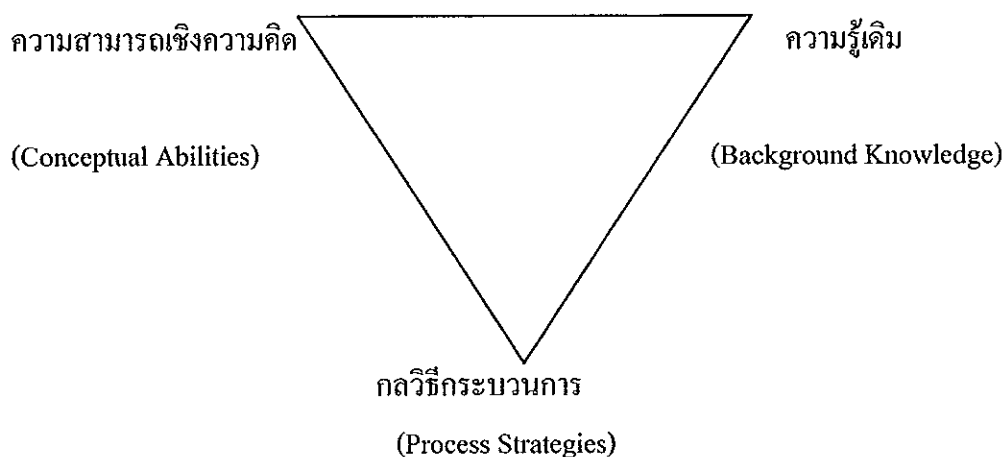
1. ช่วยให้ผู้อ่านค้นหาและเลือกข้อมูลที่ต้องการจากการอ่าน และในการค้นหาหรือเลือกข้อมูลนั้นผู้อ่านต้องตีความเรื่องที่อ่าน ซึ่งการตีความจะเกิดขึ้นเมื่อมีการคาดเดาเนื้อหาที่จะได้อ่านต่อไป หรือเติมความรู้หรือข้อมูลส่วนที่หายไปในช่วงการอ่าน

2. ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเรียบเรียงข้อมูลในตำราได้ เป็นกระบวนการเรียบเรียงและบูรณาการความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม เพื่อให้เกิดความคงทนในการจำ ถ้าผู้อ่านไม่สามารถเรียบเรียงหรือจัดลำดับความรู้จากตำราที่อ่านได้ แสดงว่าผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. ช่วยให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ โดยกระบวนการที่ทำให้เกิดความเข้าใจนี้ จะช่วยให้สามารถเข้าใจบทอ่านอย่างลึกซึ้ง สามารถตัดสินใจและประเมินผลได้

Coady (1979: 7) กล่าวถึง ความรู้เดิมว่า ความรู้เดิมจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล ในการสอนแต่ละครั้งจึงจำเป็นต้องอย่างหนึ่งที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรสนใจในเรื่องความรู้เดิมของผู้เรียนเป็นกรณีพิเศษ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น (ภาพประกอบ 2.1)

ภาพประกอบ 2.1 รูปแบบการแสดงกระบวนการทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของ Coady (1979:7)

จากภาพประกอบ 2.1 สามารถอธิบายได้ว่า ความรู้เดิมเป็นปัจจัยหนึ่งของการอ่าน ในขณะที่กำลังอ่านสมองของผู้อ่านไม่ได้ว่างเปล่า แต่มีความรู้เดิมที่ผู้อ่านเก็บรวบรวมไว้ และเมื่อผู้อ่าน

ได้รับข้อความใหม่เพิ่มก็สามารถใช้กลวิธีในการเรียนรู้ผสมผสานระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ กลายเป็นข้อความใหม่ขณะที่อ่าน

กล่าวโดยสรุปคือ โครงสร้างความรู้เดิม คือความรู้ที่เก็บสะสมไว้จากประสบการณ์ที่ได้รับ มาก่อนแล้วนำมาเก็บไว้อย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอน ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีโครงสร้างความรู้เดิม ที่แตกต่างกันไปตามพื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคม เชื้อชาติ การศึกษาและความสามารถทางสติปัญญา เพราะฉะนั้นทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม คือทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้นั่นเอง

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับเทคนิคการตั้งคำถาม

การใช้คำถามเป็นเทคนิคสำคัญในการเสาะแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการ เรียนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและเป็นกลวิธี (Strategy) ที่สำคัญ เพราะการถามนับเป็นส่วน หนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ ช่วยขยายทักษะ ทางความคิด เป็นวิธีการช่วยให้มีความเข้าใจที่กระจ่างและได้ข้อมูลย้อนกลับทั้งด้านการเรียน การสอน ส่งเสริมความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างความคิดต่างๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และเกิดความท้าทายในการเรียนรู้ พรรณี เกษกมล (2546) ได้กล่าวว่า เทคนิคการตั้ง คำถามจะกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเป็น คิดได้และคิดอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งคำถามที่สามารถช่วยส่งเสริม การคิดไตร่ตรองจะต้องเป็นคำถามที่กระตุ้นและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการแสดงออก ผู้เรียนมี โอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการอภิปราย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 151-152) ได้กล่าวว่า การใช้เทคนิคการตั้งคำถาม เป็นวิธีการ สอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่านและมีความเข้าใจในเรื่องของโครงสร้าง รูปแบบของ ประโยค หน้าที่ทางภาษา ทำให้เข้าใจเนื้อหาบทอ่าน เพราะการตอบคำถามคือการที่ผู้อ่านมีแนวคิด ที่สามารถตอบสนองแนวคิดของผู้เขียนได้และเป็นการช่วยให้ผู้เรียนฝึกอ่านบทอ่าน ได้อย่างรวดเร็ว และสามารถปรับอัตราความเร็วในการอ่านได้ ซึ่งการตั้งคำถามก็มีทั้งคำถามที่ต้องการให้ผู้เรียนหา คำตอบที่เป็นข้อเท็จจริง ว่าใช่หรือไม่ใช่ (Yes/No) และการถามที่ผู้เรียนจะต้องเติมเต็มข้อมูลให้ สมบูรณ์ (Question-word) ในการตั้งคำถามแต่ละครั้งครูสามารถตั้งคำถามให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะ ค้นหาคำตอบได้ทั้งการตั้งคำถามก่อนการอ่านเพื่อจับประเด็นสำคัญ การตั้งคำถามระหว่างการอ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวจากบทอ่านและการตั้งคำถามหลังการอ่านซึ่งเป็นการ ถามเพื่อต้องการประเมินความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน

ระชัย ทฤษฎีคุณ (2536: 71-72) ได้สรุปเกี่ยวกับการใช้คำถามในการจัดการเรียนการสอน ว่า การถามช่วยส่งเสริมความสามารถทางความคิดให้ผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน

การสอน เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการอภิปราย เป็นแนวทางในการเรียนที่กว้างขวางขึ้น ผู้เรียนมีการค้นคว้าและมีการสำรวจความรู้ใหม่ ได้รับความสนใจ และกระตุ้นให้ติดตามเรื่องราวที่อ่าน เป็นวิธีการทบทวนเรื่องราวที่เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปใจความได้อย่างกระชับ และที่สำคัญคือใช้วัดความเข้าใจในการเรียนของผู้เรียน

จากแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการตั้งคำถาม สรุปได้ว่า การใช้เทคนิคการตั้งคำถามในการเรียนการสอนเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียน ผู้เรียนได้มีโอกาสในการสร้างองค์ความรู้ ส่งเสริมทักษะความสามารถทางการคิด เป็นเครื่องมือสำหรับการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนติดตามเรื่องราวที่เรียน ผู้เรียนสามารถใช้คำถามในการสรุปเรื่องราวให้กระชับน่าอ่านและง่ายต่อการทำความเข้าใจ ใช้เป็นวิธีการทบทวนเรื่องราวที่เรียน และยังสามารถประเมินความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อการอ่าน ได้อีกด้วย

2.2.1 ลักษณะของคำถามที่ดี

การตั้งคำถามในกระบวนการอ่านในลักษณะของคำถามที่ดีนั้น Bellon (1992: 309) ได้กล่าวไว้ว่าลักษณะของคำถามที่ดีต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ คือ

1. ระดับของคำถาม
2. กลวิธีในการตั้งคำถาม
3. การตอบสนองของผู้เรียนที่มีต่อคำถาม
4. แนวทางที่ครูสามารถรับรู้และเข้าใจต่อคำตอบของนักเรียน
5. องค์ประกอบอื่นๆที่ครูใช้ในการถาม

ในขณะที่ นาดยา ปีลันธานนท์ (2542) ได้กล่าวเกี่ยวกับการตั้งคำถามว่า คำถามที่ดีนั้นควรเป็นคำถามที่มีลักษณะ ดังนี้ คือ

1. มุ่งพัฒนาสติปัญญาในระดับสูงมากกว่าแค่การรู้และการจำ
2. ชัดเจน ไม่คลุมเครือ มีความกระชับ กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ
3. ถามเจาะจงเป็นประเด็น ไม่ถามหลายคำถามในเวลาเดียวกัน
4. ถามคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างหลากหลาย
5. ไม่ใช่คำถามที่ง่าย และไม่ควรถามเฉพาะให้ตอบเพียงแต่ว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่
6. อาจตั้งคำถามเป็นชุดและให้ลำดับตามกระบวนการความรู้และความคิดเพื่อนำไปสู่การทำความเข้าใจในความคิดรวบยอดของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

สรุปได้ว่า ลักษณะของคำถามที่ดีนั้นมีองค์ประกอบหลายอย่างเช่น ระดับของคำถาม กลวิธี ในการถาม การสนองตอบของผู้เรียน วิธีการที่ครูสามารถรับรู้และเข้าใจคำตอบของผู้เรียน และต้อง เป็นคำถามที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทางสติปัญญามากกว่าความรู้และความจำ มีความชัดเจน กระชับ ไม่ถามหลายประเด็นในข้อเดียวกัน ควรเป็นคำถามแบบปลายเปิด เป็นคำถามที่ไม่ชี้้นำคำตอบ และครู สามารถตั้งคำถามและจัดเป็นชุดที่ผู้เรียนสามารถจัดลำดับเรื่องราวจากคำถามเพื่อใช้ในการประเมิน ความเข้าใจของผู้เรียน และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์วิธีการตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน ซึ่งโดย ส่วนใหญ่แล้วผู้ที่ตั้งคำถามคือครูผู้สอนเท่านั้น เปลี่ยนเป็นให้นักเรียนเป็นผู้ตั้งคำถามในขณะที่อ่าน เพราะถ้าหากว่าผู้เรียนสามารถตั้งคำถามและค้นหาคำตอบเรื่องที่อ่านด้วยตนเองได้ แสดงว่าผู้เรียน มีความเข้าใจในเนื้อหาบทอ่าน

2.2.2 ประเภทของคำถาม

คำถามมีหลายประเภท มีทั้งคำถามที่เน้นเกี่ยวกับความรู้ความจำ คำถามที่ถามเพื่อ วัดความเข้าใจ คำถามที่ถามเพื่อต้องการให้ผู้ตอบ ได้ใช้ความคิด คำถามที่สามารถตอบได้ทั้งทาง เดียวและหลายทางรวมถึงคำถามที่มุ่งให้ผู้ตอบคิดประเมินคุณค่า คำถามที่เน้นการให้ผู้ตอบมีส่วนร่วม ในการหาเกณฑ์เพื่อใช้ในการตัดสินใจหรือเป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบเปรียบเทียบ หรืออาจให้ หาความแตกต่างของสิ่งที่ต้องการถาม มีนักการศึกษาได้ให้แนวคิดและจำแนกประเภทของคำถาม ไว้ ดังนี้

Huang (1993: 33-34) ได้จำแนกประเภทของคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. เป็นคำถามที่สามารถวัดระดับความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษรหรือการวัด ความเข้าใจในระดับเนื้อหาหรือคำได้คิ (Literal Comprehension Questions) เป็นลักษณะคำถามที่หา คำตอบได้ง่ายที่สุด เพราะคำตอบปรากฏชัดเจนในเรื่องที่อ่านและคำที่ใช้ตั้งคำถามคือคำที่ผู้อ่านพบ ได้ในเนื้อเรื่อง เป็นคำถามที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการให้เหตุผล ผู้เรียนสามารถตอบ ได้โดยตรงไปตรงมาตามความเป็นจริงหรือข้อมูลที่ปรากฏ คำถามประเภทนี้มักใช้ Questions (Who, What, Where, When) ในการตั้งคำถาม และบางครั้งสามารถตอบ ได้โดยใช้เพียงวลีสั้นๆเท่านั้น

2. เป็นคำถามที่ใช้วัดความเข้าใจในระดับการสรุปอ้างอิง (Inferential Comprehension Questions) เป็นคำถามที่ผู้ตอบต้องใช้ความคิดในการค้นหาคำตอบ เพราะคำตอบไม่ได้ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในเรื่องที่อ่าน หรืออาจเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการ คาดคะเนหรือการอ้างอิง โดยใช้ข้อมูลหรือความจริงที่มีอยู่ในเนื้อเรื่องช่วยในการตอบคำถาม

และมักเป็นคำถามที่มักขึ้นต้นด้วย How (อย่างไร) และ Why (ทำไม) เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลหรือการตีความข้อมูลในเรื่อง

3. เป็นคำถามเพื่อต้องการวัดความเข้าใจของผู้อ่านในระดับการประยุกต์ (Applied Comprehension Questions) ซึ่งผู้ตอบต้องใช้ความคิดและเหตุผลในการค้นหาคำตอบ เพราะคำตอบไม่ปรากฏให้เห็นโดยตรงจากเนื้อเรื่อง เป็นคำถามที่มีความต้องการให้ผู้อ่านได้มีการคิดและมีการคาดการณ์ล่วงหน้าจากความจริงหรือข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องและเป็นคำถามที่บางครั้งอาจจะเป็นคำถามเพื่อหาเหตุผลหรือต้องการให้ผู้อ่านได้แสดงความคิดเห็น เช่น การถามที่ขึ้นต้นคำถามด้วย Should..., in my opinion..., Do you agree...?, It is right...? etc. ซึ่งวัตถุประสงค์ก็คือต้องการให้ผู้อ่านได้ใช้พื้นฐานความรู้เดิมในการตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นในการพิจารณาและประเมินค่าสิ่งที่อ่าน

Bloom, et al, (1956: 62-192) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของคำถามไว้ 6 ระดับ ซึ่งระบุถึงพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามที่ใช้วัดความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ ได้ โดยการเรียงเรียงจัดลำดับจากพฤติกรรมที่มีความซับซ้อนน้อยที่สุดไปหาพฤติกรรมที่มีความซับซ้อนมากที่สุด ดังนี้

1. คำถามที่วัดความสามารถด้านความรู้ความจำ (knowledge)

คำถามที่วัดความสามารถด้านความรู้ความจำ คือคำถามที่ต้องการคำตอบที่มีอยู่ในบทอ่านซึ่งผู้เรียนจำได้หรือมองเห็นคำตอบอย่างชัดเจน เช่น การถามเกี่ยวกับความจำด้านคำศัพท์ นิยาม สถานที่ เวลา ขนาด ปริมาณ บุคคล ระเบียบ ประเพณี การบอกลำดับขั้นตอนการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง แนวโน้ม การจัดประเภท การแบ่งกลุ่ม เกณฑ์ วิธีการ หลักวิชา โครงสร้าง หรือเกี่ยวกับทฤษฎีต่างๆ เป็นต้น

2. คำถามที่วัดความสามารถด้านความเข้าใจ (Comprehension)

คำถามที่วัดความสามารถด้านความเข้าใจ เป็นคำถามที่วัดความสามารถในการจับใจความสำคัญจากเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ เช่น ความสามารถในการจับใจความด้านการแปลความหมาย การตีความ การสรุปความ และการขยายความของข้อความ คำ เรื่องราว เหตุการณ์ หรือภาพ เป็นต้น

3. คำถามที่วัดความสามารถด้านการนำไปใช้ (Application)

คำถามที่วัดความสามารถด้านการนำไปใช้คือคำถามที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิมแล้วนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่

4. คำถามที่วัดความสามารถด้านการวิเคราะห์ (Analysis)

คำถามที่วัดความสามารถด้านการวิเคราะห์ เป็นคำถามที่ใช้วัดความสามารถทางกระบวนการคิดของผู้เรียนในการแยกแยะส่วนย่อยๆ ของเหตุการณ์ เรื่องราว หรือเนื้อหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับส่วนประกอบ เป็นการถามที่มีจุดมุ่งหมายหรือความประสงค์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง นอกจากนั้นยังมองถึงส่วนย่อยที่สำคัญๆ หรือความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่างๆ และเหตุผลของความสัมพันธ์

5. คำถามที่วัดความสามารถด้านการสังเคราะห์ (Synthesis)

คำถามที่วัดความสามารถด้านการสังเคราะห์ เป็นคำถามที่ใช้วัดความสามารถในการรวมส่วนย่อยๆ ให้เป็นประเด็นหรือหัวข้อใหญ่เข้าด้วยกัน เป็นการถามเพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนในการนำเอาความรู้แต่ละหน่วยมารวมกันและจัดเป็นหน่วยใหม่ หรือจัดเป็น โครงสร้างใหม่ที่แตกต่างจากของเดิมได้หรือไม่ ซึ่งลักษณะของคำถามประเภทนี้มีคำถามเกี่ยวกับการให้สังเคราะห์ ความ การวางแผน และการสังเคราะห์ความสัมพันธ์

6. คำถามการประเมินค่า (Evaluation)

คำถามที่วัดความสามารถด้านการประเมินค่า เป็นคำถามที่วัดความสามารถในการวินิจฉัย การตีราคาโดยสรุปย่ออย่างมีลักษณะ อาจเป็นการตีราคาสิ่งของ ผลงาน หรือเป็นความคิดเห็นก็ได้ ซึ่งในการประเมินค่านั้นต้องอาศัยเกณฑ์และมาตรฐานเพื่อใช้ประกอบการวินิจฉัยว่าสิ่งนั้น ดี หรือ ไม่ดี อย่างไร

สรุปได้ว่า การจำแนกประเภทของคำถามมีการจำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ จำแนกตามระดับของความเข้าใจและลักษณะของความสามารถ ซึ่งคำถามที่จำแนกตามระดับความเข้าใจได้แก่คำถามที่ต้องการวัดระดับความเข้าใจตรงตามตัวอักษร วัดความเข้าใจในระดับการสรุปอ้างอิง และวัดความเข้าใจในระดับการประยุกต์ ส่วนคำถามที่จำแนกตามระดับความสามารถของผู้เรียน ได้แก่คำถามที่ต้องการวัดความสามารถด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า ทั้งนี้ผู้เรียนก็มีความสามารถในการตอบคำถามในระดับที่แตกต่างกัน

2.2.3 องค์ประกอบของคำถามที่ส่งผลต่อการเรียนรู้

การใช้คำถามประกอบในการจัดการเรียนการสอนจะส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำของผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ ซึ่ง Frase (1970: 338-339) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของคำถามที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1) ความยากง่ายและระดับของคำถาม

ความยากง่ายของคำถามมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้และการจดจำด้านเนื้อหา ซึ่งระดับคำถามที่ยากขึ้นจะทำให้มีความสามารถในการจำสูงขึ้น ผู้อ่านจะตอบได้ต้องใช้ความพยายามในการค้นหาคำตอบ และในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้อ่านสามารถตอบคำถามได้อย่างรวดเร็ว และมีความรู้สึกว่าคำถามง่ายก็ทำให้การจำน้อยลง อย่างไรก็ตามถ้าผู้อ่านไม่สามารถหาคำตอบที่จะตอบคำถามได้ ผู้อ่านก็ไม่เกิดการเสริมแรงในการอ่านและทำให้หมดความสนใจในการอ่าน

2) ตำแหน่งของคำถาม (Position) การจัดวางตำแหน่งของคำถามสามารถวางได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ คำถามก่อนการอ่าน (Pre - Questions) คำถามแทรกระหว่างการอ่าน (Interspersed-Questions) และคำถามหลังการอ่าน (Post - Questions) ตำแหน่งของคำถามมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น คำถามก่อนการอ่านจะเป็นการถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้เกี่ยวกับประเด็นหลักของเรื่องที่อ่าน ในขณะที่คำถามระหว่างการอ่านก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนติดตามเนื้อหาเรื่องราวและรายละเอียดของบทอ่านตามลำดับ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น ส่วนคำถามหลังการอ่านก็จะเป็นการประเมินและตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของคำถามที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนประกอบด้วย 2 ประการ คือ ประการแรกได้แก่ระดับความยากง่ายของคำถาม เพราะความยากง่ายของคำถามจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเกิดแรงจูงใจและความต้องการที่อ่านต่อไปหรือไม่ ครูต้องพิจารณาในการตั้งคำถามทุกครั้ง และประการที่สองได้แก่ ตำแหน่งของคำถาม เพราะตำแหน่งของคำถามแต่ละตำแหน่งนั้น ตั้งแต่การถามก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน ล้วนมีอิทธิพลต่อการช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจทั้งสิ้น เช่น การถามก่อนการอ่าน จูงใจให้ผู้เรียนอยากรู้เกี่ยวกับประเด็นสำคัญ คำถามระหว่างการอ่านกระตุ้นให้ผู้เรียนติดตามเรื่องราวและคำถามหลังการอ่านก็เป็นคำถามในการประเมินผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

2.3 ประเภทของการอ่าน

การอ่านมีหลายประเภทตามความหมายและตามรูปแบบของกิจกรรม มีนักการศึกษาได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับประเภทและความสำคัญของการอ่านไว้แตกต่างกันออกไป การอ่านแต่ละประเภทมีความสำคัญและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งในการอ่านแต่ละครั้งนั้น ผู้ที่สามารถจะกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่านได้ชัดเจนถูกต้องที่สุดคือผู้อ่าน ในขณะที่เดียวกันประเภทของการอ่านก็มีอิทธิพลและส่งผลต่อความสามารถของผู้อ่านที่แตกต่างกัน การอ่านที่แตกต่างกันน่าจะเป็นกลไกใน

การส่งเสริมให้ผู้อ่านมีความสามารถทางภาษาและมีนิสัยรักการอ่าน ในที่นี้จะกล่าวถึงการอ่านแบบกว้างขวาง (extensive reading) และการอ่านแบบเข้ม (intensive reading)

2.3.1 การอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading)

นักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของการอ่านแบบกว้างขวางว่า เป็นกิจกรรมการอ่านหนังสือตามระดับภาษา ที่เน้นการอ่านหนังสือในปริมาณมากๆ การอ่านในใจเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน อ่านตามความสมัครใจอย่างต่อเนื่อง และมีอิสระในการอ่าน ปราศจากการรบกวน มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางไว้ต่างๆ ดังนี้

Lituanas, Jacobs & Renandya (1999) กล่าวว่า การอ่านแบบกว้างขวางเป็นกิจกรรมการอ่านที่อาศัยปริมาณเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน มีวัตถุประสงค์ในการอ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านที่มุ่งให้ความสำคัญของเนื้อหามากกว่าทักษะทางภาษา เป็นลักษณะการอ่านที่รวดเร็ว แต่ได้ใจความ และจะไม่มีภาระการอ่านเพื่อตรวจสอบความหมายของคำศัพท์หรือโครงสร้างทางภาษาที่ไม่คุ้นเคย ลักษณะของการอ่านแบบนี้ผู้เรียนสามารถนำเอาทักษะต่างๆของการอ่านมาใช้ได้อย่างหลากหลายตามความถนัดของตนเองในแต่ละครั้ง

Jacobs & Gallo (2002) ได้กล่าวว่า การอ่านแบบกว้างขวาง คือการที่นักเรียนได้อ่านบทอ่านอย่างเงียบ อ่านในปริมาณมากๆ บทอ่านมีระดับภาษาที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจ ได้เอง โดยที่ไม่ต้องพึ่งพาใคร การนำวิธีการอ่านแบบกว้างขวางไปใช้ในห้องเรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้นสิ่งสำคัญอยู่ที่ครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนต้องมองว่า การสอนคือการพูดคุย (teaching means talking)

Brown (2000) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางว่า เป็นการอ่านบทอ่านที่มีลักษณะเนื้อหายาว มีถ้อยคำในภาษาที่หลากหลาย อ่านเพื่อความเข้าใจบทอ่านในภาพรวม ไม่ลงลึกในรายละเอียดปลีกย่อยข้างในบทอ่าน อ่านเพื่อให้เกิดความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการอ่าน เพื่อพัฒนานิสัยในการเป็นผู้อ่านตลอดชีวิต

Dubin & Eskey (1986) กล่าวว่า กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางว่าเป็นกิจกรรมลักษณะของการทำแบบฝึกหัดหลังจากการเรียนในห้องเรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องต่างๆ และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการอ่านมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดของ Davis (1995) ที่ว่า กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนั้นเป็นกิจกรรมในลักษณะของการเสริมให้ผู้เรียนมีการอ่านนอกชั้นเรียน และเป็นกิจกรรมที่รวมอยู่ในรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอนในชั้นเรียนตามปกติ โดยที่ผู้เรียนต้องอ่านให้ได้มากที่สุดในเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด และบทอ่านส่วนใหญ่เป็นประเภทบันเทิงคดี ซึ่งผู้อ่านสามารถเลือกอ่านได้ตามความพึงพอใจและอ่านได้ตามความเหมาะสม

ของระดับภาษาของผู้อ่านเอง ซึ่งจะไม่มีการทดสอบหรือเก็บคะแนนจากการอ่านแต่อย่างใด แต่เป็นการแข่งขันกับตัวผู้เรียนเองในขณะที่อ่าน

Susser & Robb (1990) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางว่าเป็นกระบวนการเรียนหรือการสอนภาษาโดยการอ่านในปริมาณมากหรือการอ่านเนื้อหาที่มีความยาวมาก เน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจทั่วไป อ่านเพื่อความบันเทิง และเป็นการอ่านในสิ่งที่ผู้อ่านต้องการอ่าน ซึ่งเมื่ออ่านแล้วจะไม่มีการนำเอาสิ่งที่ได้จากการอ่านมาอภิปรายในชั้นเรียนแต่อย่างใด

Evangelidou et., al (1990) ได้ให้ความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางที่แตกต่างออกไปจากนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า การอ่านแบบกว้างขวาง เป็นเสมือนทักษะหรือกลวิธีการอ่านอย่างหนึ่งเท่านั้น ซึ่งเหมือนกับการอ่านแบบกวาดสายตา (scanning) รวมทั้งการอ่านแบบข้าม (skimming) และการอ่านแบบเข้มข้น (intensive reading)

ดูชาติ ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางว่าเป็นกิจกรรมการอ่านหนังสือในปริมาณมากทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยใช้เวลาอ่านนอกชั้นเรียนมากกว่าในชั้นเรียน เป็นการมุ่งให้ผู้เรียนมีการพัฒนานิสัยในการอ่านและทักษะการอ่าน ฝึกผู้เรียนให้เป็นผู้อ่านที่ดีและเก่ง มีจุดมุ่งหมายในการอ่านคืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เน้นความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน โดยภาพรวมเป็นหลัก ไม่เน้นความรู้ด้านการจำคำศัพท์หรือกฎเกณฑ์ทางภาษา บทอ่านมีระดับทางภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและอยู่ในความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านในระดับความสามารถของแต่ละคน อ่านได้โดยอิสระตามความพอใจ อ่านโดยไม่มีแรงกดดันจากภายนอก ไม่มีการสอบหรือเก็บคะแนนจากการอ่าน ผู้เรียนอาจจะอ่านบทอ่านเหมือนกันทั้งชั้นหรือต่างกันได้ และหลังอ่านเสร็จจะมีกิจกรรมอย่างอื่นเพิ่มเติมหรือไม่ก็ได้

จากความหมายของการอ่านแบบกว้างขวางของนักการศึกษาที่กล่าวมานั้นพอสรุปได้ว่า กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการสอนการอ่านที่มุ่งให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษด้วยความเต็มใจหรือสมัครใจ เป็นการอ่านเพื่อพัฒนานิสัยรักการอ่านและทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการอ่าน บทอ่านมีลักษณะที่มีเนื้อหายาวและอ่านในปริมาณมาก มีระดับภาษาที่เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน เป็นการอ่านที่มุ่งให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลินในบทอ่าน อ่านเพื่อความเข้าใจ ไม่มุ่งเน้นกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ มีลักษณะเป็นกิจกรรมการอ่านทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน มีขั้นตอนในการอ่านชัดเจน เป็นกิจกรรมที่มุ่งฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้กลวิธีในการอ่านบทอ่านที่มีลักษณะเป็นบทอ่านบทเดียวกันหรือต่างกันได้ เป็นการอ่านในชั้นเรียน โดยที่ครูผู้สอนมีบทบาทในการสร้างแรงเสริม การจูงใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะอ่านและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้อ่านในปริมาณที่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และหากผู้เรียนทราบกลวิธีในการอ่านที่เหมาะสม และตรงตามความถนัดแล้ว

ผู้เรียนก็สามารถนำกลวิธีเหล่านั้นไปใช้อ่านด้วยตนเองนอกชั้นเรียนได้ ในสถานที่หรือเวลาใดก็ได้ ซึ่งสามารถที่จะพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

2.3.2 การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading)

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านแบบเข้มไว้ในหลายลักษณะ เช่น

Brown (2000) ได้กล่าวเกี่ยวกับการอ่านแบบเข้มว่า เป็นการสอนการอ่านที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่างๆทางภาษาซึ่งไม่ได้เป็นการฝึกฝนการอ่าน เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และ โครงสร้างทางภาษาเท่านั้น มีการแปลความหมายคำศัพท์อย่างละเอียดเพื่อให้สามารถเข้าใจบทอ่านได้อย่างดีถ้วน ไม่ได้เป็นการอ่านในปริมาณมาก เป็นการเรียนภาษาโดยการใช้หนังสือเพียงเล่มเดียวทั้งภาคเรียนหรือตลอดปีการศึกษา

Susser & Robb (1990) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านแบบเข้มว่า การอ่านแบบเข้มเป็นกิจกรรมที่ตรงกันข้ามกับการอ่านแบบกว้างขวางโดยสิ้นเชิง เป็นการสอนการอ่านที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่างๆทางภาษาโดยเฉพาะเรื่องของคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ มีการแปลความหมายคำศัพท์เพื่อให้สามารถแปลความหมายประโยคและบทอ่านได้ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจบทอ่านที่ลึกซึ้ง ซึ่งบทอ่านมีลักษณะเนื้อหาสั้นและประกอบกับระดับภาษาที่ค่อนข้างยากและท้าทายความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสนำกลวิธีในการอ่านค่อนข้างจำกัด ในขณะที่ความมีอิสระในการอ่านก็ถูกจำกัดด้วยบทอ่าน ผู้เรียนไม่สามารถอ่านได้ในระดับความเร็วที่ใช้กับการอ่านบทอ่านประเภทบันเทิง ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการอ่านนาน บทอ่านอาจจะไม่ตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพราะส่วนใหญ่ครูผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดบทอ่านเอง และมีการทดสอบวัดความรู้หลังจากอ่าน ทำให้ผู้เรียนอาจรู้สึกเครียด เป็นกังวลและไม่สนุกสนานกับการอ่าน

Evangelidou et., al (1990) ได้ชี้ให้เห็นว่า การอ่านแบบเข้มนั้นไม่มีความแตกต่างกับการอ่านแบบกว้างขวาง เพราะถึงแม้จะอ่านบทอ่านบทเดียวกันทั้งชั้น ผู้อ่านก็อาจจะใช้ทักษะการอ่านแบบกว้างขวางหรือแบบเข้มก็ได้ และหลังจากการอ่านผู้อ่านซึ่งเป็นผู้เรียนก็ยังสามารถอภิปรายร่วมกันได้อีก

สุชาติ ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) มองว่า ลักษณะของกิจกรรมการอ่านแบบเข้ม มีความแตกต่างจากการอ่านแบบกว้างขวางอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องของจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการอ่านที่แตกต่างกัน ประเภทของบทอ่านที่มีความแตกต่างกัน ปริมาณเนื้อหาที่ให้อ่านก็แตกต่างกัน ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านและการใช้ความเร็วในการอ่านก็ต่างกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมการ

อ่านแบบเข้มไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากอ่าน และไม่ส่งผลให้เกิดนิสัยรักการอ่าน ที่สำคัญทำให้ทักษะที่จำเป็นในด้านการเรียนภาษาก็หยุดชะงักไป เพราะผู้เรียนไม่มีความสนุกสนานในการอ่าน ไม่ชวนให้ติดตามเรื่องราวที่อ่านซึ่งเป็นการส่งผลกระทบต่อเนื้อเรื่อง คือผู้เรียนขาดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากไม่มีนิสัยรักการอ่านเป็นพื้นฐานและขาดกลยุทธ์ในการอ่านที่ดีที่ถูกต้องนั่นเอง

Hedge (1987) สนับสนุนว่าการอ่านทั้ง 2 แบบต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การอ่านแบบเข้มเป็นการฝึกฝนกลวิธีและทักษะที่จำเป็นที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน ส่วนการอ่านแบบกว้างขวางเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำกลวิธีและทักษะที่ได้ฝึกฝนเหล่านั้นไปใช้ได้อย่างอิสระไม่ว่าจะเป็นการเรียนในระดับใดๆ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการอ่านแบบกว้างขวางเป็นสิ่งมีคุณค่าส่งเสริมความมั่นใจ และพัฒนานิสัยรักการอ่านของผู้เรียน ในขณะที่ Waring, (1997) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านทั้ง 2 แบบว่า เป็นการอ่านที่ตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายของการอ่านที่แตกต่างกัน แต่ในขณะเดียวกันก็เติมเต็มซึ่งกันและกันเพราะฉะนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องใช้การอ่านทั้ง 2 แบบนี้ในปริมาณที่เท่าๆกัน จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ เพราะการอ่านแบบเข้มก็จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนเกี่ยวกับทักษะทางภาษา ส่วนการอ่านแบบกว้างขวางก็เป็นการฝึกฝนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่าน

จากการศึกษาแนวคิดต่างๆของนักการศึกษาเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญตลอดจนประโยชน์ของการอ่านทั้ง 2 แบบ คือ การอ่านแบบกว้างขวางและการอ่านแบบเข้มนั้น พอสรุปได้ว่า ลักษณะของกิจกรรมการอ่านทั้ง 2 ประเภทตามที่นักการศึกษากล่าวมาข้างต้น คือ กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (extensive reading) และกิจกรรมการอ่านแบบเข้ม (intensive reading) นั้นมีทั้งความแตกต่างและความเหมือนในเรื่องของการจัดรูปแบบ แต่วัตถุประสงค์โดยรวมแล้ว การอ่านทั้ง 2 แบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางการอ่านทั้งสิ้น ในขณะที่การอ่านแบบกว้างขวางมุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านจิตพิสัย เป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านมุ่งให้ผู้เรียนได้เป็นคนดีเป็นสำคัญ ส่วนการอ่านแบบเข้มก็มุ่งพัฒนาความสามารถผู้เรียนทางด้านพุทธิพิสัย เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา โครงสร้าง ไวยากรณ์ทางภาษา เป็นการฝึกผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง ซึ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านทั้ง 2 แบบนี้ล้วนเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการที่ผู้เรียนจะเป็นได้ทั้งคนเก่งและคนดีนั้น ครูผู้สอนต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและนำกลวิธีของการอ่านทั้ง 2 ประเภทไปประยุกต์ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนอ่านที่สามารถพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านในชั้นเรียนอย่างแท้จริง

2.4 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.4.1 ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษา ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของความเข้าใจในการอ่าน ไว้ในมุมมองที่แตกต่างกันไป เช่น

Carr (1983: 27) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่าน การเชื่อมโยงระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้เดิม (Schema) มาใช้ในการตีความและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Widdowson (1999: 174) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้อ่านใช้ประสบการณ์เดิม มาช่วยในการตีความจากเรื่องที่อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้

Anderson (1985) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความเข้าใจระดับ โครงสร้าง ไวยากรณ์และระดับความหมาย โดยอาศัยกระบวนการความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและโครงสร้างของเรื่องกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ความเข้าใจในการอ่านจัดเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถนำมาใช้ในการค้นหาความหมายในหลายระดับ ตั้งแต่ระดับตัวอักษรหรือระดับคำไปจนถึงกระทั่งระดับที่ต้องตีความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นั่นคือผู้อ่านที่ดีต้องสามารถทำนายและอ้างอิงข้อมูลจากการอ่านได้

อย่างไรก็ตาม Smith (1985) ได้กล่าวเสริมว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านได้เรียนรู้ถึงใจความหลักของสิ่งที่อ่าน การคาดเดา การทำนายสิ่งที่เกิดขึ้น การตรวจสอบ ตลอดจนการตั้งคำถามซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2542: 84) ได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการจับใจความสำคัญเรื่องที่อ่าน โดยผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกคำ ผู้เรียนมีการใช้ประสบการณ์ความรู้ต่างๆ รวมทั้งการเดาคความหมายจากบริบท (Context) มาช่วยในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง และรู้จักที่จะทำนายความที่จะปรากฏได้ล่วงหน้าอย่างมีแนวทาง

Irwin (1991: 9) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ กระบวนการนำเอาประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและสิ่งที่ผู้เขียนบอกมาสร้างกลุ่มความหมายที่มีประโยชน์ต่อผู้อ่านในขณะที่อ่านในบริบทใดบริบทหนึ่ง และกระบวนการนี้ยังรวมไปถึงความเข้าใจในการอ่านและการคิดทบทวนถึงแนวคิดในประโยคเดี่ยวๆ การอ้างอิงความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยคกับประโยคหลัก หรือการ

จัดการความคิดที่อยู่ในรูปของการสรุป รวมทั้งการสรุปอ้างอิงถึงสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงในบทอ่านให้เห็นอย่างชัดเจน กระบวนการทั้งหมดนี้จะทำงานร่วมกัน โดยผู้อ่านสามารถควบคุมและปรับเปลี่ยนได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการอ่านที่เกิดจากความเข้าใจในการอ่าน

ศรีนิยา ชัคิยะ (2544) กล่าวว่า iva ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความเข้าใจในระดับตัวอักษร และระดับความหมายโดยใช้วิธีการตีความและการสรุปความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ตรงตามที่ผู้เขียนตั้งใจไว้

Nuttall (1989) กล่าวว่า การที่ผู้อ่านสามารถอ่านแล้วตีความได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่เรียกว่าร่วมมือกัน หมายถึงการทำความเข้าใจในความหมายที่เหมือนกันตามประสบการณ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนมีสิ่งที่ต้องการให้ผู้อ่านรับรู้และผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ ย่อมหมายถึงว่าผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายและต้องทราบเกี่ยวกับจุดประสงค์ที่กล่าวว่าจะได้รับการอ่าน ผู้อ่านรู้จักใช้วิธีการที่จะช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่าน และทราบถึงปัญหาของตนเองในเรื่องการอ่าน

จิระพรหม มหาพรหม (2545) ได้กล่าวเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า เป็นกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านพยายามสร้างความหมายจากข้อความที่ผู้เขียนพยายามเขียนเพื่อต้องการที่จะสื่อความหมายในงานเขียนนั้นให้ผู้อ่านได้เข้าใจ และผู้เขียนเองก็ต้องใช้ความรู้ความสามารถทางภาษา ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับลักษณะของข้อเขียนเพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมายตรงตามจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการ ในด้านของผู้อ่านเองนอกจากจะต้องเข้าใจและรู้ซึ่งถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนแล้ว ผู้อ่านควรจะต้องเข้าใจหรือรู้จักแยกแยะข้อความให้ได้ว่า ข้อความแบบใดที่เป็นความคิดเห็น (opinion) และข้อความแบบใดที่เป็นความจริง (fact) หรือเป็นจินตนาการ (fiction) ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ เพราะผู้อ่านถ้าสามารถทำได้ดังกล่าวแล้ว ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Daedalus (1999) ได้กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า หมายถึง การเก็บความหมายจากสิ่งที่อ่าน เป็นหัวใจของการอ่าน ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้ โดยการใช้ประสบการณ์เดิม การวางแผน การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การพิจารณารูปแบบของเนื้อหา การสร้างจินตนาการและความสามารถในการสรุปข้อความนั้นๆ

จากความหมายที่หลากหลายแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของความเข้าใจในการอ่านนั้น พอสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านที่จะเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ความสามารถในการตีความหมายและการถอดความสิ่งที่อ่าน ความสามารถที่จะเข้าใจความหมายที่เป็นนัยแฝงอยู่ภายใต้ตัวอักษร โดยอาศัยกระบวนการคิดและการมีปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้อ่านกับเรื่องที่อ่าน โดยจะต้องมีการตั้งคำถามหรือการตั้งสมมุติฐานและการคาดเดา

ความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยที่ผู้เรียนต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมมาช่วยในการสร้างความหมายจนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เนื่องจากการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ใช่เป็นเพียงแต่การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจตามตัวอักษรหรือข้อความจากเรื่องที่อ่านเท่านั้น หากแต่ยังต้องอาศัยการใช้ทักษะกระบวนการทางความคิดและความรู้เดิมของผู้อ่านที่มีอยู่มาใช้เพื่อตีความเรื่องราว รวมถึงการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและการเข้าใจวิธีการเรียบเรียงเรื่องราวเป็นกลไกที่จะสามารถช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านอย่างลึกซึ้งและทำให้ประสบผลสำเร็จในการอ่านมากยิ่งขึ้น

2.4.2 องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านที่มีประสิทธิภาพคือการอ่านที่สามารถทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการอ่านแต่ละครั้ง องค์ประกอบของการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถทำให้ผู้อ่านบรรลุผลสำเร็จได้หรือไม่ นักการศึกษาได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านไว้อย่างหลากหลาย เช่น

Roe, Stoodt and Burns (1983) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่าน ได้แก่ ขั้นตอนหรือกระบวนการคิดที่เกิดขึ้นในสมองของผู้อ่านเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการตีความและประเมินค่าจากสิ่งที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์ที่มีอยู่และเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ไม่สามารถศึกษาหรือมองเห็นได้ชัดเจน จำเป็นต้องสังเกตจากพฤติกรรมภายนอกโดยอาศัยหลักฐานและเหตุการณ์ต่างๆ ประกอบ

Smith (1985) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านว่า หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตาและสมอง ซึ่งเมื่อตารับรู้หรือมองเห็นสัญลักษณ์ก็จะส่งข้อมูลไปยังสมอง สมองทำหน้าที่วินิจฉัยข้อมูล โดยอาศัยความรู้เดิมที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ครูไม่ควรมองข้ามเพราะผู้เรียนที่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะมีความสามารถในการอ่านได้ดี

Gray William Scott (1988: 35-37) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ตามประเด็นดังนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Perception of the words used)

การเข้าใจความหมายของคำจัดเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท ซึ่งผู้อ่านจะอ่านบทอ่านได้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตามตัวอักษรเท่านั้น

2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the ideas)

การเข้าใจความคิดของผู้เขียน หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านอ่านแล้วต้องรับรู้และเข้าใจได้ว่าผู้เขียนต้องการที่จะสื่อความอะไรแก่ผู้อ่าน หรือมีจุดประสงค์อย่างไรในการเขียน

3. การมีปฏิกิริยาต่อความคิดของผู้เขียน (Reaction of the ideas)

การมีปฏิกิริยาต่อความคิดของผู้เขียน หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านอ่านแล้วต้องมีการประเมินความคิดของตนต่อเรื่องที่อ่าน ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร

4. การมีทักษะในการผสมผสานความคิดหรือความรู้เดิมกับความคิดใหม่ๆเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Integration of the ideas)

การมีทักษะในการผสมผสานความคิดหรือความรู้เดิมกับความคิดใหม่ๆเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หมายถึงการที่ผู้เรียนสามารถหลอมรวมความคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของตน

Harris & Smith (1986: 227-228) ได้กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านไว้ 2 ประการ คือ องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้อ่านและองค์ประกอบจากภายนอก

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้อ่าน ได้แก่

1.1 ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านหรือความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่านนั้นจะทำให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น ที่สำคัญยังกระตุ้นและสร้างแรงเสริมให้ผู้อ่านมีความสนใจที่จะอ่านมากขึ้น

1.2. ความสามารถทางด้านภาษา ได้แก่ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆ จากบริบท โครงสร้างของประโยค และความสามารถที่จะเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอนและตัวพิมพ์ใหญ่

1.3. ความสามารถในการคิด

1.4. มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่าน มีความพึงพอใจ และความต้องการที่จะอ่าน

1.5. รู้จุดมุ่งหมายในการอ่าน

2. องค์ประกอบภายนอก ได้แก่

2.1 ลักษณะของบทอ่าน ความยากง่าย และความยาวของเนื้อหา

2.2 ปัจจัยทางด้านร่างกาย มีสุขภาพดี เอื้อต่อการเรียนรู้

2.3 สภาพแวดล้อม มีความเหมาะสม บรรยากาศดี ไม่ตึงเครียด

Goodman (1971: 25-27) มีความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านและประสบความสำเร็จในการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistics knowledge)

2. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema)

3. ความสามารถในการสรุปความคิดรวบยอดของการอ่าน หรือความสามารถในการเดาความหมายของสิ่งที่อ่าน (Conceptual or semantic completeness)

Chapman (1979: 36-37) ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านว่าผู้อ่านจะมีความสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้นั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับด้านต่างๆ ดังนี้

1. ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ (Linguistics knowledge)
2. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของบทอ่าน (Text knowledge)
3. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Real world knowledge)
4. ความรู้ในสาขาวิชาเฉพาะ (Specific content knowledge)

Casanave (1988: 283-299) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการอ่านที่ประสบผลสำเร็จว่าต้องประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 2 ด้าน คือ

1. ปัจจัยด้านความสามารถของตัวผู้อ่าน ผู้อ่านมีความสามารถในเรื่องของการทำความเข้าใจบทอ่านมีความสามารถในการตีความ และความสามารถในการคิดค้นหรือการหาวิธีในการแก้ปัญหาข้อสงสัยของผู้เรียน

2. ปัจจัยด้านความเหมาะสมของบทเรียน หมายถึง บทเรียนที่ได้รับการเขียนมาอย่างดี หรือเป็นบทเรียนที่มีโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคย เป็นบทเรียนที่มีความสอดคล้องประสมประสานกันระหว่างความรู้เดิมของผู้เรียนกับความรู้ใหม่ในบทเรียน

Moore (1984: 97-120) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับความสามารถด้านต่างๆของผู้อ่านไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการเลือกใจความสำคัญหรือหัวเรื่อง (Ability to identify main idea or topic)
2. ความสามารถในการเลือกรายละเอียดส่วนที่สำคัญ (Ability to locate significant details)
3. ความสามารถในการเข้าใจลำดับของเนื้อเรื่อง (Ability to identify sequence)
4. ความสามารถในการหาข้อมูลจากส่วนต่างๆของหนังสือ บทอ่าน ข้อความ ฯลฯ (Ability to locate information)
5. ความสามารถในการแก้ปัญหาโดยอาศัยการอ่าน (Ability to solve problems through reading)
6. ความสามารถในการสรุปความเพื่อสรุปความเห็น (Ability to draw conclusion to make a generalization)

7. ความสามารถในการคาดคะเนผล ซึ่งไม่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน (Ability to predict unstated outcomes)
8. ความสามารถในการจัดแยกหมวดหมู่ (Ability to categorize)
9. ความสามารถในการประเมินงานเขียนอย่างพินิจพิจารณา (Ability to critically evaluate written material)
10. ความสามารถในการใช้การอ่านเพื่อประโยชน์ในการผ่อนคลายและเพื่อความเพลิดเพลิน (Ability to use reading for recreation and pleasure)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านมีทั้งองค์ประกอบด้านผู้เขียนและผู้อ่าน การอ่านเป็นกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง ซึ่งผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการตีความและถอดข้อความจากตัวอักษรออกมา มีการแปลเนื้อหาบทอ่านเป็นความหมายที่สามารถเข้าใจได้ จะเห็นได้ว่าการอ่านไม่ใช่กระบวนการที่จะเกิดขึ้นเพียงแต่ผู้อ่านได้สัมผัสสัทภาษาทางตัวอักษรเท่านั้น แต่ผู้อ่านต้องมีการใช้ศักยภาพทางสมองเพื่อรับรู้ แปลความหมาย และเข้าใจถึงปรากฏการณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร เรื่องราว ประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการ ตลอดจนสาระอื่นๆ ซึ่งในการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการอ่านนั้น ผู้อ่านต้องมีการฝึกฝนเพื่อพัฒนาระดับความสามารถทางการอ่านให้เพิ่มพูนอยู่เสมอเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านตรงตามความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อด้วย

2.4.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน

นักการศึกษาทางการอ่านหลายท่านได้เสนอข้อคิดและระบุจุดมุ่งหมายของการอ่านที่มีความแตกต่างกันออกไป เช่น

Blanton, Wood & Moorman (1991:35) กล่าวเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการอ่านว่า ในการอ่านแต่ละครั้งผู้อ่านอาจมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่เหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ เช่น การอ่านหนังสือประเภทนิทาน เรื่องสั้น หรือ นวนิยาย ซึ่งถูกจัดว่าเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน (Reading for pleasure) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์และผ่อนคลายความเครียด กำหนดให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงาน

Wallace (1992: 6-7) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่า เป็นการอ่านเพื่อความอยู่รอดในการดำรงชีวิตประจำวัน (Reading for survival) เช่น การอ่านป้ายสัญลักษณ์ โฆษณา ประกาศ คำแนะนำต่างๆ และยังได้กล่าวถึงการอ่านเพื่อการเรียนรู้ (Reading for Learning) เช่น การอ่านตำราเรียน การอ่านหนังสือพิมพ์ และการอ่านบทความ

Davies (1995: 133-134) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้เป็นประเด็นต่างๆดังนี้

1. การอ่านเพื่อความประทับใจโดยทั่วไป (For a General Impression) คือ การอ่านเพื่อให้ได้มุมมองของผู้เขียน เพื่อให้ได้ความประทับใจภาพรวมของเนื้อเรื่องและเพื่อตัดสินใจว่าจะอ่านเรื่องนั้นต่อไปหรือไม่

2. การอ่านเพื่อการจัดการกับการอ่านและการศึกษา (For Organizing Reading And Study) คือ การอ่านเพื่อที่จะระบุถึงสาระสำคัญของข้อความที่อ่านในการตอบคำถามที่เฉพาะเจาะจง และเป็นการอ่านเพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าควรเลือกข้อความที่ใช้เพื่อการศึกษา โดยละเอียดและจริงจัง

3. การอ่านเพื่อการเรียนรู้เนื้อหาหรือวิธีการ (For Learning Content or Procedures) หมายถึง การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในแนวคิดใหม่ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับข้อเท็จจริงบางอย่างจากข้อความที่อ่านและเพื่อทำตามคำแนะนำ

4. การอ่านเพื่อการเรียนรู้ภาษา (For Language Learning) หมายถึง การอ่านเพื่อแปลข้อความ เพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ เพื่อเรียนรู้รูปแบบโครงสร้างทางภาษาและไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน เพื่อใช้ข้อความเป็นต้นแบบในงานเขียน และหรือเพื่อฝึกการอ่านออกเสียง

พินิตนันท์ บุญพามี (2542 : 11-12) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านว่ามี 2 ประเด็น ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความคิด หมายถึง การอ่านเพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิด การได้อ่านความคิดเห็นของคนหลายๆคนที่กล่าวถึงเรื่องเดียวกันแต่มีประสบการณ์ต่างกันจะสามารถช่วยให้สร้างแนวคิดให้แก่ผู้อ่านได้อย่างกว้างขวางและถูกต้อง ตัวอย่างสิ่งพิมพ์ที่แสดงทัศนะเช่น บทความ บทวิจารณ์หรืองานวิจัยต่างๆ การอ่านลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียนพร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นๆ ขึ้นมา

2. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ หมายถึง การอ่านที่ช่วยชดเชยความต้องการที่ยังไม่สมบูรณ์ของผู้อ่าน เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งเมื่อความต้องการเหล่านี้ยังไม่บรรลุผล การอ่านทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แนวทางที่จะสามารถชดเชยความต้องการของตนเอง ผู้อ่านจึงใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ๆหรือเพื่อสร้างสภาพอารมณ์ที่ต้องการ เช่น เมื่อผู้อ่านเกิดความรู้สึกเหน็ดเหนื่อยหรือไม่สบายก็มักหาหนังสือเรื่องเบาๆที่อ่านแล้วรู้สึกผ่อนคลาย หรือเรื่องที่รู้จักที่เคยอ่านอย่างสนุกสนานมาอ่านซ้ำอีก แต่บางครั้งก็มีความต้องการที่จะอ่านเรื่องใหม่ๆและพยายามหาแนวทางใหม่ๆเพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต เป็นการอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

เป็นการอ่านเพื่อนำความรู้หรือสาระต่างๆ มาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเอง เนื่องจากการอ่านช่วยพัฒนาความรู้ สติปัญญา ความคิด และทัศนคติได้ดี โดยเฉพาะการอ่านเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ ผู้ที่รักการอ่านจะเป็นคนที่ทันสมัย มีความรู้กว้างขวาง นำคบหาสมาคม สามารถเข้าร่วมวงสนทนาได้ทุกชั้น เพราะสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมาทั้งหมด พอสรุปได้ 5 ประเด็น ดังนี้ คือ

1. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินและความบันเทิง
2. การอ่านเพื่อความรู้เพื่อการศึกษา
3. การอ่านเพื่อก่อให้เกิดความคิด
4. การอ่านเพื่อการวิพากษ์วิจารณ์
5. การอ่านเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น เพื่อความมั่นคงในชีวิต เพื่อเป็นที่ยอมรับ

ของกลุ่มเพื่อน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งให้ผู้เรียนอ่านเพื่อความรู้เพื่อการศึกษาพัฒนา สติปัญญา ความคิด ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง มีความสนุกสนาน มุ่งให้ผู้เรียน ได้อ่านในสิ่งที่ต้องการอ่าน อ่านในสิ่งที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและไม่ยาก ผู้เรียนมีอิสระในการอ่านทั้งในและนอกชั้นเรียน อ่านตามความสนใจ ซึ่งจุดมุ่งหมายทั้งหมดนี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจและเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2.4.4 ประเภทของความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายประเภท ในแต่ละประเภทสามารถใช้จัดระดับความสามารถทางการอ่านของผู้อ่าน ได้ เพราะผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับที่ต่างกัน นักการศึกษาได้กล่าวเกี่ยวกับประเภทของความเข้าใจในการอ่านไว้ที่แตกต่างกัน เช่น

กิตติมา คำของ (2545) ได้ค้นพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจในระดับที่แตกต่างกัน นักเรียนคนใดมีความสามารถทางการอ่านสูง ก็จะมีความสามารถในการอ่านระดับตีความและสรุปความได้สูง และมีผลการเรียนภาษาอังกฤษดีไปด้วย ระดับความเข้าใจในการอ่าน จึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน เพราะระดับความเข้าใจ คือ เงื่อนไขที่บ่งบอกให้ทราบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาการด้านการอ่านอยู่ในระดับใดเพื่อจะได้หาแนวทางในการแก้ไขหรือปรับปรุงและพัฒนาส่งเสริมในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างไร

สมุทรร เช่นตีเซาวิช (2542) ได้จัดประเภทของความเข้าใจในการอ่านตามความหมายที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจที่เกิดขึ้นทันทีหลังจากอ่านเสร็จ (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่จะเน้นไปที่การรู้คำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ และความเข้าใจความหมายที่สำคัญๆ ของสำนวนและประโยคต่างๆ ที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง เป็นความเข้าใจที่จะเน้นไปที่ความรอบรู้ทักษะ และความสามารถในด้านการคิดไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) เพื่อหาข้อสรุปในการอ่านนั้น ผู้อ่านมีการใช้เหตุผลร่วมกับประสบการณ์ด้านความรอบรู้เกี่ยวกับเนื้อหา และการนำทักษะความรู้ ประกอบกับความสามารถด้านอื่นๆ เช่น การคิดเพื่อไตร่ตรองในการหาข้อสรุปซึ่งต้องอาศัยการคิดหาเหตุผลและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นหลัก

ประเภทของความเข้าใจในการอ่านที่นักการศึกษาได้จำแยกไว้พอสรุปได้ดังนี้คือ

2.4.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

Raygor & Raygor, (1985: 230) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านอย่างกว้างๆ เป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจระดับข้อมูลข่าวสาร (Literal Comprehension) หมายถึง การเข้าใจคำ เนื้อความหรือความคิดของผู้เขียนอย่างง่ายๆ โดยที่ไม่มีการสำรวจ การประเมินหรือการนำไปใช้

2. ความเข้าใจระดับการตีความ (Interpretative Comprehension) หมายถึง ความสามารถที่ผู้อ่านจะเข้าใจถึงเนื้อหาใจความ เป็นความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านไม่เพียงแต่จะรู้สิ่งที่ผู้เขียนกล่าวถึงเท่านั้นแต่ยังสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านและสิ่งที่มีความสัมพันธ์ต่างๆ จากการอ่านได้ด้วย ผู้อ่านสามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงจากการอ่านกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้อ่านเอง สามารถที่จะเข้าใจและลำดับความสำคัญเหตุการณ์ต่างๆ มองเห็นความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกัน ตลอดจนสามารถตีความข้อความต่างๆ ไปได้

3. ความเข้าใจในระดับการนำไปใช้หรือความเข้าใจในระดับการสรุปความ (Applied Comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านไม่เพียงแต่รับข่าวสารหรือตีความเรื่องที่อ่านได้เท่านั้นแต่ผู้อ่านยังสามารถสรุปแนวคิดของผู้เขียนได้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง เช่น วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง คำสั่ง และสามารถลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ด้วย

นอกจากนี้ยังมีการจำแนกระดับความเข้าใจในการอ่านตั้งแต่ระดับพื้นผิวจนถึงระดับลึกซึ่งคือ ความสามารถที่จะเข้าใจความหมาย โดยนัยที่แฝงอยู่โดยมิได้กล่าวถึงอย่างชัดเจน ผู้อ่านสามารถเรียบเรียง จัดลำดับความ สรุปความ และประเมินค่าในสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ช่วยในการกำหนดขอบเขตและแนวทางที่เหมาะสมในการสร้างจุดประสงค์ในการอ่าน ผู้อ่านแต่ละคนต่างมีระดับการอ่านที่แตกต่างกันไป ระดับของการอ่านก็มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน ถ้าผู้อ่านอ่านบทอ่านที่มีระดับภาษาและคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่านอยู่ในระดับง่าย ผู้อ่านก็จะสามารถเข้าใจเนื้อหาของบทอ่านได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด ในทางตรงกันข้ามถ้าหากบทอ่านมีระดับภาษายากเกินกว่าระดับความสามารถของผู้อ่าน ผู้อ่านก็ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาของบทอ่านได้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเรียกระดับการอ่านที่ยากเกินไปว่า “ระดับการอ่านที่คับข้องใจ” เรียกระดับการอ่านที่ยากอันับรองลงมาว่า “ระดับการอ่านที่ต้องสอน” และเรียกระดับการอ่านที่อ่านได้อย่างสบายและง่ายต่อการทำความเข้าใจว่า “ระดับการอ่านอิสระ”

Manzo & Manzo (1997: 17-19) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการอ่านระดับต่างๆ ดังนี้

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level)

ระดับการอ่านอิสระ เป็นระดับการอ่านที่ง่าย ไม่ต้องอาศัยความพยายามในการทำความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งบทอ่านระดับนี้มีรูปแบบทางภาษาและคำศัพท์ที่ผู้อ่านคุ้นเคยเป็นอย่างดี ผู้อ่านสามารถอ่านและเข้าใจด้วยตนเองไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากคนอื่น และผู้อ่านสามารถแปลความหมายได้ถูกต้องสูงที่สุดร้อยละ 99 และมีความเข้าใจในการอ่านได้ถูกต้องสูงที่สุดร้อยละ 90 ซึ่งโดยทั่วไปการอ่านระดับนี้จะทำให้ผู้อ่านสนุกสนานและรู้สึกผ่อนคลาย เช่น การอ่านนวนิยาย การอ่านการ์ตูน หรือการอ่านข่าว เป็นต้น

2. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level)

ระดับการอ่านที่ต้องสอน เป็นระดับการอ่านที่ผู้อ่านไม่เข้าใจเนื้อหาบางส่วน เช่น ไม่เข้าใจข้อความบางประโยค หรือประโยคที่ซับซ้อน หรืออาจเป็นหนังสือบางหน้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาบทอ่านมีความยากเกินกว่าระดับของผู้อ่าน ซึ่งบทอ่านอาจจะประกอบด้วยภาษาหรือคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ผู้อ่านต้องอาศัยการแปลความคำศัพท์ยากบางคำถึงจะสามารถเข้าใจได้ หรืออาจจะต้องเรียนรู้โครงสร้างทางภาษาเพิ่มเติม การอ่านระดับนี้ผู้อ่านสามารถแปลคำศัพท์ได้ถูกต้องถึงร้อยละ 95 แต่ระดับความเข้าใจในการอ่านได้ถูกต้องสูงที่สุดเพียงร้อยละ 75

3. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustration Level)

ระดับการอ่านที่คับข้องใจจัดเป็นการอ่านในระดับที่ยากมาก ผู้อ่านไม่สามารถอ่านเข้าใจได้เลยถ้าหากปราศจากความพยายามเป็นพิเศษและความช่วยเหลือจากผู้อื่น การอ่านในระดับนี้ผู้อ่านสามารถแปลเนื้อความได้ต่ำกว่าร้อยละ 90 หรือ มีความเข้าใจในการอ่านได้ถูกต้องน้อยกว่า

ร้อยละ 50 ถ้าหากผู้สอนนำการอ่านระดับนี้ไปใช้ในชั้นเรียนปกติ ผู้เรียนจะไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาของบทอ่านได้เลยถึงแม้ว่าผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือในการอ่านแล้วก็ตาม เพราะเป็นการสอนการอ่านที่ยากเกินกว่าระดับความสามารถของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ซึ่ง Manzo & Manzo (1997) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการอ่านทั้ง 3 ระดับนี้ว่า ผู้สอนมักจะตีความระดับการอ่านของการอ่านแบบเรียนไม่ถูกต้อง ซึ่งผู้สอนมักจะคิดว่าหนังสือที่ใช้สอนในชั้นเรียนตามปกติจัดเป็นหนังสือที่อยู่ในระดับการอ่านอิสระของผู้เรียนจึงมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเองซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เนื้อหาของหนังสือเรียนจัดอยู่ในระดับการอ่านที่ต้องสอน

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนต้องพิจารณาเนื้อหาบทเรียนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถในการอ่านและการทำความเข้าใจของผู้เรียน พยายามทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างสนุกสนาน เกิดการเรียนรู้แบบอิสระ เมื่อผู้เรียนอ่านบทอ่านที่อยู่ในระดับความเข้าใจของตนเองก็จะทำให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านและเข้าใจบทอ่านอย่างรวดเร็วซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนและสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในที่สุด

2.4.6 กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะนำกลวิธีในการอ่านมาใช้บ่อยครั้งกว่าผู้ที่มีความสามารถในการต่ำและรู้วิธีการใช้กลวิธีได้ดีกว่า ซึ่ง Singhal (2000) ได้กล่าวเกี่ยวกับกลวิธีที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การกวาดสายตาอ่านอย่างรวดเร็ว (Skimming)

การกวาดสายตาอ่านอย่างรวดเร็ว เป็นกลวิธีที่ใช้ในการอ่านเพื่อต้องการหาคำตอบหรือข้อเท็จจริงที่มองเห็นหรือปรากฏอยู่ในบทอ่าน หรือเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งเอาไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ Kreshen และ ชิดาร์ตัน สมานพันธ์ (อ้างใน จักริน โทธิทอง, 2545) ที่ว่า การอ่านข้ามเป็นกลวิธีการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ หรือข้อมูลหลักๆ ของบทอ่านที่มีลักษณะคล้ายกับการอ่านกวาด (scanning) แต่จะเน้นไปที่การใช้สายตาในการมองข้ามข้อความหรือประโยค หรือแม้แต่ย่อหน้าหนึ่งๆ มีจุดประสงค์และมองหาคำ ประโยค ข้อความประเด็นหรือเพื่อเก็บใจความสำคัญๆ (gist) เท่านั้น เป็นการตัดสินใจว่าสิ่งที่อ่านมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันหรือไม่ เช่นการอ่านงานวิจัย ในขณะที่ Nattall (1989) ได้ยกตัวอย่างการใช้กลวิธีการอ่านข้ามในการอ่านหนังสือ เช่น การอ่าน

หนังสือพิมพ์ บทความ นิตยสารหรือนวนิยาย ฯลฯ และกล่าวเพิ่มเติมว่า กลวิธีการอ่านข้ามนี้มีความสัมพันธ์กับความเร็วในการอ่าน ซึ่งในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้สอนอาจจะหยุดอ่านเป็นช่วงๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียน ได้คาดการณ์ล่วงหน้า

2. การกวาดสายตาก่อนการอ่าน (Previewing)

การกวาดสายตาก่อนการอ่าน เป็นการอ่านแบบผ่านๆ เพื่อดูใจความโดยรวมของเรื่อง ก่อนที่จะเริ่มอ่านจริง เป็นการกระตุ้นกระบวนการคิดต่อเรื่องที่จะอ่าน และเป็นกลวิธีที่จะช่วยในการเรียบเรียงลำดับเนื้อหาในบทอ่านให้สัมพันธ์กัน ช่วยให้กระบวนการอ่านง่ายขึ้น ในขณะที่สมุทรร เซนต์เซาวิช (2542) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการอ่านแบบกวาดสายตาว่า เป็นกลวิธีการอ่านเพื่อหาข้อมูลบางอย่างเฉพาะอย่างรวดเร็ว เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อ ตัวเลข วัน เดือน ปี หมายเลขโทรศัพท์ วรรณคดี หนังสือ การอ่านหนังสือพิมพ์ คำศัพท์ในพจนานุกรม ป้ายโฆษณา เป็นต้น เป็นการอ่านแบบผ่านๆ สายตา ไม่ได้เน้นในเรื่องของความเข้าใจในตัวภาษา ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องเข้าใจหรือรู้คำศัพท์ในข้อความนั้นๆ หมดทุกคำ อาจเป็นแค่การดูภาพประกอบและอ่านเนื้อหาเพื่อนำมาประกอบในการทำความเข้าใจ โดยรวมเพื่อเก็บรายละเอียดโดยภาพรวม หรือต้องการเพื่อที่จะค้นหาคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ Robertstraw et., al (1984) ที่สรุปไว้ว่า ในการอ่าน ไม่จำเป็นต้องอ่านทุกๆ คำ ทุกๆ ประโยค หรือทุกๆ ย่อหน้า ให้เลือกอ่านเฉพาะข้อมูลที่ต้องการเท่านั้น และ จักริน โพธิ์ทอง (2545) ได้กล่าวว่า การอ่านเช่นนี้ผู้อ่านต้องอ่านและทำความเข้าใจคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้นก่อนเพื่อจะได้ประหยัดเวลาและจะช่วยให้สามารถหาคำตอบให้รวดเร็วยิ่งขึ้น หลังจากนั้นจึงเริ่มอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว และเมื่อพบกลุ่มคำที่บ่งบอกคำตอบที่ต้องการก็อ่านให้ช้าลง อ่านด้วยความรอบคอบและที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือต้องพยายามหาคำตอบหรือกลุ่มคำที่สำคัญ (key words) เพราะจะช่วยให้ได้คำตอบหรือรายละเอียดที่ถูกต้อง

3. การตั้งคำถาม (Questioning)

การตั้งคำถามเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดที่จะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายและช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจ ไปยังเรื่องที่กำลังอ่านเพื่อหาคำตอบที่ต้องการ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านมีแรงจูงใจ และมีความต้องการที่จะอ่าน มีการติดตามเรื่องราวอย่างต่อเนื่องจนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจนสามารถสรุปใจความสำคัญได้

4. การจดบันทึก (Note taking)

การจดบันทึก คือ การจดใจความหลักและรายละเอียดสำคัญตามลำดับ เป็นกลวิธีที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงข้อมูล โดยการแยกแยะและจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่สัมพันธ์กัน การจดบันทึกยังช่วยให้ผู้เรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดีหากมีการเรียบเรียงได้ตามลำดับและถูกต้อง ก็จะทำให้ผู้อ่านได้ง่าย เป็นการประหยัดเวลาในการทำความเข้าใจและการจดจำ

5. การสรุปใจความ (Summarizing)

การสรุปใจความ เป็นกลวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เป็นการรวบรวมสิ่งที่อ่านให้เข้าใจความอย่างครบถ้วน โดยการรวบรวมข้อมูลให้กระชับมากขึ้น ในขณะที่ใจความที่สรุปนั้นยังตรงกับเรื่องเดิม ประกอบด้วยใจความหลักและใจความสนับสนุน และไม่มีการใช้คำฟุ่มเฟือย

สรุปได้ว่าในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นก็มีกลวิธีในการอ่านหลายๆวิธีที่สามารถช่วยผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การกวาดสายตาในการอ่านอย่างรวดเร็ว การกวาดสายตาก่อนการอ่าน การตั้งคำถามในการอ่าน การจดบันทึกและการสรุปใจความ ซึ่ง ในความเป็นจริงและในทางปฏิบัติแล้วผู้อ่านส่วนใหญ่มักไม่เข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างแท้จริง นอกจากการใช้ประสบการณ์ ความรู้เดิม และสติปัญญาของแต่ละบุคคลช่วยในการอ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่าน ขณะกำลังอ่าน และหลังการอ่าน แต่ไม่สามารถบอกหรือแยกแยะได้ว่าความเข้าใจที่เกิดขึ้นเนื่องด้วยกลวิธีหรือทักษะใดของการอ่านในแต่ละครั้ง

นักวิจัย นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจตามระดับความสามารถพื้นฐานในการอ่านของผู้อ่าน เช่น Nuttall (1989) ได้กล่าวเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจวิธีอื่น เช่น แบบการทำนายล่วงหน้า (Prediction) และการพิจารณาหนังสือก่อนอ่าน (Previewing) ว่าเป็นกลวิธีการอ่านที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีประสบการณ์เดิมเพื่อใช้ในการทำนายและทราบว่าควรจะอ่านส่วนใดของบทอ่านเป็นลำดับก่อนหลัง ซึ่งโดยปกติแล้วการเริ่มต้นการอ่านต้องเริ่มจากการอ่านหัวเรื่องหรือการอ่านชื่อเรื่องก่อน (Topic) หัวเรื่องย่อย (Sub topic) อาจเป็นการอ่านจากภาพประกอบหรือจากภาคผนวก หรือการอ่านจากบทคัดย่อ และหรืออื่นๆ ในขณะที่ สมุทร เชนต์เขาวนิช (2542) ได้ให้ความเห็นว่า กลวิธีการอ่านหนังสือโดยการพิจารณาหนังสือก่อนอ่าน (previewing) ผู้อ่านควรพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้ คือ หัวเรื่อง ผู้แต่ง และแหล่ง

เอกสารอ้างอิงย่อหน้าแรกทุกย่อหน้า และพยายามหาจุดประสงค์ในย่อหน้านั้นๆ เช่น อ่านเฉพาะประโยคแรกของแต่ละย่อหน้าและย่อหน้าสุดท้าย ซึ่งหนังสือที่อ่านนี้ไม่รวมถึงหนังสือเรียนหรือบทอ่านอื่นใดที่ธรรมชาติของเนื้อหาในหนังสือไม่มีหัวเรื่อง (heading) คำนำ (introduction) หรือบทสรุป (summary) นอกจากนี้ผู้อ่านยังต้องอาศัยกลวิธีด้านการเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary strategy) จากบทอ่าน ซึ่งถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่สำคัญสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ การคาดเดาความหมายคำศัพท์ที่ยาก เช่น การทำสมุดคำศัพท์และการใช้พจนานุกรม เป็นการอ่านที่เน้นการทำความเข้าใจด้านความหมายของคำศัพท์ ทั้งด้านความหมายเหมือน (synonym) และความหมายตรงกันข้าม (antonym) และรวมไปถึงการวิเคราะห์คำศัพท์ (word analysis) เพื่อให้สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างชัดเจน ยังมีนักการศึกษาอีกหลายๆท่านที่ได้แนะนำกลวิธีอื่นๆ (Other strategies) ที่ใช้สำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ เช่น การอ่านแบบการทำความเข้าใจร่วมกัน ซึ่ง Krahnke (1996) ได้แนะนำว่า การทำให้ผู้อ่านมีการอ่านเพื่อความเข้าใจแบบอ่านร่วมกัน (reading together) ซึ่งมีแนวคิดพื้นฐานมาจากการสอนประสบการณ์ เพราะถึงแม้ว่าผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำก็มีโอกาสพัฒนาความสามารถนี้ได้จากการอ่านร่วมกันกับเพื่อน ที่สำคัญการอ่านแบบร่วมกันยังช่วยส่งเสริมทักษะการอ่าน (reading skill) และความสามารถในการรับรู้ด้านภาษาอีกด้วย (language acquisition) เพราะทำให้ผู้อ่านสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกันได้

นอกจากการเรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้ว Greenall & Swan (1986) ยังได้แนะนำเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. การหาใจความสำคัญ (extracting main ideas)
2. การหาข้อมูลเฉพาะ (reading for specific information)
3. ความเข้าใจการจัดเรียงเนื้อหา (understanding text organization)
4. การตรวจทาน (checking comprehension)
5. การอ้างอิง (inferring)
6. การทำความเข้าใจกับคำยาก (dealing with unfamiliar word)
7. การเชื่อมต่อความคิด (linking ideas)
8. ความเข้าใจประโยคซับซ้อน (understanding complex sentences)
9. การประเมินเนื้อหาบทอ่าน (evaluating the text)
10. การเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบกับเนื้อหา (reacting to the text)
11. การเขียนสรุปความ (writing summaries)

ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของการนำทักษะหรือกลวิธีการอ่านมาใช้สำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ได้แก่การเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมและถนัดที่สุดสำหรับตนเองต่อบทอ่านแต่

ละครั้ง ถึงแม้ผู้อ่านจะสามารถอ่านเนื้อหาที่เป็นภาษาของตนเองได้เข้าใจ แต่ถ้าหากผู้อ่านขาดทักษะการอ่านที่เฉพาะเจาะจง (specific reading skills) หรืออ่านไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายก็ถือว่าการอ่านนั้นขาดประสิทธิภาพ

2.4.7 ขั้นตอนการสอนอ่าน

การสอนอ่านที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่เดิมบวกกับข้อมูลที่เสนอใหม่ในบทอ่าน ต้องมีขั้นตอนการสอนอ่านที่ชัดเจน

จิตภา ถันทานันท์ (2544) ได้สรุปเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนอ่านตามแนวความคิดของ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมว่ามีขั้นตอนการสอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading)

ขั้นก่อนการอ่านเป็นขั้นที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นขั้นที่ครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมผู้เรียน ให้มีพื้นฐานความรู้ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านและสามารถใช้ความรู้เดิมในการทำความเข้าใจสิ่งที่จะอ่าน

2. ขั้นการอ่าน (While-reading)

ขั้นการอ่านหรือขณะอ่านเป็นขั้นที่ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านและพยายามทำความเข้าใจบทอ่านซึ่งครูต้องพยายามฝึกให้ผู้เรียนอ่าน โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ซึ่งในบางครั้งผู้เรียนมีความจำเป็นที่จะต้องมีการอ่านซ้ำ มีการคิดทบทวนและการพิจารณาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับการอ่าน

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading)

ขั้นหลังการอ่าน เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีหลายวิธี เช่น ให้ตอบคำถาม ให้สรุปย่อประเด็นสำคัญ ให้รวบรวมข้อมูลจากบทอ่านแล้วเรียบเรียงใหม่ให้ถูกต้อง ฯลฯ

ในขณะที่ Caverly, Mandeville & Nicholson (1993) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบขั้นตอนของการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจว่า ในการสอนอ่านครูควรให้มีขั้นตอนการจดบันทึกซึ่งใช้เป็นขั้นตอนหลังการอ่าน โดยผู้เรียนอาจจดบันทึกคำ วลีและหรือข้อมูลใหม่ที่สำคัญจากที่มีอยู่เดิม

แล้วสร้างแผนผังความรู้ใหม่เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่อ่านมา จากนั้นก็เขียนเป็นบันทึกย่อเพื่อสรุปความเข้าใจ

พอสรุปได้ว่าการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจมีขั้นตอนการทำกิจกรรมในการสอนอ่านที่สำคัญหลักๆ คือ ขั้นตอนการทำกิจกรรมก่อนการอ่าน ขั้นตอนการทำกิจกรรมในขณะที่กำลังอ่าน และขั้นตอนการทำกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนนี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าจะเลือกใช้กิจกรรมอะไรที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทอ่าน ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.4.8 การวัดและการประเมินผลการอ่าน

การวัดและการประเมินผลการอ่านสามารถทำได้หลายวิธีตั้งแต่การวัดและการประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ เน้นทักษะย่อยๆของการอ่าน เป็นการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประเมินตามสภาพจริง และการประเมินที่เป็นทางการที่ได้มาตรฐาน มีรูปแบบดั้งเดิม หรือเน้นครูผู้สอนเป็นผู้ควบคุม

Abersold & Field (1997) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการทดสอบ (Test) และการประเมิน (Assessment) ดังนี้

การประเมิน (Assessment) เกี่ยวข้องกับกระบวนการทั้งหมดของการอ่าน รูปแบบของการประเมินมีหลายรูปแบบ รวมถึงการสอบในรูปแบบต่างๆ เช่น การทำแบบฝึกหัด การทำชิ้นงานภาระงาน หรือการทำรายงาน ในขณะที่การทดสอบ (Test) จะมุ่งเน้นการใช้เครื่องมือในการวัด และทดสอบรูปแบบเดียวเพื่อวัดความสามารถและทักษะในการเรียนของผู้เรียนเพียงทักษะเดียวหรือหลายทักษะ และการทดสอบจัดเป็นการประเมินรูปแบบหนึ่ง อย่างไรก็ตามวิธีการประเมินผลและแบบทดสอบที่ดี จำเป็นต้องมีการหาค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่น เนื่องจากการวัดและการประเมินความสามารถของผู้เรียนจะช่วยให้ทั้งผู้สอน ผู้เรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลที่ได้จากการประเมินแต่ละครั้งมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ผจงกาญจน์ ภู่วิภาคารวรรณ (2540)

สำหรับการวัดและการประเมินการอ่าน Abersold & Field (1997) ได้แบ่งวิธีการวัดและการประเมินไว้ 2 วิธี ดังต่อไปนี้

1. วิธีการวัดแบบดั้งเดิม (Traditional Method of Testing Reading)

วิธีการวัดแบบดั้งเดิมมีรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1.1 คำถามที่ตอบแบบสั้นๆและคำถามปลายเปิด (Short Answer and Open-ended Questions) ผู้เรียนอ่านบทอ่านและอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน หลังจากนั้นจึงเขียนประโยคประมาณ 2-3 ประโยค หรือ 2-3 ย่อหน้า ในกระดาษคำตอบ หรือผู้เรียนอาจเขียนข้อความเพื่อสรุปความจากบทอ่าน

1.2 การเติมประโยคให้สมบูรณ์ (Completion Tasks) การทดสอบแบบนี้ ผู้เรียนต้องเติมประโยคที่ให้มาให้สมบูรณ์หลังจากที่ผู้เรียนอ่านบทอ่านแล้ว ซึ่งผู้เรียนอาจใช้คำเดิมที่มีอยู่หรือปรากฏในบทอ่านใช้ในการเติมในประโยค หรือผู้เรียนอาจมีการวิเคราะห์และตีความบทอ่าน และใช้ภาษาของตนเองก่อนการเติมประโยคให้สมบูรณ์

1.3 การวัดผลตามสภาพจริง (Authentic Tasks) เป็นการวัดและการประเมินด้านกระบวนการอ่านของผู้เรียน ได้แก่ กระบวนการก่อนการอ่าน ขณะที่ย่าน และหลังการอ่าน เป็นการประเมินผู้เรียนขณะมุ่งปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นจริง และเป็นการประเมินด้านจิตพิสัยของผู้เรียน ซึ่งอาจหมายถึง ด้านเจตคติ แรงจูง หรือความกระตือรือร้นในการอ่าน

2. วิธีการวัดและการประเมินการอ่านในรูปแบบอื่นๆ (Alternative Methods of Assessing Reading) เป็นการประเมินที่ไม่เน้นรูปแบบที่เป็นทางการ เช่น

2.1 การเขียนบันทึก (Journal)

การเขียนบันทึกเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการตรวจสอบความเข้าใจ การทำความเข้าใจเนื้อหาบทอ่านด้วยตนเอง เป็นการนำความรู้ใหม่มาเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มี เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การประเมินโดยการเขียนบันทึกเป็นการวัดและการประเมินผลการอ่านที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอนกับผู้เรียนได้

2.2 แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolios)

การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน เป็นการประเมินผลงานที่เกิดจากการสะสมของผู้เรียน ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน ข้อสอบ การเขียนบันทึก และผลงานเขียนอื่นๆที่สัมพันธ์กับการอ่าน เพื่อแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

2.3 การสังเกตของครูผู้สอน (Teacher Assessment through Observation)

การประเมินผล โดยวิธีการสังเกตของครูผู้สอน เป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่านและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนที่เกิดตามสภาพความเป็นจริงในขณะที่เรียน และครูผู้สอนทำการบันทึกผล อาจมีการสร้างเกณฑ์การสังเกตและเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อความเที่ยงตรง

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินการอ่านของผู้เรียนมีวิธีการประเมินหลากหลายรูปแบบ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้เข้าด้วยกันกับกระบวนการเรียนรู้หรือนำมาพัฒนาในการออกแบบการจัดการเรียนรู้และมาตรฐาน การวัดและการประเมินผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน อ่านแต่ละรายวิชาอย่างเหมาะสม เช่นในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและนิสัยรักการอ่านครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการประเมินการอ่าน โดยให้กลุ่มตัวอย่างได้มีการตอบคำถาม การสร้างคำถามและค้นหาคำตอบ โดยผู้เรียนเอง และหลังจากการอ่านก็ให้ทำบันทึกการอ่านเพื่อสรุปความเข้าใจในเรื่องที่อ่านแต่ละครั้ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างก็ได้จัดเก็บบันทึกการอ่านในแต่ละสัปดาห์เป็นแฟ้มสะสมผลงาน

2.4.9 เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน

ในการประเมินทักษะการอ่านนั้น ครูผู้สอนควรสร้างเกณฑ์การประเมินที่มีความเหมาะสมและมีความเป็นธรรมกับผู้เรียน ซึ่ง อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้แบ่งเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านทั้งที่เป็นเกณฑ์วัดความสามารถทางการอ่านแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวม ดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบแยกย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ความเข้าใจด้านคำศัพท์ หมายถึง ผู้เรียนต้องเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่างๆที่ใช้ในบทอ่าน

1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจบทอ่านและหน้าที่ของภาษาในบทอ่านด้วย

2. ความสามารถทางการอ่านแบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทอ่านแล้วตอบคำถามโดยการเรียบเรียงถ้อยคำใหม่เป็นของตนเอง โดยใจความในบทอ่านยังคงเดิม และ

ยังรวมถึงการที่ผู้เรียนสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบและสามารถเรียงลำดับข้อความก่อนหลังได้อย่างสมเหตุสมผล

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด เป็นความสามารถที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงใจความสำคัญกับรายละเอียดที่มาสนับสนุนใจความสำคัญได้ และรวมทั้งยังสามารถเข้าใจและเชื่อมโยงรายละเอียดที่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนสามารถระบุใจความสำคัญเกี่ยวกับหัวเรื่อง หรือบทสรุปของบทอ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์และการประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อหาและการใช้ภาษาได้อย่างสละสลวย คือการที่ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ คำศัพท์และกลวิธีการอ่านของตนเองในการวิเคราะห์ และสามารถประเมินบทอ่านได้ว่าเป็นบทอ่านประเภทใด ผู้เขียนมีเจตคติ และวัตถุประสงค์อะไรในการเขียน และผู้อ่านได้อะไรจากการอ่านบทอ่าน

สรุปได้ว่า การประเมินความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนมีการประเมินทั้งแบบแยกย่อยและแบบรวม โดยครูผู้สอนสามารถประยุกต์วิธีการที่ใช้ประเมินเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน และที่สำคัญผู้สอนควรคำนึงถึงจุดประสงค์ในการวัดความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนทุกครั้ง เพื่อให้การวัดและการประเมินผลด้านการอ่านมีความเที่ยงตรงน่าเชื่อถือ อีกทั้งครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.5.1 ความหมายของนิสัยรักการอ่าน

นิสัย หมายถึง ความประพฤติที่เคยชิน เช่น ทำงานเป็นนิสัย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525: 451) และรักการอ่าน หมายถึง การมีจิตมุ่งมั่นต่อการอ่านอย่างแท้จริง เห็นด้วยกับความสำคัญของการอ่านอย่างยิ่ง ดังนั้นนิสัยรักการอ่านจึงหมายถึง การชอบอ่านจนเป็นนิสัย เมื่อมีเวลาว่างก็มักจะชอบอ่านมากกว่าการทำอย่างอื่น และชอบอ่านเอกสารการอ่านทุกชนิด ทุกประเภท ทั้งที่เป็นบันเทิงคดีและสารคดี

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 55) ได้กล่าวเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านว่า หมายถึง การที่ผู้อ่านใฝ่มุ่งมั่นแต่การอ่าน อ่านจนเคยชิน อ่านจนคิดเป็นนิสัย แม้บางครั้งจะมีปัญหาและอุปสรรคต่อการอ่านบ้างก็ไม่เคยย่อท้อ คนที่มีนิสัยรักการอ่านนั้นคือคนที่อ่านทุกอย่างที่เป็นเอกสารสำหรับอ่าน ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ สิ่งพิมพ์อื่นๆ ป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ หรือแม้แต่กระดาษห่อของ อ่านได้ในทุกสถานที่ ทุกโอกาส และไม่ปล่อยเวลาว่างไปกับกิจกรรมอื่นใดนอกจากการอ่านเท่านั้น

พินิตนันท์ บุญพามี (2542: 7) กล่าวเกี่ยวกับนิสัยรักการอ่านว่า นิสัยรักการอ่านของแต่ละคนนั้นไม่ได้มีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านต้องอาศัยทักษะหลายประการรวมกัน ทักษะเหล่านั้นล้วนเกิดจากการฝึกฝน มีการสั่งสมและอบรมให้เกิดขึ้นในตัวผู้อ่านพยายามหาหนังสือมาอ่าน อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอทุกวันและอ่านอย่างมีความสุข สามารถอ่านติดต่อกันเป็นเวลานานได้ รู้จักวิธีการอ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว อ่านหนังสือทุกประเภท มีความรักการอ่านเป็นนิสัย อ่านหนังสือที่ตีพิมพ์ได้ทุกประเภท มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและเรื่องที่อ่าน เป็นคนรักหนังสือและมีความสามารถในการเลือกหนังสืออ่าน

จากความหมายของนิสัยรักการอ่านดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ผู้ที่จะมีนิสัยรักการอ่านจะต้องมีการอ่านอยู่อย่างสม่ำเสมอจึงจะนับว่าเป็นผู้อ่านที่ดี เป็นผู้ที่สามารถอ่านหนังสือได้หลายประเภท มีความสนใจในการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน มีกลวิธีและทักษะในการอ่าน เช่น สามารถอ่านจับใจความสำคัญของบทอ่านได้ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่มีความอดทนและมีความเพียรพยายามที่จะอ่านให้ได้มาก อ่านอย่างรวดเร็ว และอ่านติดต่อกันเป็นเวลานานได้

2.5.2 การสร้างนิสัยรักการอ่าน

การสร้างนิสัยรักการอ่านนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ หรืออาจกล่าวได้ว่านิสัยรักการอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการส่งเสริมการอ่าน เพราะในสภาพปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเพียงแค่อ่านออก เขียนได้ คงเป็นการไม่เพียงพอ ซึ่งจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านติดตัวไปเมื่อจบการศึกษาไปแล้วก็จะได้อาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง เพราะจะเป็นแนวทางซึ่งจะช่วยทำให้ชีวิตสมบูรณ์และมีค่ายิ่งขึ้น แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เป็นคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษมักจะมองไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน

นิสัยรักการอ่านมีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน มีความรู้สึกรักหนังสือทุกเล่มมีประโยชน์ เห็นคุณค่าของการอ่านหนังสือ และสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาใช้ใน

ชีวิตประจำวัน ช่วยให้รู้จักหนังสือหลากหลายประเภท รู้จักการเลือกหนังสือ รู้วิธีการอ่านหนังสือ และยังช่วยให้ผู้เรียนรู้จักแหล่งหนังสือมากขึ้น เช่น ที่บ้านหรือห้องสมุด และที่โรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องเรียน ครูผู้สอนนับว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการหาวิธีเพื่อที่จะเสริมสร้างและปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะวิธีการและแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสร้างนิสัยรักการอ่านให้กับผู้เรียน เช่น

กัญดา ธรรมมงคล (2539-2540: 90) ได้กล่าวไว้ว่าปัญหาสำคัญที่สุดด้านการอ่านสำหรับผู้เรียนที่เป็นคนไทย คือการขาดนิสัยรักการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้เรียนส่วนใหญ่อ่านภาษาอังกฤษเพราะถูกบังคับ ผู้เรียนจะมีการอ่านเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น เพราะฉะนั้นในการสร้างให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านนั้น ต้องฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการอ่าน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2552) กล่าวว่า การสร้างนิสัยรักการอ่านของเด็กไทยเป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรอาศัยเฉพาะในช่วงที่มีการจัดงานนิทรรศการหรือช่วงการรณรงค์เท่านั้น เพราะเมื่อผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ผู้เรียนก็เกิดความอยากอ่าน โดยอัตโนมัติและนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตามอัธยาศัยได้และยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด มีการจินตนาการ การคิดอย่างมีระบบ การฝึกสมาธิ ตลอดจนการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

วัลลภ กันทรพิชัย (2542: 36-39) ได้กล่าวเกี่ยวกับแนวทางสำหรับการสร้างนิสัยรักการอ่านหรือการทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านได้ ไว้ ดังนี้

1. การให้ผู้เรียนมีโอกาสพบหรือเห็นหนังสือ และมีโอกาสได้อ่านหนังสือเหล่านั้น โดยเฉพาะหนังสือที่มีภาพสวยๆ จะทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจอยากรู้อยากเห็น และโรงเรียนควรมีห้องสมุดที่มีหนังสือให้ผู้เรียนได้อ่านตามความสนใจและตามวัยของผู้เรียน การจัดให้มีห้องสมุดที่มีความพร้อมทั้งหนังสือและอุปกรณ์อ่านความสะดวกอื่นๆจะเป็นสิ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับหนังสือและสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะอ่านเป็นเบื้องต้น

2. หนังสือที่ผู้เรียนได้พบเห็นหรือได้อ่าน ต้องเป็นที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น และเป็นเรื่องที่ผู้เรียนชอบ เป็นการทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการอ่านหนังสือมีประโยชน์ มีคุณค่าหรือมีความหมาย การอ่านหนังสือนิยาย หรือสารคดีที่ตรงกับความสนใจ จะมีส่วนกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากอ่าน สนใจและติดตามในการที่จะอ่านต่อ อ่านจนคิดเป็นนิสัยในการอ่าน ดังนั้น หนังสือจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถจูงใจให้ผู้เรียนเข้าห้องสมุดแล้วหยิบหนังสือมาอ่าน เพื่อให้รู้สึกว่าการอ่านเป็นกิจวัตรในการอ่านจนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่านต่อไปนั้น ต้องอ่านหนังสือที่เป็นหนังสืออื่นๆ ไม่ใช่อ่านเฉพาะหนังสือเรียนแต่เพียงอย่างเดียวและมีความสนุกสนานน่าสนใจตามวัยของผู้เรียน ควรมีการจัดหาหนังสือที่อ่านแล้วเกิดความเพลิดเพลินกับการอ่านที่หลากหลาย จะเป็นการสร้างนิสัยรักการอ่าน โดยไม่รู้ตัว

3. การอยากอ่านหนังสือเกิดขึ้นจากการที่ได้เห็นคนอื่นอ่านด้วย ผู้สอนต้องไม่ลืมว่าต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน เช่นผู้สอนเป็นคนรักการอ่าน เมื่ออ่านหนังสือเล่มใดก็นำมาเล่าให้ผู้เรียนฟัง แล้วกระตุ้นให้ผู้เรียนไปอ่านต่อจะช่วยให้ผู้เรียนรักการอ่านได้มากที่สุดทีเดียว นอกจากนี้ครอบครัวที่มีคนอ่านหนังสือให้เห็นเป็นประจำ ก็ทำให้สมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวมีความคุ้นเคยกับการอ่านและเกิดความรู้สึกรักอยากอ่านหนังสือ

ชูลี อินมัน (2543: 49) ได้เสนอแนะวิธีการสร้างนิสัยรักการอ่านที่ผู้สอนควรทำพอสรุปได้ดังนี้

1. จัดเวลาให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสือพร้อมทั้งมีกิจกรรมเชิญชวนให้อ่านหนังสือ เช่น การเล่าเรื่องจากหนังสือ ตอบปัญหาจากเรื่องที่อ่าน
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสืออ่านเล่นบ้างโดยไม่ต้องคำนึงถึงเนื้อหา แต่เป็นเรื่องที่ผู้เรียนชอบ
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้โดยเสรีตามความต้องการ
4. ติดตามผลการจัดการเรียนการสอนว่าผู้เรียนได้นำทักษะที่ได้รับจากการฝึกในชั้นเรียนไปใช้ในการอ่านจริงอย่างสม่ำเสมอหรือไม่
5. ส่งเสริมผู้เรียนที่มีอายุเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก ให้ได้มีการอ่านที่ต่อเนื่องกัน มิฉะนั้นความสนใจจะหยุดชะงักไป
6. ส่งเสริมผู้เรียนที่มีอายุเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ได้มีการอ่านหนังสือตามความสนใจ อาจเป็นหนังสือที่เกี่ยวกับอาชีพหรือการศึกษาต่อเพราะผู้เรียนที่อยู่ในวัยนี้กำลังสนใจและเตรียมตัวที่จะไปประกอบอาชีพ

Kevin Eikenberry (2009) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้เกิดการมีนิสัยรักการอ่านไว้ 10 ประการ ได้แก่

1. ให้มีหนังสือไว้ใกล้ตัวเสมอ (Always have a book around)
2. ตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่านทุกครั้ง (Set a reading goal)
3. บันทึกการอ่านเท่าที่จะทำได้ (Keep a log)
4. จัดทำรายการที่จะอ่าน (Keep a list)
5. ปิดโทรทัศน์ (Turn off the television)
6. ถ้าไม่สามารถอ่านได้ก็ให้ฟัง (Listen when you can't read)
7. เป็นสมาชิกของกลุ่มนักอ่านหรือชมรมหนังสือ (Join a reading group or book club)
8. เข้าห้องสมุดหรือร้านหนังสือบ่อยๆ (Visit the library or bookstore often)

9. สร้างกลยุทธ์ในการอ่านหนังสือของตัวเอง (Build your own strategy)

10. วางทุกอย่างและอ่าน (Drop everything and read)

กล่าวโดยสรุป คือ ในการสร้างนิสัยรักการอ่านให้กับผู้เรียนนั้น โรงเรียนควรมีห้องสมุดที่ดี มีหนังสือที่น่าอ่านและน่าสนใจเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียนส่วนผู้สอนนั้นก็ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านประกอบกับการอ่านในแต่ละครั้ง ควรมีการส่งเสริมให้มีการอ่านที่ต่อเนื่องกัน ที่สำคัญครูผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการอ่านหนังสือให้กับผู้เรียน และผู้เรียนก็ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยให้ตนเองได้มีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับหนังสือ เช่น ควรมีหนังสือไว้ใกล้ๆตัว เพราะสะดวกที่จะอ่าน อ่านอย่างมีเป้าหมาย ทำบันทึกการอ่านหลังอ่านเสร็จ ทำรายการที่ต้องการอ่าน และไม่ควรเปิดโทรทัศน์ขณะอ่าน แม้ไม่สามารถอ่านได้ก็ให้ฟัง ซึ่งอาจหมายถึงการฟังเทป หรือคนอื่นอ่านให้ฟัง สมักรเป็นสมาชิกชมรมเกี่ยวกับหนังสือ พยายามเข้าห้องสมุดบ่อยๆ ควรหาวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับตนเอง และหยุดทำกิจกรรมอื่นในขณะที่กำลังอ่าน จากแนวคิดทั้งหมดนี้ ผู้วิจัย ได้คิดค้นวิธีการที่จะให้ผู้เรียนได้พัฒนานิสัยรักการอ่าน โดยการจัดมุมภาษาอังกฤษ (English Corner) ขึ้นในห้องเรียน และจัดหาหนังสือภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ น่าอ่านเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสและอ่านหนังสือได้บ่อยขึ้น

2.5.3 กิจกรรมที่ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

กิจกรรมที่ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรักอยากอ่าน เห็นความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นในการอ่าน รู้เป้าหมายของการอ่าน เช่น อ่านเพื่อความบันเทิง ความรู้ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่าน จนพัฒนาเพื่อให้เกิดเป็นนิสัยติดตัวไปตลอดชีวิต มีผู้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านว่า กิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านนั้นควรมีลักษณะประการแรกคือ มีความเร็วใจ เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเร็วใจอยากอ่าน มีลักษณะของการจูงใจคือเป็นกิจกรรมที่สามารถจูงใจให้ผู้อ่านเกิดความพยายามที่จะอ่านเพื่อจุดประสงค์บางอย่างในเนื้อหา ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน กิจกรรมควรมีลักษณะที่เป็นการกระตุ้น คือเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นแนะนำให้เกิดความอยากอ่านในลักษณะที่ต่อเนื่องกันไม่หยุด ทำทฤษฎีการอ่าน เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ และได้ประเมินค่าสิ่งที่อ่านและมีการนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านไปใช้ได้จริง ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2542: 53-54)

สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) กล่าวถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านที่ดีว่า ควรเป็นกิจกรรมที่เร้าใจให้เกิดความอยากอ่านหนังสือ พร้อมกันนั้นก็ควรจูงใจให้มีความต้องการที่จะอ่าน อ่าน

โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่จะอ่าน นอกจากนี้ควรเป็นกิจกรรมที่สร้างบรรยากาศในการอ่านให้ผู้เรียนด้วย

สรุปได้ว่ากิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านควรมีลักษณะที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่ามีความต้องการที่จะอ่าน การอ่านเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเอง เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้อ่านสามารถสร้างเป้าหมายในการอ่านได้ด้วยตนเอง มีความเข้าใจอยากอ่านอย่างต่อเนื่องไปจนจบหรือเกิดความรู้สึกอยากติดตาม เมื่อจบการอ่านก็มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สร้างปฏิริยาตอบสนอง (Interact) ต่อสิ่งที่อ่าน เช่น การเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และมีการประเมินสิ่งที่อ่าน อาจจะมีการบูรณาการกิจกรรมการอ่านเข้ากับความรู้ต่างๆที่จัดสอนในโรงเรียนได้อย่างหลากหลาย มีรูปแบบที่เน้นให้ผู้อ่านสนุกสนานกับการอ่าน เช่นการให้ผู้เรียนอ่านหนังสือประกอบเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่อ่านในห้องเรียนปกติ และมีการทำกิจกรรมหลังการอ่านที่แปลกใหม่หลากหลาย ที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่ากิจกรรมดังกล่าวมีลักษณะคล้ายกับกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) เพราะล้วนเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการอ่าน เห็นคุณค่าของหนังสือที่อ่าน เป็นกิจกรรมที่สามารถจัดได้หลากหลาย แปลกใหม่ ไม่เมื่อ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากลองทำอยู่เสมอ เพราะถ้าหากผู้เรียนได้รับการสนับสนุนให้อ่านในลักษณะของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) อย่างสม่ำเสมอ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการอ่าน มีนิสัยรักการอ่านที่สูงขึ้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ศักดิ์เกรียง ไกร ปัญญาวัตร (2548)

2.5.4 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

นักมนุษยนิยมมีความเชื่อว่ามนุษย์มีความต้องการความเป็นอิสระ มีความต้องการความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Cooper (2000) ที่สรุปไว้ว่า มนุษย์ทุกคนเกิดมาด้วยความพร้อมกับความดี ความเป็นอิสระและความเป็นตัวของตัวเอง สามารถเลือกแนวทางของตนเองได้ มีศักยภาพและความสามารถที่จะพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างไร้ขีดจำกัด มีมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองเป็นสำคัญและสามารถพัฒนาตนเองไปจนถึงความตระหนักในการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างแท้จริง จากแนวคิดดังกล่าวที่ว่าการศึกษาที่ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้นั้น ก็ยังมีแนวคิดของนักการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวคิดนี้ เช่น

Nunan (1988:3) กล่าวว่า การพัฒนาการสอนภาษาไม่จำเป็นจะต้องสอนเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น เพราะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองนับเป็นการสนับสนุนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นที่ยอมรับกันว่า การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองจะเป็นลักษณะของการเรียนนอกห้องเรียน

เป็นการเรียนนอกเหนือจากการควบคุมของครูผู้สอนและเป็นการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

Stevick (1990) ได้อธิบายว่า มนุษย์มีความสามารถในการหาทางเลือกและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง และถ้าหากว่าผู้สอนได้นำเอาแนวคิดนี้มาปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษา ก็ควรจะพิจารณาถึงองค์ประกอบ 5 ด้านที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้แก่ ความรู้สึก ความสัมพันธ์ทางสังคม ความรับผิดชอบ สถิติปัญญาและความตระหนักในตนเอง

Littlewood (1999) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเองว่า หมายถึงความมีอิสระและความรับผิดชอบในการเลือกวิธีการเรียนของตนเองด้วยตนเอง โดยที่ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการชี้แนะเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนจากครูผู้สอน และทำการฝึกฝนทักษะต่างๆในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ตนเองมีความรู้สึกพร้อมและมีความมั่นใจในตนเอง การชี้แนะกลวิธีการเรียนหรือการฝึกทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศการเรียนหรือเงื่อนไขต่างๆ หรือแม้แต่สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนด้วย ซึ่งสิ่งที่จำเป็นที่ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกพร้อมและมั่นใจคือการได้รับการกระตุ้น การส่งเสริม และกำลังใจจากครูผู้สอนอีกทางหนึ่ง

หัตถชัย สิทธีรัชย์ (2552) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจของแต่ละบุคคล ความสำเร็จของการเรียนรู้ด้วยตนเองมีเงื่อนไขและปัจจัยหลักอยู่ที่ตัวผู้เรียน การที่ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนใจการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ การรู้จักตั้งคำถามเพื่อหาเหตุและผล มีนิสัยรักการอ่าน มีความมุ่งมั่นที่จะอ่านโดยไม่ต้องมีการบังคับและมีการอ่านด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ซึ่งการที่บุคคลเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นมีความเจริญเติบโตและมีความสามารถที่จะพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ยอมรับว่าความสำคัญของการเรียนรู้ว่าเป็นหัวใจของการศึกษา การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีลักษณะต่อเนื่องและยาวนานตลอดชีวิต

จากแนวคิดนี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะเด่นของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างแท้จริง คือ การเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งจะให้ความสำคัญที่ความเป็นอิสระของผู้เรียน ความเป็นส่วนตัว ผู้เรียนต้องมีความตระหนักรู้ มีสัมพันธ์ภาพทางสังคม มีความรับผิดชอบในงานของตน มีสติปัญญา ซึ่งหมายรวมถึงมีความเข้าใจในการใช้เหตุผล และสามารถตอบข้อสงสัยของตนเองได้อย่างชาญฉลาด ผู้วิจัยได้นำหลักการในการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้การอ่านแบบกว้างขวางซึ่งจัดเป็นมุมภาษาอังกฤษ และผู้เรียนสามารถเข้าไปอ่านหนังสือได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน

2.5.5 การประเมินนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การประเมินผลทางการอ่านในด้านนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ควรประเมินจากการแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงความมีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ความชอบอ่านหนังสือประเภทต่างๆ การใช้ระยะเวลาในการอ่าน ปริมาณในการอ่าน ความสนใจในการอ่าน การชอบเข้าร่วมประกวดการอ่านเป็นต้น การใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ มีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ รู้จักการหาวิธีการเรียนรู้ มีการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง และ มีความกระตือรือร้นในการอ่าน ศักดิ์เกียรติกร ปัญญาวัตร (2548)

Guglielmino (1997) ได้กล่าวถึงประเด็นที่ใช้สำหรับการประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ความเป็นอิสระในการเรียน ความรับผิดชอบต่อการเรียน รักการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ การมองอนาคตที่ดี ตลอดจนการนำประโยชน์จากการอ่านไปใช้ในชีวิตจริง

ดังนั้นในการประเมินนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ครูผู้สอนอาจทำการประเมินโดยการสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงความมีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน เช่น ความต้องการและการชอบอ่านหนังสือ การอ่านหนังสือจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย อ่านได้อย่างรวดเร็ว อ่านได้ในปริมาณมาก มีความสนใจในการอ่าน ใช้เวลาในการอ่านมากขึ้น อ่าน โดยที่ไม่ต้องมีใครบังคับ อ่านอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน อ่านหนังสือทั้งๆที่ไม่มีผลต่อการเรียน ความเป็นอิสระในการเรียน มีความรับผิดชอบต่อการเรียน รักการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีวิธีการเรียนรู้เป็นของตนเอง ฯลฯ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวาง รวมทั้งงานวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.6.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

นักการศึกษาหลายท่านได้ทำการทดลองค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เช่น

Evans (1979: 138-A) ได้ทดลองเกี่ยวกับผลของตำแหน่งคำถามต่อการคงอยู่ของเนื้อเรื่องของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ตำแหน่งของคำถามประกอบด้วย 3 ตำแหน่ง คือ คำถามก่อนการอ่าน คำถามระหว่างการอ่านและคำถามหลังการอ่าน นักเรียนอ่านคำถามก่อนอ่านเนื้อเรื่อง มีการแบ่งเนื้อเรื่องเป็นตอนๆ ในแต่ละตอนจะมีคำถามแทรก ผลการทดลองพบว่า คำถามหลังการอ่านและคำถามระหว่างการอ่านเนื้อเรื่องส่งผลให้เกิดการคงอยู่ของเนื้อเรื่องได้ดีกว่าคำถามก่อนการอ่าน

Dowaliby (1990) ได้ศึกษาเรื่อง ตำแหน่งของคำถามที่มีต่อปฏิริยาต่อระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนอนุวทที่ได้รับความรู้อย่างทันที ผลปรากฏว่า คำถามก่อนการอ่านส่งผลต่อการเรียนรู้สูงที่สุดสำหรับผู้อ่านที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ ในขณะที่คำถามหลังการอ่านจะส่งผลต่อการเรียนดีกว่าสำหรับผู้อ่านที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Frase (1968: 244-249) ได้ศึกษาผลของการตั้งคำถามในการอ่านเนื้อเรื่องว่าระหว่างการตั้งคำถามก่อนการอ่านกับหลังการอ่านอย่างใดจะมีผลดีกว่ากัน ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพในการตั้งคำถามขึ้นอยู่กับการจัดเนื้อเรื่อง ถ้าเนื้อเรื่องตรงกับคำถามที่วางไว้ตอนต้นของเรื่อง คำถามก่อนการอ่านก็จะให้ผลสูงกว่าคำถามหลังการอ่าน และถ้าเนื้อเรื่องตรงกับคำถามที่วางไว้ตอนหลังของเรื่อง คำถามหลังการอ่านก็จะส่งผลต่อความเข้าใจสูงกว่า ย่อมหมายถึงว่าการตั้งคำถามต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง จึงจะเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้และเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น

Pressley and others (1990) ได้ศึกษาผลของการใช้คำถามก่อนการอ่านของนักศึกษาที่มีต่อความเข้าใจเนื้อเรื่องในตำราเรียนของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย พบว่า ผลของการทดสอบหลังการอ่านนั้น การใช้คำถามก่อนการอ่านมีผลทำให้ผู้อ่านมีกำลังใจและมีแรงผลักดัน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะตอบคำถามในเนื้อเรื่องให้ได้

กิตติมา คำของ (2545) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลของตำแหน่งของคำถามที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาที่ต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ตำแหน่งของคำถามหลังการอ่านมีอิทธิพลและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าตำแหน่งของคำถามก่อนการอ่านและตำแหน่งของคำถามแทรกระหว่างการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนตำแหน่งของคำถามก่อนการอ่านและตำแหน่งของคำถามแทรกระหว่างการอ่านส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

จัวร์นัล มะเล โลहित (2548) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การตั้งคำถาม ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผลการศึกษาพบว่า การใช้การตั้งคำถาม ก่อน ระหว่าง และหลังการอ่าน ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจระดับการแปลความและระดับการตีความอย่างมีนัยสำคัญ และสามารถพัฒนาได้ทั้งนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

2.6.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวาง การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548) ศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (extensive reading) เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเองและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนเน้นการอ่านในปริมาณมาก อ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและการทำกิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า การอ่านแบบกว้างขวางเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้นำกลวิธีและทักษะที่ได้ฝึกฝนในห้องเรียนไปใช้ได้อย่างอิสระ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการอ่านและสามารถพัฒนานิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ได้ อีกทั้งยังส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอีกด้วย

สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ทั้งความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านได้อย่างดีและสูงขึ้น และได้สรุปว่า ความมีนิสัยรักการอ่านสามารถเกิดขึ้นหรือเพิ่มพูนขึ้น ได้จากการที่ครูผู้สอนใช้เทคนิคหรือกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกชื่นชอบ

ทวีศักดิ์ เดชาเลิศ (2538) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับนิสัยรักการอ่านของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การที่บุคคลในบ้านมีนิสัยชอบอ่านหนังสือเป็นประจำและบ่อยครั้ง การให้เด็กได้ดูโทรทัศน์และรายการข่าว รายการเกมแข่งขันการตอบปัญหา ทั้งที่เป็นวิชาการและความบันเทิง และการที่โรงเรียนและครูเห็นความสำคัญของการอ่าน เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านขึ้นได้

อังคณา กล่อมฤทธิ์ (2541) ได้ทำการวิจัยเชิงเปรียบเทียบเรื่อง ความอยากรู้อยากเห็นและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่เข้าใช้บริการห้องสมุดบ่อยครั้งกับนักเรียนที่เข้า

ห้องสมุดน้อย ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่เข้าห้องสมุดบ่อยครั้งมีนิสัยรักการอ่านมากกว่ากลุ่มที่เข้าห้องสมุดน้อย

Hayashi (1999) ได้วิจัยเกี่ยวกับประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวางด้านการพัฒนาทักษะการอ่าน เก็บข้อมูลโดยการทดสอบ ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศก่อนและหลังการทดลอง ทำการสอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง คาบละ 45 นาที แล้วให้ผู้เรียนเลือกหนังสืออ่านนอกชั้นเรียนแต่ละคนต้องอ่านให้ได้ย่่างต่ำ 100 หน้า ต่อ 1 เดือน หลังการอ่านให้เขียนสรุปความและแสดงความคิดเห็น ผลการทดลองพบว่า คะแนนทางด้านทักษะการอ่านหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

Hafiz & Tudor (1990) ได้ศึกษาและเสนอข้อค้นพบที่แสดงให้เห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการอ่านแบบกว้างขวางที่ส่งผลต่อความถูกต้องและความคล่องแคล่วทางการแสดงออกด้านทักษะทางภาษาโดยการเปรียบเทียบกลุ่มนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยการอ่านแบบกว้างขวางมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งด้านทักษะการเขียน ด้านคำศัพท์ และความถูกต้องของการสื่อภาษาหรือการสะกดคำแต่ไม่มีความแตกต่างทางด้านโครงสร้างของประโยคหรือความซับซ้อนของประโยค

Matters (1995) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้สอนและความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยครูเป็นศูนย์กลางจะขาดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและที่สำคัญคือสิ่งที่ครูผู้สอนนำมาใช้ในการสอนก็มักไม่ตรงกับความต้องการหรือความคาดหวังของผู้เรียน

Lin (1995) ได้ค้นพบเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาศึกษาศึกษาครูในรายวิชาภาษาอังกฤษในประเทศมาเลเซีย ในการศึกษาครั้งนี้มีการกำหนดเงื่อนไขว่านักศึกษาต้องศึกษาความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆรวมทั้งการใช้สื่อต่างๆในการเรียนรู้พร้อมๆกัน ซึ่งครูเป็นผู้เตรียมแหล่งเรียนรู้และข้อมูลด้านต่างๆในปริมาณที่เพียงพอ ได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนทุกระยะ พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงขึ้น หมายถึงว่า ถ้าหากมีสื่อพร้อมที่จะอำนวยความสะดวกในการเรียน ผู้เรียนก็พร้อมที่จะเรียนรู้และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Allan (2000: 155) ได้ค้นพบว่า การอ่านแบบกว้างขวางช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomy) เพราะเป็นการอ่านที่ผู้เรียนสามารถทำได้นอกชั้นเรียน นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติ ผู้เรียน ไม่จำเป็นต้องอาศัยชั้นเรียน ผู้สอน หรือเพื่อนร่วมชั้นในการอ่าน

Robb & Susser (1989) ได้ทำการทดลองโดยการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยการอ่านแบบกว้างขวางและการสร้างทักษะทางภาษา ทำการทดลองกับผู้เรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การอ่านในชั้นเรียนผู้เรียนเลือกอ่านหนังสือจาก SRA Reading Laboratory Kits 2C และ 3C ที่ครูเตรียม และมีการตอบคำถามหลังการอ่าน ผู้เรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง ส่วนการอ่านนอกชั้นเรียนผู้เรียนต้องอ่านหนังสืออย่างน้อย 500 หน้าต่อปี การศึกษา หลังการอ่านมีการเขียนสรุปความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านสั้นๆ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มมีระดับความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน แต่ที่น่าสนใจคือกลุ่มที่เรียนด้วยการอ่านแบบกว้างขวางมีความสนใจและแรงจูงใจในการอ่านสูงขึ้น มีความสนุกสนานกับการอ่านและการทำกิจกรรมหลังการอ่านมากกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการสร้างทักษะทางภาษา

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นทั้งงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการตั้งคำถามในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ของการใช้เทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง จึงได้ประยุกต์วิธีการสอนทั้งสองอย่างเข้าด้วยกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้วิธีการจัดการเรียนสอนอ่านโดยการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางเข้าด้วยกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรหมพิณิตชัยบุรี เขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง เขต 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยการเลือกแบบเจาะจง 1 กลุ่ม จากจำนวนนักเรียน 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอน จำนวน 35 คน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการเรียนรู้ (One-Group Pre-test-Post-test Design) (สมบูรณ์ สุริยวงศ์ สมจิตร เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์, 2544:269-270) แบบแผนขั้นตอนการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการวิจัย

เก็บข้อมูลก่อนเรียน	ดำเนินการทดลอง	เก็บข้อมูลหลังเรียน
1. ทดสอบความสามารถด้าน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ วิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้ง คำถามและการอ่านแบบ กว้างขวาง	1. ทดสอบความสามารถด้าน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ
2. ทำแบบสอบถามนิสัยรักการ อ่านและการเรียนเรียนรู้ด้วย ตนเอง	จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ วิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้ง คำถามและการอ่านแบบ กว้างขวาง	2. ทำแบบสอบถามนิสัยรักการ อ่านและการเรียนเรียนรู้ด้วย ตนเอง
		3. ประเมินพฤติกรรมด้านการ อ่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และ
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านความ
เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง
จำนวน 15 แผน จัดกิจกรรมแผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลาในการดำเนินการทดลองทั้งหมด 30
ชั่วโมง ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและการหาประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาโครงสร้างตัวอย่างเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับ
(Backward Design) ของ Sweeny (2008) ซึ่งมีหัวข้อในการจัดทำแผนดังนี้ คือ

1. Standard/Performance Indicators

2. Contents:

2.1 Knowledge

2.1.1 Texts

2.1.2 Language structure

2.1.3 Function

2.2 Performance skills

2.3 Main objective

2.4 Performance Objectives: Students will be able to...

2.5 Attitudes

3. Exercises/Tasks

4. Teaching materials

5. Assessment

6. Teaching reading: Procedure/Stages of input and meaning

6.1 Activate

6.2 Pre -reading activities

6.3 While-reading activities

6.3 Post-reading activities

7. Assessment/Evaluation: (How did the lesson go?)

8. Self-assessment:

What went well and what would I change if I need to teach this lesson again?

ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาบทอ่านที่กำหนดในบทเรียน ประกอบด้วยเนื้อหาที่คัดเลือกจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษตามที่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนพรหมพิณิตชัยบุรีกำหนดให้ใช้เป็นแบบเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (Access Book 3) รวมทั้งเนื้อหาบทอ่านจากหนังสือเรียนอื่นๆที่มีระดับความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์และภาษาอยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียน ซึ่งเป็นหนังสือที่ได้รับการอนุมัติจากกรมวิชาการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ใช้เป็นแบบเรียนได้ และเนื้อหาบทอ่านจากวารสารหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆนักเรียนพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันและเป็นที่น่าสนใจ (Authentic texts) แต่ละแผนการเรียนประกอบด้วยบทอ่าน 3 บท รวมบทอ่านที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด จำนวน 45 บทอ่าน ดำเนินการทดลองสัปดาห์ละ 1 แผน ซึ่งแต่ละแผนการเรียนรู้มีเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอ่าน ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เนื้อหาบทอ่านที่ใช้สำหรับการทดลอง ใน 15 สัปดาห์

สัปดาห์ที่	เรื่อง
1	People
2	Types of media
3	Cartoons
4	Animals
5	Labels
6	Signs
7	Experience
8	Countries
9	What's up!
10	Folk Tales
11	Things should know
12	News
13	Legends
14	What's on Earth!
15	Places

หลังจากนั้นนำเสนอแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาทั้ง 15 บทเรียน และได้ทำการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ให้แนบแถบประโยคคำถามของครูให้ครบถ้วนทั้ง 15 แผน และให้แนบบทฟอร์มสำหรับการบันทึกการอ่านไว้ท้ายแผนทุกแผน

1.2 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้จริงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยการจัดกิจกรรมแผนละ 2 ชั่วโมง ตัวอย่างรายละเอียดแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ภาคผนวก ก) กิจกรรมของชั่วโมงที่ 1 และชั่วโมงที่ 2 มีขั้นตอนการดำเนินการดังแสดงในตารางที่ 3.3 และ 3.4

ตารางที่ 3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ชั่วโมงที่ 1

ชั่วโมงที่ 1	กิจกรรม
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation)</p>	<p>1.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนจำนวน 6 กลุ่มๆละ 5-6 คน ทดสอบความสามารถ</p> <p>1.2 นักเรียนและครูทบทวนการตั้งคำถามทั้งเป็น Question word และ Yes/No</p> <p>1.3 นักเรียนจับสลากชื่อกลุ่ม ได้แก่ Who, What, When, Where, Why และ How กลุ่มใดจับได้คำไหนก็สร้างคำถามด้วยคำนั้น กลุ่มละอย่างน้อย 1 คำถาม แต่ละกลุ่มสามารถสร้างคำถาม Yes/No ได้ด้วย</p>
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นก่อนการอ่าน (Pre- reading activities)</p>	<p>2.1 นักเรียนรับบทอ่านที่ 1</p> <p>2.2 นักเรียนอ่านบทอ่านและปรึกษากันเพื่อตอบคำถาม (Gist question)</p> <p>2.3 นักเรียนและครูเฉลยคำตอบ</p>
<p>ขั้นที่ 3 ขั้นระหว่างการอ่าน (While- reading activities)</p>	<p>3.1 นักเรียนอ่านบทอ่านร่วมกัน</p> <p>3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งคำถามจากบทอ่าน โดยใช้ question word ที่จับสลากได้ พร้อมกับค้นหาคำตอบ</p>
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นหลังการอ่าน (Post- reading activities)</p>	<p>4.1 นักเรียนรับคำถามของครู</p> <p>4.2 นักเรียนเปรียบเทียบคำถามของกลุ่มกับของครู</p> <p>4.3 นักเรียนตอบคำถามของครูเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ โดยการเขียนตอบสั้นๆ</p> <p>4.4 นักเรียนเปรียบเทียบคำตอบของตนเองกับของเพื่อน</p> <p>4.5 นักเรียนและครูเฉลยคำตอบร่วมกัน</p> <p>4.6 นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนสลาก Question word เพื่อผลิตเปลี่ยนกันสร้างคำถามตามสลากที่กลุ่มได้รับ ในอ่านบทอ่านที่ 2 และ 3 โดยปฏิบัติตามกิจกรรมตามขั้นตอนเดิม</p>

กิจกรรมชั่วโมงที่ 2 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

ชั่วโมงนี้เป็นการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการเลือกอ่านหนังสือจากมุมภาษาอังกฤษ (English Comer) ที่ครูเตรียมไว้ และจัดทำบันทึกการอ่าน การจัดกิจกรรมในชั่วโมงที่ 2 มีขั้นตอนดังแสดงในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ชั่วโมงที่ 2

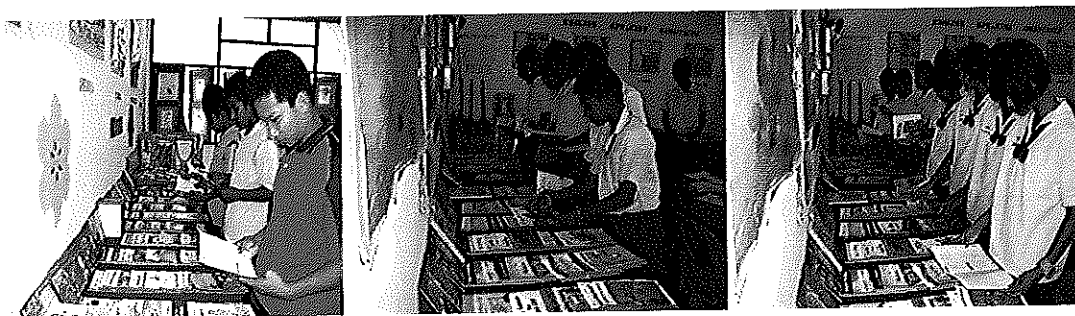
ชั่วโมงที่ 2	กิจกรรม
<p>ขั้นที่ 1</p> <p>ขั้นทบทวน</p>	<p>1.1 นักเรียนรับบทอ่านสั้นๆ 1 บทอ่าน ความยาวไม่เกิน 15 บรรทัด</p> <p>1.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งคำถามจากบทอ่านด้วย Question word อย่างหลากหลาย</p> <p>1.3 นักเรียนนำเสนอคำถามของกลุ่มบนกระดาน</p> <p>1.4 นักเรียนและครูคัดเลือกคำถามที่เหมือนหรือคล้ายกันเพียง 1 คำถาม</p> <p>1.5 นักเรียนช่วยกันหาคำตอบคำถามนั้นๆ</p>
<p>ขั้นที่ 2</p> <p>การเลือกอ่านบทอ่าน</p>	<p>2.1 นักเรียนเลือกบทอ่านหรือหนังสือที่ครูเตรียมไว้ที่มุมภาษาอังกฤษอย่างน้อย 1 เรื่อง</p> <p>2.2 นักเรียนบันทึกผลที่ได้จากความเข้าใจในการอ่านจากบทอ่านหรือหนังสือที่เลือกลงในแบบบันทึกการอ่าน ซึ่งสามารถบันทึกได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย</p>
<p>ขั้นที่ 3</p> <p>การตรวจบันทึกการอ่าน</p>	<p>3.1 ครูตรวจบันทึกการอ่านของนักเรียน</p> <p>3.2 ครูบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการอ่าน จำนวนบทอ่านหรือหนังสือที่อ่านได้ เหตุผลในการเลือกอ่าน เพื่อเก็บข้อมูลจำนวนผู้เรียนที่อ่านได้ตามที่ครูกำหนด</p> <p>3.3 นักเรียนเก็บแบบบันทึกการอ่านเป็นแฟ้มสะสมผลงาน</p>

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั่วโมงที่ 2 (3.1 และ 3.2)

3.1 มุมภาษาอังกฤษ

3.2 ผู้เรียนเลือกหนังสืออ่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการเรียน โดยการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางและเป็น

แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน (Identical test) แต่มีการสลับข้อความ เป็นข้อความที่วัดความเข้าใจ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ระดับการตีความ (Reinterpretation Comprehension) และระดับการสรุปความ (Inference Comprehension) ซึ่งขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบมีรายละเอียด ดังนี้

2.1.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ มีเนื้อหาครอบคลุมตามที่หลักสูตรกำหนดและสอดคล้องกับจุดประสงค์ใช้ความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับการตีความ และระดับการสรุปความ หลังจากนั้นหาประสิทธิภาพและคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) คือคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน หลังจากนั้นพิจารณาข้อสอบที่มีระดับความสอดคล้องตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ผลปรากฏว่ามีข้อสอบผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

2.1.2 ทดลองใช้แบบทดสอบทั้ง 50 ข้อกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนสตรีพัทลุง ซึ่งเป็นนักเรียนห้องที่มีความสามารถใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ของข้อสอบเป็นรายข้อ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) คัดเลือกข้อสอบเพียง 30 ข้อ ที่มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.29-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ 0.20-0.60 ซึ่งเป็นข้อสอบในระดับความเข้าใจตรงตามตัวอักษร จำนวน 9 ข้อ ระดับการตีความ จำนวน 12 ข้อ และระดับการสรุปความ จำนวน 9 ข้อ

2.2 แบบบันทึกการอ่าน (Reading log)

แบบบันทึกการอ่านเป็นแบบฟอร์มที่ครูเตรียมให้ผู้เรียนใช้ในการบันทึกสรุปเรื่องที่เลือกอ่านจากการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองในกิจกรรมชั่วโมงที่ 2 โดยศึกษาวิธีการสร้างแบบฟอร์มบันทึกการอ่าน (Reading Log) จากเว็บไซต์ (อ้างถึงใน: <http://www.enchantedlearning.com/books/general/readinglog/>) และนำมาประยุกต์รูปแบบและรายการที่ใช้บันทึกเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและนิสัยรักการอ่านของนักเรียน หัวข้อการบันทึกเกี่ยวกับการเติมข้อมูลประโยชน์ที่นักเรียนได้จากการอ่านแต่ละครั้ง โดยมีประเด็นในแบบฟอร์ม เช่น ชื่อนักเรียน ชื่อหนังสือ จำนวนหน้าของหนังสือ วัน เวลาที่ใช้ในการอ่าน และเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนั้นๆ ผู้เรียนเขียนสรุปใจความ

สำคัญโดยย่อของเรื่องที่อ่าน โดยอนุญาตให้เขียนบันทึกได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย แบบฟอร์มบันทึกการอ่าน (ภาคผนวก ข 3)

2.3 แบบสอบถามนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

แบบสอบถามนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ภาคผนวก ข 1) เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับมาจากแบบสอบถามวัดนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของ Smith, Smith & Mikulecky (1978: 101-102) Jostes (1993) และสุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) เพื่อใช้สำหรับวัดนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการสอนอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง แบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ คือ 5 = ระดับมากที่สุด 4 = ระดับมาก 3 = ระดับปานกลาง 2 = ระดับน้อย และ 1 = ระดับน้อยที่สุด และการตีความ ได้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.00 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

2.4 แบบประเมินพฤติกรรมการอ่าน

แบบประเมินพฤติกรรมการอ่านเป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการและใช้แนวทางในการสร้างแบบเดียวกันกับการสร้างแบบสอบถามนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ แบบประเมินเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด และการตีความ ได้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้ คือ

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.00 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ใช้เพื่อประเมินพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียนหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางหลังเสร็จสิ้นการทดลองเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง (ภาคผนวก ข 2)

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ดำเนินการทดลอง
3. ทดสอบหลังเรียน
4. ประเมินพฤติกรรมด้านการอ่าน
5. รวบรวมความถี่ของการอ่านหนังสือนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน

1. ทดสอบก่อนเรียน

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการทดสอบก่อนเรียน ดังนี้

1.1 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ แบบเลือกตอบ ประเภท 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง เพื่อวัดระดับความสามารถของผู้เรียนก่อนการเรียน

1.2 วัดนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยใช้แบบสอบถามนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองจำนวน 20 รายการ นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบสอบถาม 40 นาที

2. ดำเนินการสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง โดยเริ่มใช้แผนปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจและชี้แจงข้อตกลงเกี่ยวกับกติกาต่างๆให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง จัดกิจกรรมทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างคำถามและการสรุปความเข้าใจ เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ซึ่งมีการดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

แผนปฐมนิเทศ ชั่วโมงที่ 1

- 1.1 แจ้งให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ระยะเวลาในการทดลอง และขั้นตอนการทำกิจกรรม
- 1.2 ทำกิจกรรม Match question words with the correct answers
- 1.3 ทำกิจกรรม Re-order the words into questions (Present simple)
- 1.4 ทำกิจกรรม Re-order the words into questions (Past simple)
- 1.5 ทำกิจกรรม Re-order the words into questions (Future simple)

แผนปฐมนิเทศ ชั่วโมงที่ 2

- 2.1 นักเรียนรับบทอ่าน
- 2.2 นักเรียนอ่านบทอ่าน
- 2.3 นักเรียนตอบคำถามจากบทอ่าน (Gist Question)
- 2.4 นักเรียนอ่านบทอ่านและตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน
- 2.5 นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
- 2.6 นักเรียนเขียนสรุปความเข้าใจที่ได้จากบทอ่าน

ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 15 แผนๆละ 2 ชั่วโมง จำนวน 30 ชั่วโมง ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน 2552 ในแต่ละแผนประกอบด้วยกิจกรรมการอ่านที่ต่างกัน กล่าวคือ กิจกรรมชั่วโมงที่ 1 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนอ่านบทอ่านที่ครูเตรียมให้แผนการเรียนรู้ละ 3 บทอ่าน นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม มีการตอบคำถามก่อนการอ่าน การสร้างคำถามและคิดค้นหาคำตอบในระหว่างการอ่านและการตอบคำถามของครูหลังการอ่าน ในแต่ละบทอ่านประกอบไปด้วยคำถามที่ถามด้วย Who, What, When, Where, Why และ How จำนวน 6 คำถาม นักเรียนตอบคำถามโดยการเขียนตอบสั้นๆลงในแบบฟอร์มที่ครูแจก สำหรับกิจกรรมในชั่วโมงที่ 2 นักเรียนเลือกบทอ่านที่นักเรียนสนใจและต้องการอ่านโดยอิสระ ที่ครูเตรียมไว้ที่มุมภาษาอังกฤษ อย่างน้อยคนละ 1 บทอ่าน บทอ่านเป็นประเภท เรื่องสั้น การ์ตูน นิทานอีสป นิทาน ข่าว โฆษณา สลากต่างๆ ความยาวของบทอ่านไม่เกิน 15 บรรทัด โดยนักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมได้ หลังการอ่าน

นักเรียนเขียนสรุปความเข้าใจที่ได้จากการอ่านลงในแบบบันทึกการอ่าน (Reading Log) ซึ่งนักเรียนอาจบันทึกเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย

3. ทดสอบหลังเรียน

การทดสอบหลังเรียนดำเนินการหลังเสร็จสิ้นการทดลอง โดยมีรายละเอียด คือ

3.1 ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจอ่านชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง

3.2 วัดนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางเป็นแบบสอบถามชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียนเพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงด้านนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบสอบถาม 40 นาที

4. ประเมินพฤติกรรมด้านการอ่าน

กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินพฤติกรรมด้านการอ่าน จำนวน 10 รายการ เป็นการประเมินพฤติกรรมที่เน้นถึงความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความมีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการรายงานพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียนหลังได้รับการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 2 สัปดาห์

5. รวบรวมความถี่ของการอ่านหนังสือนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน

ครูบันทึกการอ่านหนังสือของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าอ่านหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษนอกเหนือจากชั่วโมงเรียนตามปกติโดยที่ครูไม่ได้แจ้งให้ผู้เรียนรู้ล่วงหน้า และเก็บรวบรวมข้อมูลความถี่ (จำนวนครั้งการเข้าใช้ในแต่ละเดือนในระหว่างการทดลอง) พร้อมกับสรุปข้อมูลการอ่านหนังสือของนักเรียนเป็นรายบุคคลในแต่ละเดือนในระหว่างการทดลอง คือ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน 2552 จากทะเบียนการเข้าใช้บริการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อตอบคำถามวิจัย ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ นิสัรค์การอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้ค่าทางสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (paired sample t- test)

2. คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากผลการประเมินพฤติกรรมการอ่านหลังการเรียนการอ่านโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

3. คำนวณค่าร้อยละ (%) ของจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือหรือบทอ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนดจากแบบบันทึกการอ่านของผู้เรียนจำนวน 15 ครั้ง และจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีอัตราความถี่ของการอ่านหนังสือนอกเหนือจากการเรียนในชั่วโมงเรียนตามปกติได้เพิ่มขึ้นในแต่ละเดือน ตั้งแต่เดือน มิถุนายน 2552 ถึง เดือน กันยายน 2552 (ระยะเวลาที่ทำการทดลอง) จากทะเบียนการเข้าใช้บริการมุมภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดนำเสนอในบทที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ได้แก่ ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งโดยรวมและแยกระดับความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับการตีความและระดับการสรุปความก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ผลการประเมินพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียนหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวนครั้งของการอ่านหนังสือของผู้เรียนที่มุมภาษาอังกฤษนอกเหนือจากชั่วโมงเรียนตามปกติ และร้อยละของผู้เรียนที่อ่านบทอ่านหรือหนังสือได้มากกว่าที่ครูกำหนดในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 15 แผน การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดใช้วิธีการทางสถิติ โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (paired sample t-test) และค่าร้อยละ (percentage) ตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยรวมและแยกระดับความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร ระดับการตีความ และระดับการสรุปความ ก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

4.2 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

4.3 ผลการประเมินพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียนหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

4.4 ความถี่ (จำนวนครั้ง) ของการอ่านหนังสือของผู้เรียนนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน

4.5 ร้อยละของผู้เรียนที่อ่านบทอ่านหรือหนังสือได้มากกว่าที่ครูกำหนดในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 15 แผน

4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยรวมและแยกระดับความเข้าใจ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับตรงตามตัวอักษร ระดับการตีความ และระดับการสรุปความ ก่อนและหลังการเรียนโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

4.1.1 ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยภาพรวม ก่อนและหลังการเรียนโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง แสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยรวม ก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน

ทดสอบ	คะแนนเต็ม	ค่าร้อยละ (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่าที่ (t-value)	Sig. (2-tailed)
ก่อน	30	14.28	5.20	2.720		
หลัง	30	80.00	18.74	4.003	25.691**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.1 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยภาพรวมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน คือ คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.20 หรือ ร้อยละ 14.28 และคะแนนทดสอบหลังการเรียนมีค่าเฉลี่ย 18.74 หรือ ร้อยละ 80.00 และเมื่อทดสอบผลการพัฒนาทักษะด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ t - test พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.1.2 ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบ่งตามระดับความเข้าใจ 3 ระดับ คือ ความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร (Literal comprehension) ความเข้าใจ

ระดับการตีความ (Reinterpretation comprehension) และความเข้าใจระดับการสรุปความ (Inference comprehension) ผลการวิเคราะห์ที่แสดงในตาราง 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับความเข้าใจตรงตามตัวอักษร ระดับการตีความ และระดับการสรุปความ ก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน

ระดับความเข้าใจ	เต็ม	ทดสอบก่อนเรียน			ทดสอบหลังเรียน			ค่าที (t-value)	Sig. (2-tailed)
		ร้อยละ (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ (%)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)		
ตรงตามตัวอักษร	9	28.20	2.82	1.33	74.00	7.40	1.41	17.79**	.000
การตีความ	12	7.80	.74	.78	48.50	4.85	1.97	13.81**	.000
การสรุปความ	9	16.00	1.60	.97	60.20	6.02	1.44	16.61**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับความเข้าใจตรงตามตัวอักษรหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ($\bar{X} = 2.82$) หรือร้อยละ 28.20 และคะแนนทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X} = 7.40$) หรือร้อยละ 74.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน คือ 1.33 และ 1.41 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบผลการพัฒนาทักษะด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจความโดยใช้ t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับการตีความหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน ($\bar{X} = 4.85$) (ร้อยละ 48.50) และก่อนการเรียน ($\bar{X} = .74$) (ร้อยละ 7.80) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียนคือ .78 และ 1.97 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบผลการพัฒนาทักษะด้าน

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการ เรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยด้าน ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับการสรุปความหลังการเรียนสูงกว่า ก่อนการเรียน คือ 6.02 (ร้อยละ60.20) และ 1.60 (ร้อยละ16.00) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน และหลังเรียนคือ .97 และ 1.44 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบผลการพัฒนาทักษะด้านความสามารถใน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการ เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิค การตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางของผู้เรียน จากการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งความเข้าใจโดยรวม 3 ระดับ คือ ระดับตรงตามตัวอักษร มีผลการพัฒนาเป็นที่น่าพอใจ อาจเป็น เพราะว่าการตอบคำถามของความเข้าใจในระดับนี้เป็นการถามที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นคำตอบที่ ปรากฏในบทอ่านอย่างชัดเจน เป็นการทดสอบที่หาคำตอบได้ง่าย ในขณะที่ ความเข้าใจในระดับ การตีความก่อนเรียนผลการทดสอบต่ำกว่าร้อยละ 50 และหลังการเรียนถึงแม้ว่าจะสูงกว่าก่อนการ เรียนก็ยังต่ำกว่าร้อยละ 50 อาจเป็นเพราะว่า ในการตีความนั้นผู้เรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้าง ทางคำศัพท์ ภาษา หรือความรู้เดิมที่จะใช้แทนหรือเชื่อมโยงกับความรู้นใหม่ ถ้าผู้เรียนมีฐานของ ความรู้เดิมน้อยก็ทำให้ความสามารถในการตีความน้อย และระดับการสรุปความผู้เรียนก็มีผลการ พัฒนาอยู่ในระดับที่น่าพอใจ อาจเป็นเพราะว่าในการสรุปความ ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ที่ ปรากฏอยู่ในบทอ่านมาใช้ในการสรุปความให้กระชับขึ้น ไม่จำเป็นต้องอาศัยความรู้เดิมมาก อย่างไม่ก็ตามเมื่อสรุปโดยภาพรวมผู้เรียนมีผลการพัฒนาทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

4.2 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษและ การเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและ หลัง การเรียนโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

4.2.1 ในการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนนั้นใช้ แบบสอบถามโดยมีข้อคำถามรวม 20 รายการ เพื่อวัดระดับนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วย ตนเองก่อนและหลังการเรียน เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.51-5.00
 4 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.51-4.50
 3 หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.51-3.50
 2 หมายถึง ระดับน้อย ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.51-2.50
 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.00-1.50

ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงในตาราง 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการเรียนโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน

วัดนิสัยรักการอ่านฯ	จำนวนข้อ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	แปลผล	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่าที (t-value)	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	20	2.72	ปานกลาง	.325		
หลังเรียน	20	3.636	มาก	.461	19.019**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า หลังการเรียนโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง นิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน หลังเรียนเพิ่มขึ้นสูงกว่าก่อนการเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.636$) อยู่ที่ระดับมาก และค่าเฉลี่ยก่อนการเรียน ($\bar{X} = 2.72$) อยู่ที่ระดับปานกลาง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการเรียน (S.D. = .461) ในขณะที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการเรียน (S.D. = .325) เมื่อทดสอบผลการประเมินนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ t-test พบว่า นิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

4.2.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและการแปลผลระดับนัยสำคัญการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 20 ข้อ แสดงในตาราง 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและการแปลผลระดับนัยสำคัญการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

ข้อที่/รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย/ระดับ			
	\bar{X}			
	ก่อน		หลัง	
1.นักเรียนชอบยืมหรือซื้อหนังสือภาษาอังกฤษเล่มใหม่	2.53	ปานกลาง	3.64	มาก
2. เมื่อไปร้านหนังสือนักเรียนชอบไปที่มุมหนังสือภาษาอังกฤษ	2.52	ปานกลาง	3.54	มาก
3. นักเรียนรู้สึกพอใจเมื่อมีคนอ่านหนังสือหรือข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษให้ฟัง	2.52	ปานกลาง	3.88	มาก
4. นักเรียนชอบอ่านป้ายโฆษณา ยี่ห้อสินค้า ชื่อสินค้าหรือสลากยาที่เป็นภาษาอังกฤษ	2.14	น้อย	3.37	ปานกลาง
5. นักเรียนอ่านสิ่งพิมพ์หรือหนังสือภาษาอังกฤษด้วยตนเองเป็นประจำ	1.68	น้อย	3.22	ปานกลาง
6.นักเรียนมักอ่านหนังสือ โดยที่ไม่ต้องมีใครบังคับ	2.22	ปานกลาง	3.57	มาก
7. เมื่อมีคนพูดถึงหนังสือภาษาอังกฤษดีๆ นักเรียนพยายามหาหนังสือเล่มนั้นมาอ่านให้ได้	2.91	ปานกลาง	3.5	มาก
8. นักเรียนชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ แม้ว่าบางครั้งไม่รู้ความหมายคำศัพท์	2.51	ปานกลาง	3.51	มาก
9. นักเรียนไม่พอใจเมื่อมีคนพูดว่าไม่มีเวลาอ่านหนังสือ	2.65	ปานกลาง	3.58	มาก
10.นักเรียนชอบอ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลิน เช่น การ์ตูน นิทาน เรื่องสั้น นิยาย ข่าว สารคดี ฯลฯ	3.4	ปานกลาง	4.42	มาก
11. แม้ว่าจะมีการบ้านหรืองานที่ต้องทำ นักเรียนก็จัดเวลาสำหรับการอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ	2.6	ปานกลาง	3.62	มาก

12. นักเรียนชอบเก็บสะสมหนังสือที่อ่านแล้วรู้สึกชอบเพื่อจะได้อ่านซ้ำ	2.74	ปานกลาง	3.97	มาก
13. นักเรียนสามารถแนะนำหรือบอกชื่อหนังสือภาษาอังกฤษแก่เพื่อนได้	1.65	น้อย	3.82	มาก
14. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการอ่านหนังสือทุกครั้ง	2.65	ปานกลาง	4.0	มาก
15. นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไม่ได้อ่านหนังสือติดต่อกันหลายวัน	2.52	ปานกลาง	3.57	มาก
16. นักเรียนอ่านหนังสือทุกครั้งที่มีเวลาว่างหรือรู้สึกผ่อนคลาย	2.51	ปานกลาง	3.6	มาก
17. นักเรียนมักใช้เวลาด้วยการอ่านหนังสือเสมอเมื่อต้องรอนานๆ	2.52	ปานกลาง	3.77	มาก
18. นักเรียนอ่านหนังสือเมื่อมีโอกาสและตามสถานที่ต่างๆ เช่นบนรถประจำทางหรือขณะรับประทานอาหาร	2.14	น้อย	3.31	ปานกลาง
19. นักเรียนชวนเพื่อนไปอ่านหนังสือที่มุมหนังสือหรือห้องสมุดบ่อยครั้ง	2.82	ปานกลาง	3.6	มาก
20. นักเรียนรู้สึกชื่นชมและพอใจที่เห็นเพื่อนหรือคนอื่นๆ ชอบใช้เวลาว่างอ่านหนังสือ	2.82	ปานกลาง	4.05	มาก
รวม	2.72	ปานกลาง	3.63	มาก

จากตาราง 4.4 พบว่า นิยัรักการอ่านภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน ทั้ง 20 ข้อคำถาม เมื่อแปลผล โดยภาพรวม หลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถาม และการอ่านแบบกว้างขวาง สูงกว่าก่อนการเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) ซึ่งก่อนการเรียนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$) นับได้ว่าผู้เรียนมีการพัฒนานิยัรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนในชั่วโมงที่ 2 เป็นการปลูกฝังนิยัรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนให้เกิดขึ้น โดยอัตโนมัติ กอรปกับว่าหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษมีความน่าสนใจ ประเภทของหนังสือมีความหลากหลาย ความยากง่ายของภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการอ่าน สามารถพัฒนาระดับความเร็วในการอ่าน และอ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนด

4.3 พฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียน หลังการเรียนรู้โดยวิธีบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองทั้ง 15 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ประเมินพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียน โดยที่ระยะเวลาห่างเป็นเวลา 2 สัปดาห์ มีรายประเมิน 10 รายการ โดยใช้แบบประเมินแบบประมาณค่า 5 ระดับคือ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด และการตีความเกณฑ์คะแนนเป็นดังนี้ คือ

4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

แยกพฤติกรรมในการประเมินเป็น 2 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมด้านความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1.1 นักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้อย่างคล่องแคล่ว

1.2 นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้อย่างรวดเร็ว

1.3 นักเรียนอ่านหนังสือเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดและบางครั้งเสร็จก่อนเวลา

1.4 นักเรียนมักอ่านข้อความหรือบทอ่านนอกเหนือจากหนังสือเรียน

2. พฤติกรรมด้านนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1 นักเรียนอ่านหนังสือจากแหล่งการเรียนรู้อื่น นอกเหนือจากการอ่านหนังสือที่มุมหนังสือ เช่นที่บ้าน หรือห้องสมุด

2.2 นักเรียนมักอ่านหนังสือมาล่วงหน้านอกเหนือจากที่ครูสั่งและมีเวลาสำหรับการอ่านเพิ่มขึ้น

2.3 นักเรียนอ่านหนังสือได้ในปริมาณมากกว่าที่ครูกำหนด

2.4 นักเรียนอ่านหนังสือโดยไม่ต้องมีการบังคับและรู้สึกเพลิดเพลินกับการอ่าน

2.5 นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อไม่ได้อ่านหนังสือแม้เพียง 2-3 วัน

2.6 นักเรียนชอบอ่านหนังสือทั้งๆที่ไม่มีผลการเรียน

ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงในตาราง 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและการแปรผลระดับพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียนหลังการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

ข้อที่	รายการพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปรผล ระดับ พฤติกรรม อยู่ในระดับ
ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ				
1	นักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้อย่างคล่องแคล่ว	3.26	.621	ปานกลาง
2	นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้อย่างรวดเร็ว	3.69	.816	มาก
3	นักเรียนอ่านหนังสือเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด และบางครั้งเสร็จก่อนเวลา	3.63	.598	มาก
4	นักเรียนมักอ่านข้อความหรือบทอ่านที่ นอกเหนือจากหนังสือเรียน	3.63	.598	มาก
ด้านนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง				
5	นักเรียนอ่านหนังสือจากแหล่งการเรียนรู้อื่น นอกเหนือจากที่มุมภาษาอังกฤษ เช่น ที่บ้าน หรือ ห้องสมุด	3.71	.689	มาก
6	นักเรียนมักอ่านหนังสือมาล่วงหน้านอกเหนือจาก ที่ครูสั่งและมีเวลาสำหรับการอ่านเพิ่มขึ้น	3.29	.764	ปานกลาง
7	นักเรียนอ่านหนังสือได้ในปริมาณมากกว่าที่ครู กำหนด	3.71	.718	มาก
8	นักเรียนอ่านหนังสือโดยที่ไม่ต้องมีการบังคับและ รู้สึกเพลิดเพลินกับการอ่าน	3.66	.879	มาก
9	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อไม่ได้อ่านหนังสือแม้ เพียง 2-3 วัน	3.86	.807	มาก
10	นักเรียนชอบอ่านหนังสือต่างๆที่ไม่มีผลการเรียน	3.77	.750	มาก
	รวม	3.72	.461	มาก

จากตาราง 4.5 สรุปได้ว่า การสอนการอ่านโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = .461)

4.4 ความถี่ (จำนวนครั้ง) ของการอ่านหนังสือของผู้เรียนนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน

4.4.1 ในระหว่างการทดลองตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึง เดือนกันยายน 2552 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าอ่านหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษที่ครูเตรียมไว้ให้ นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน ซึ่งครูเก็บข้อมูล โดยที่ไม่มีการบอกให้รู้ล่วงหน้า แสดงผลดังตาราง 4.6

ตารางที่ 4.6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าอ่านหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษระหว่างการทดลอง

เดือน	กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่างที่เข้าอ่านหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษ	ร้อยละ
มิถุนายน	35	19	54.285
กรกฎาคม	35	22	62.857
สิงหาคม	35	17	48.571*
กันยายน	35	25	71.428

*จำนวนกลุ่มตัวอย่างเข้าอ่านหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษลดลง

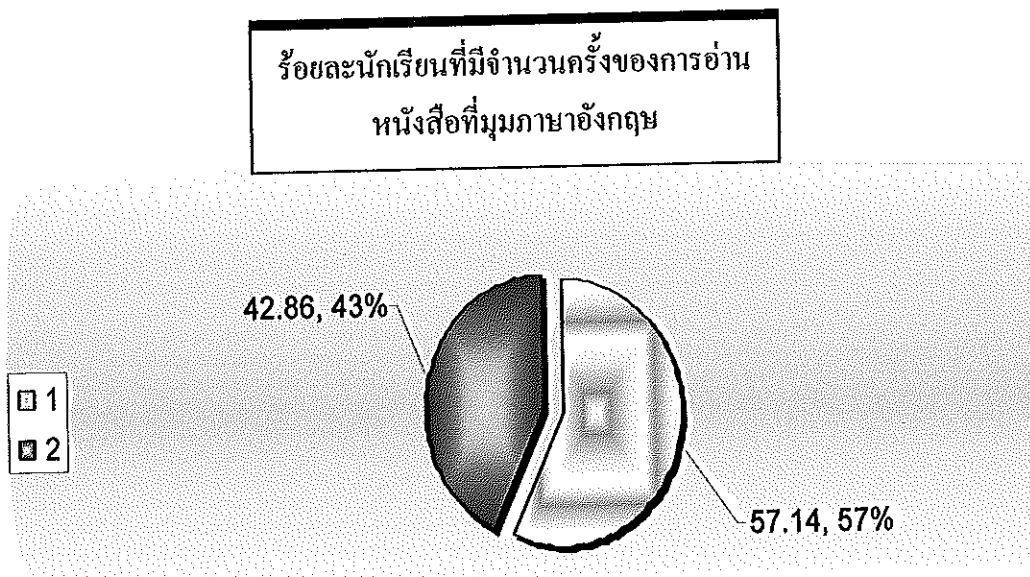
จากตาราง 4.6 แสดงให้เห็นว่าการเข้าอ่านหนังสือนอกเหนือจากชั่วโมงเรียน ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน ในช่วงเดือนมิถุนายน มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.285 และในเดือนกรกฎาคม มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากเดิม คือ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 62.857 แต่สำหรับเดือนสิงหาคม จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลับลดลงเหลือเพียง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.571 และมีจำนวนเพิ่มขึ้นอีกในเดือนกันยายน มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 71.428

จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้เรียนที่มีการอ่านหนังสือนอกเหนือจากชั่วโมงเรียนตามปกติมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกเดือน ยกเว้นเดือนสิงหาคมที่มีปริมาณลดลง จากการสอบถามและหาสาเหตุพบว่า เนื่องจากทางจังหวัดพัทลุงมีงานประจำปี คือการแข่งขันกีฬาและกรีฑานักเรียนระดับจังหวัด

และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเป็นนักกีฬา จึงใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในเดือนสิงหาคมกับการฝึกซ้อม

4.4.2 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลความถี่เกี่ยวกับการเข้าอ่านหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษนอกเหนือจากชั่วโมงเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เพิ่มขึ้นแต่ละเดือนระหว่างทำการทดลอง เป็นรายบุคคล แสดงดังภาพ 4.1

ภาพประกอบ 4.1 กราฟร้อยละของนักเรียนที่มีความถี่ของการอ่านหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษนอกเหนือจากเวลาเรียนระหว่างการทดลอง

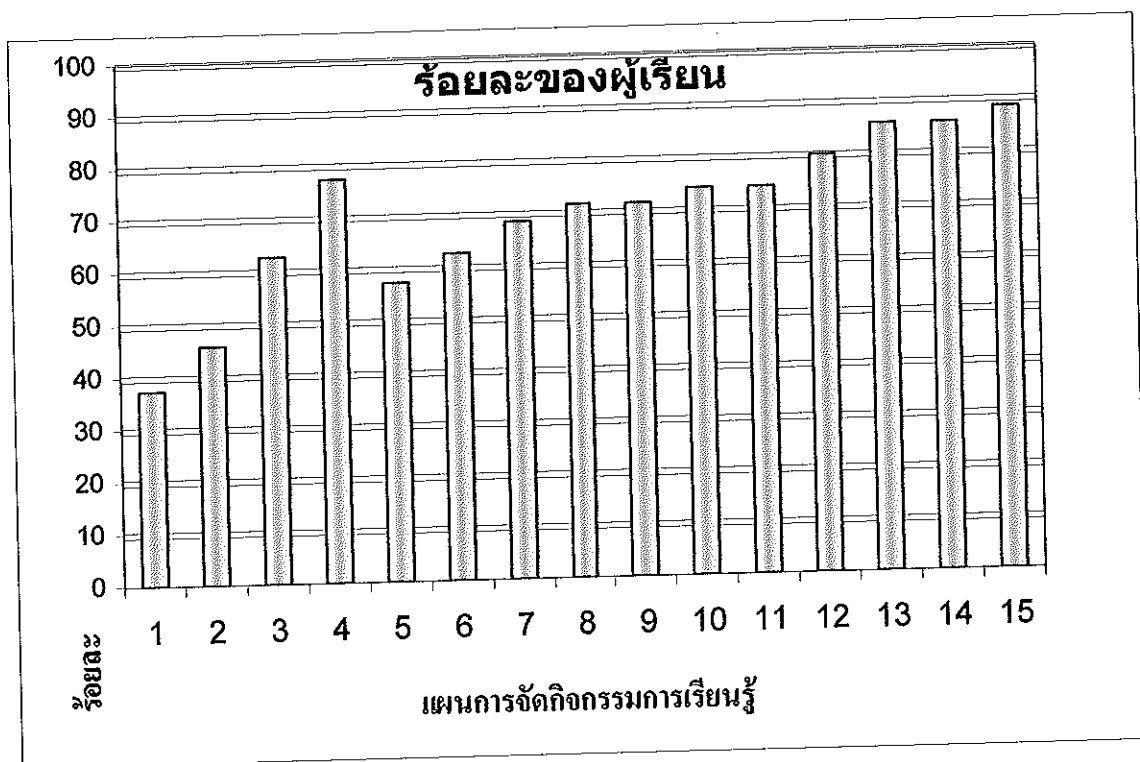
- 1 = นักเรียนที่มีความถี่ในการอ่านเพิ่มขึ้น
- 2 = นักเรียนที่ไม่มีความถี่ในการอ่านเพิ่มขึ้น

จากภาพประกอบที่ 4.1 อธิบายได้ว่า นักเรียนร้อยละ 57.14 ที่มีจำนวนครั้งของการเข้าอ่านหนังสือนอกเหนือจากชั่วโมงเรียนตามปกติเพิ่มขึ้นในระหว่างการทดลอง และร้อยละ 42.86 นักเรียนที่จำนวนครั้งไม่เพิ่มขึ้น ซึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วนับเป็นจำนวนที่ไม่มากนักแต่ก็ยังคงเกินครึ่งของจำนวนนักเรียนถือว่ามีการพัฒนา

4.5 ร้อยละของผู้เรียนที่อ่านบทอ่านหรือหนังสือได้มากกว่าที่ครูกำหนดในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 15 แผน

จากการทำกิจกรรมบันทึกการอ่าน (Reading Log) ของผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2 ครูได้กำหนดให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านอย่างน้อยคนละ 1 บทอ่าน ผลจากการตรวจบันทึกการอ่าน ปรากฏว่ามีจำนวนผู้เรียนที่อ่านบทอ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนด ดังภาพประกอบที่ 4.2

ภาพประกอบที่ 4.2 กราฟร้อยละของนักเรียนที่อ่านบทอ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนดในแต่ละแผนการเรียนรู้ทั้ง 15 แผนของกิจกรรมในชั่วโมงที่ 2

จากภาพประกอบที่ 4.2 อธิบายได้ว่า การเรียนโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ทั้ง 15 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนที่อ่านหนังสือหรือบทอ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนด ตั้งแต่แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1-4 มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกแผน แต่มีจำนวนลดลงในแผนการเรียนรู้ที่ 5 หลังจากนั้นก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในแผนการเรียนรู้ที่ 6-9 ส่วนแผนการเรียนรู้ที่มีจำนวนเท่ากันคือ 8 และ 9 ต่อมาในแผนที่ 10 และ 11 มีจำนวนเท่ากันซึ่ง

มากกว่าแผนที่ 8 และ 9 เล็กน้อย และจะเห็นได้ว่าตั้งแต่แผนที่ 12 ถึง 15 จำนวนนักเรียนที่อ่านบทอ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนดมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกแผน

จากผลการวิจัยทั้งหมด พอสรุปได้ว่า การเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านอย่างรวดเร็ว สนุกสนานกับการอ่าน อ่านหนังสือได้ในปริมาณมากกว่าที่ครูกำหนด ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนมีพฤติกรรมด้านการอ่านหนังสือที่ดีขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง (The Integration of Questioning Technique and Extensive Reading to Promote English Reading Comprehension and Reading Habits) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง
2. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง
3. เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียน โดยการเปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน พบว่า ความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการเรียน โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียน พบว่า นิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการประเมินพฤติกรรมด้านการอ่านของผู้เรียนหลังการเรียน โดยใช้วิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมด้านการอ่านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = .461)

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้อภิปรายผลตามลำดับคำถามของการวิจัย 3 ข้อ คือ

1.ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังได้รับการสอนอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางสูงกว่าก่อนได้รับการสอนหรือไม่

2.การสอนอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ทำให้มีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนดีขึ้นหรือไม่

3.การสอนอ่าน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้อย่างรวดเร็ว มีความสนุกสนานกับการอ่าน และมีพฤติกรรมด้านการอ่านดีขึ้นหรือไม่

ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลสอดคล้องกับประเด็นดังกล่าว ดังนี้

ประเด็นที่ 1

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถตอบคำถามวิจัยข้อที่ 1 คือ หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนมีผลการเรียนหลังการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย พบว่า ผลการวิจัยด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เมื่อวิเคราะห์ตามระดับความเข้าใจ คือ ระดับตรงตามตัวอักษร ระดับการตีความ และระดับการตีความ ปรากฏว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาที่ไม่เท่ากัน กล่าวคือ ความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร และระดับการสรุปความ ผู้เรียนมีผลการพัฒนาเป็นที่น่าพอใจ แต่สำหรับระดับการตีความ ถึงแม้ว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาก็จริงแต่คะแนนที่ได้ก็ยังตกอยู่ อาจเป็นเพราะว่า การตีความเป็นเรื่องที่ยาก ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยความรู้เดิมในเรื่องของคำศัพท์หรือ โครงสร้างทางภาษา มาประกอบในการอ่านเพื่อเชื่อมโยงความรู้และการคงอยู่ของเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับ Haris & Sipay (1990) ที่กล่าวถึง การเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการใช้คำถามว่า การตั้งคำถามเป็นกระบวนการทางปัญญาที่ผู้อ่านรู้ว่าตนเองกำลังทำอะไร และมีเหตุผลในการเรียนรู้สิ่งนั้น ผู้อ่านมีการวางแผนการเรียนรู้อย่างชัดเจน และที่สำคัญยังสามารถอ่านและเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ใช้เวลาในการอ่านแต่ละครั้งน้อยลง ซึ่งเป็นไปตามหลักการและทฤษฎีทฤษฎีปัญหา (Metacognitive Theory) ที่มุ่งให้ผู้เรียน

ได้ตระหนักรู้ (Awareness) ถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน มีกระบวนการคิดและวิธีการหรือยุทธวิธีต่างๆในการอ่าน เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน การใช้กิจกรรมขั้นตอนในการอ่านด้าน การตั้งคำถาม ทั้งในขั้นก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่านและขั้นหลังการอ่าน ซึ่งกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ จูริภรณ์ มะเล โลหิต (2548) ที่ได้เสนอข้อค้นพบว่า คำถามมีอิทธิพลต่อการสอนการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ โดยเฉพาะตำแหน่งของคำถาม เพราะผลของตำแหน่งของคำถามสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ ใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ ของผู้เรียน ได้ทั้งกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

จากผลการวิจัยของนักการศึกษาที่กล่าวมา สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ คือ การที่ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อทำความเข้าใจสูงขึ้นนั้น อาจเป็นเพราะว่า วิธีการสร้างคำถามที่มีทั้งคำถามก่อนการอ่าน ซึ่งทำให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากรู้อยากเห็นเนื้อหาในบทอ่าน คำถามระหว่างการอ่าน ช่วยให้ติดตามเรื่องราวอย่างต่อเนื่องและทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน และคำถามหลังการอ่านใช้ประเมินความสามารถของผู้เรียน การตั้งคำถามช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด มีโอกาสได้ใช้ความสามารถของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตั้งในระหว่างการอ่าน ผู้วิจัยให้นักเรียนเป็นผู้ตั้งคำถามเองพร้อมทั้งค้นหาคำตอบ เพราะการตั้งคำถามในระหว่างการอ่านผู้เรียนจะต้องอ่านเนื้อหาบทอ่านอย่างละเอียดจึงจะสามารถตั้งคำถามได้ และสรุปกับว่าในการทดลองผู้เรียนมีโอกาอ่านบทอ่านหลายๆบทอ่าน เป็นการอ่านแบบกว้างขวาง มีโอกาสเลือกบทอ่านอย่างอิสระและตรงกับความต้องการ ทำให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษาและเก็บสะสมความรู้เหล่านั้นไว้ เมื่อมีการประเมินการอ่านผู้เรียนจึงสามารถทำความเข้าใจในบทอ่านได้เป็นอย่างดี และการเรียนการอ่านโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความสามารถในการอ่าน และการเรียน โดยระบบกลุ่ม ทำให้สมาชิกภายในกลุ่มมีความรับผิดชอบและในการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน ผู้เรียนได้มีการใช้ทักษะกระบวนการคิดและการเรียนรู้จากเพื่อนผู้เรียนด้วยกันเอง มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความสุขกับการอ่าน มีความมั่นใจในการอ่านมากกว่าการให้ผู้เรียนอ่านเองเป็นรายบุคคล ผู้เรียนมีโอกาสนระดมพลังสมอง แสดงความคิดเห็น และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังที่ Nunan (1998: 3) ได้กล่าวว่า การพัฒนาการสอนภาษาไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น สามารถจัดนอกห้องเรียนก็ได้ การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองเป็นการสนับสนุนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังเป็นที่ยอมรับกันอีกว่า การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง เป็นลักษณะการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ว่าควรจะทำอะไร ทำอย่างไร และยังช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการประเมินตนเองได้ด้วย ในการจัด

กิจกรรมการสอนผู้วิจัยยังพบอีกว่าผู้เรียนสามารถคิดหาและสร้างคำถามได้มากกว่าที่กำหนด ซึ่งคำถามมีส่วนช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นส่วนสำคัญของเรื่อง ที่อ่านอย่างชัดเจนและช่วยให้มีความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ผู้เรียนจึงสามารถตอบคำถามของครูที่ใช้ถามเพื่อประเมินความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension detailed question) ในขั้นหลังการอ่าน ได้อย่างถูกต้อง

ประเด็นที่ 2

นิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนหลังการเรียน โดยวิธีการบูรณาการ เทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางสูงขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการสอน โดยวิธีการบูรณาการ เทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ทำให้ผู้เรียนสามารถนำกลวิธีในการตั้งคำถามมาเชื่อมโยงกับการอ่านหนังสือในชีวิตจริงของผู้เรียนในชั่วโมงที่ 2 เป็นการจัดกิจกรรมซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีแนวทางในการอ่านหนังสือ ผู้เรียนสามารถเลือกหนังสืออ่านเองตามความพอใจ การอำนวยความสะดวก ความพร้อมเกี่ยวกับสื่อการเรียน การมีพจนานุกรมไว้สำหรับเป็นตัวช่วยในการอ่าน และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถามเพื่อนและครูได้ในขณะที่อ่าน ทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นแบบสบาย และประการสำคัญ การให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสรุปความเข้าใจจากเรื่องที่เลือกอ่าน โดยที่ผู้เรียนสามารถเขียนได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนไม่มีความวิตกในการเรียน และเรียนอย่างมีความสุข ซึ่ง พรณี เกษมถล (2546) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิคการตั้งคำถามสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเป็น คิดได้ และคิดอย่างสร้างสรรค์ เพราะฉะนั้นเมื่อผู้เรียนสามารถคิดได้ด้วยตนเอง ทำให้ง่ายต่อการบันทึกสรุป ทั้งนี้ในการบันทึกการอ่านที่ผู้เรียนสามารถบันทึกได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย นับว่าเป็นการจัดบรรยากาศการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนลดความเครียด (Filter) อ่านหนังสืออย่างมีความสุข ทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปความเข้าใจในเรื่องที่เลือกอ่านได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง กระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอ่านได้ด้วยตนเองมากขึ้น ครูได้เตรียมหนังสือที่มีความหลากหลายด้านเนื้อหา มีรูปภาพประกอบสีสันสวยงาม ขนาดของหนังสือมีความเหมาะสม รวมทั้งระดับความยากง่ายของภาษาที่ใช้ก็เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะอ่านหนังสือมากขึ้น อ่านหนังสือได้มากกว่าที่ครูกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี ดังที่ คราเชน Kreshen (1985) ที่กล่าวว่า คนเราจะรับรู้ภาษาได้เมื่อสิ่งที่จะรับรู้เป็นสิ่งที่สามารถเข้าใจได้ตามประสบการณ์ของผู้เรียน ที่สำคัญผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมีความกังวล ทำให้ความกลัวลดน้อยลง และเนื้อหาที่อ่านมีระดับภาษาที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจได้ ผู้อ่านจะรับรู้ภาษาได้เองแบบไม่

รู้ตัว เพราะฉะนั้นเมื่อผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่านก็จะทำให้อ่านได้ในปริมาณมาก และหากผู้เรียนมีความรู้สึกสบายใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองก็จะยิ่งทำให้การรับรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นับว่าเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังที่ Nuttall (1989) กล่าวว่า การให้เด็กได้อ่านบทอ่านในปริมาณมากพร้อมกับบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ก็จะช่วยให้การอ่านกลายเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่ดีและสนุกสนาน จนผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะด้านการอ่าน ในที่สุดก็พัฒนาไปสู่การมีนิสัยรักการอ่านและบุคคลยังมีนิสัยรักการอ่านทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมากเท่าใดก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา หน้าที่การงาน และการดำเนินชีวิตมากขึ้นเท่านั้น การอ่านของผู้เรียนมีทั้งการอ่านในชั้นเรียนและนอกจากชั้นเรียนหรือที่ใดก็ได้ ไม่มีการจำกัดเวลาในการเรียนรู้ ในที่สุดก็พัฒนาให้เกิดเป็นนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต และ Lin (1995) ได้กล่าวถึงข้อค้นพบว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้หรือเพิ่มพูนขึ้นได้ ถ้าหากมีแหล่งความรู้ที่เพียงพอ และมีข้อมูลที่ต้องการศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งครูเป็นผู้จัดแหล่งข้อมูลและความรู้ด้านต่างๆ พร้อมทั้งสื่อที่พร้อมสำหรับสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ในขณะที่ Bell (1998) ได้กล่าวถึงเทคนิคที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากอ่านในปริมาณที่มากขึ้น คือวิธีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดเอง ดำเนินกิจกรรมการอ่านด้วยตนเอง นำกลวิธีการอ่าน โดยการตั้งคำถามที่เคยเรียนมาแล้ว ซึ่งเป็นคำถามที่ไม่ใช่เป็นการทดสอบ มาช่วยในการอ่านสิ่งที่ตนเองชอบ เลือกสิ่งที่อ่านตามความพอใจ ช่วยให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ และมีความเข้าใจเนื้อหาในระยะเวลาอันสั้น

ประเด็นที่ 3

ผู้เรียนมีพฤติกรรมการอ่านที่ดีขึ้น มีความเข้าใจบทอ่านอย่างรวดเร็ว อ่านได้ในปริมาณมากกว่าที่ครูกำหนด และมีความสนุกสนานกับการอ่านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = .461) หลังจากการเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ช่อมหมายถึงว่า เทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางช่วยส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางทั้งในชั่วโมงที่ 1 ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการอ่าน โดยการตั้งคำถาม และชั่วโมงที่ 2 ผู้เรียนมีการใช้กลวิธีในการอ่านผสมผสานกับการอ่านในปริมาณมาก และอ่านด้วยความสนใจ มีความสุขสนุกสนานกับการอ่านทำให้มีความเข้าใจในเรื่องอ่านได้อย่างรวดเร็ว เมื่อมีความเข้าใจในการอ่านก็จะมีความภาคภูมิใจทำให้มีความต้องการอ่านเพิ่มขึ้น และจากการเก็บข้อมูลของผู้เรียนใน

การจัดทำบันทึกการอ่าน ปรากฏว่าผู้เรียนมีการบันทึกการอ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนดมีแนวโน้มสูงขึ้น จากการทดลองในสัปดาห์แรกมีผู้เรียนอ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนดประมาณร้อยละ 37 และในสัปดาห์สุดท้ายของการทดลอง มีผู้เรียนที่อ่านได้มากกว่าที่ครูกำหนดถึงร้อยละ 89 จากเหตุผลของการอ่านที่ผู้เรียนบันทึกไว้ในแบบบันทึกการอ่านคือมีความสุขและสนุกสนานกับการอ่าน อ่านอย่างตั้งใจ การอ่านในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ แสดงว่าผู้เรียนอ่านหนังสือได้อย่างคล่องแคล่วและมีความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว มีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับ Bamford & Day (1998) ที่ได้กล่าวว่า การอ่านหนังสือในปริมาณมากๆสามารถเพิ่มความสามารถทางภาษาในด้านต่างๆให้สูงขึ้นเช่น ความสามารถด้านการรู้คำศัพท์ การสะกดคำและการจำคำศัพท์ สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) ได้กล่าวเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive reading) ว่าเป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ มีประโยชน์ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างแท้จริง ครูผู้สอนสามารถนำมาปรับใช้ในการสอนการอ่านได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติและเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ตลอดจนมีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดขึ้น โดยไม่รู้ตัว ซึ่ง Lovelock (2002) กล่าวถึงหนังสือที่เหมาะสมสำหรับเด็กว่า ควรเป็นหนังสือที่น่าสนใจ มีความหลากหลายทั้งขนาด สีสันและรูปเล่ม มีอุปกรณ์การเรียนเพิ่มเติมเช่นพจนานุกรม (Dictionary) ก็สามารที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและใช้เวลาสำหรับการอ่านมากขึ้น

จากแนวคิดของนักการศึกษาทั้งหมดที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า การที่ครูได้จัดหนังสือไว้ให้ผู้เรียนที่มุมภาษาอังกฤษ (English Corner) หนังสือมีความหลากหลาย เป็นหนังสือภาษาอังกฤษระดับที่ง่ายต่อการเรียนรู้ ให้ความรู้เกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชา มีความเหมาะสมทั้งขนาดของรูปเล่มและเนื้อหา ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านไปบูรณาการกับทั้งทักษะภาษาอังกฤษและสาขาวิชาอื่น ได้เป็นอย่างดี จำนวนหนังสือมีปริมาณเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน มีการจัดหนังสือแยกตามระดับความยากง่ายที่ผู้เรียนสามารถเลือกอ่านได้ และการเตรียมพจนานุกรมไว้ให้ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่สามารถอ่านและสามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ด้วยตนเอง

ผลการวิจัยดังกล่าว นำไปสู่ข้อสรุป ได้ดังนี้คือ การจัดกิจกรรมการสอนการอ่านโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางมีผลต่อการพัฒนาผู้เรียนด้านการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจในทุกๆระดับ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น การจัดกิจกรรมการอ่านที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในชั้นเรียนตามปกติและนอกเวลาเรียนมีแนวโน้มกระตุ้นให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผลดังกล่าวอาจมีองค์ประกอบสนับสนุนอื่นที่สำคัญหลายประการ เช่น

ประการที่ 1

การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีกลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจจากการเรียนโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางที่ผู้วิจัยจัดให้ ซึ่งมีทั้งการฝึกอ่านที่เกิดจากการที่ครูเป็นผู้กำหนดบทอ่านเองในกิจกรรมชั่วโมงที่หนึ่ง และฝึกฝนกลวิธีในการเรียนรู้บทอ่านโดยการตั้งคำถามและหาคำตอบด้วยตัวเอง พร้อมทั้งการที่ผู้เรียนได้รับตัวป้อนในปริมาณที่เพียงพอจากการอ่านทั้งในและนอกชั้นเรียน จนนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางการอ่านให้เพิ่มสูงขึ้น แม้ระยะเวลาในการทดลองเพียง 15 สัปดาห์ แต่การอ่านที่มีระดับของภาษาที่อยู่ในระดับภาษาของผู้เรียนทั้งในและนอกชั้นเรียนในปริมาณมากๆ และทำเป็นประจำ โดยที่ครูไม่ได้ให้ความสำคัญกับรายละเอียดปลีกย่อยในเนื้อหาที่เรียน ไม่มีการประเมินตัดสินผล ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเก็บเกี่ยวความรู้ทางด้านความหมายคำศัพท์ พร้อมทั้งโครงสร้างทางภาษาและสำนวนประโยคได้โดยอัตโนมัติ ในการที่ผู้เรียนได้ทำบันทึกสรุปย่อเรื่องที่อ่านตามความเข้าใจของผู้เรียนเอง ทำให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา ผู้เรียนมีความรู้และเก็บสะสมไว้ในสมองในปริมาณที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ผู้เรียนก็จะสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปใช้ประโยชน์กับการอ่านครั้งต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนกับทฤษฎีของ Krashen (1985) ที่ว่าตัวป้อนทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้ง่ายช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศโดยรวม สังเกตได้จากการทำบันทึกการอ่านในกิจกรรมชั่วโมงที่ 2 ที่ผู้เรียนบันทึกไม่ว่าจะเป็นการบันทึกภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ แสดงถึงความเข้าใจในสิ่งที่ได้อ่านที่ถูกต้อง และยังสอดคล้องกับข้อค้นพบของ Kritina Hedberg (2005) ที่ว่า การตั้งคำถามเป็นการใช้ทักษะและกระบวนการคิดในการอ่าน เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำรายละเอียดและเกิดการเรียนรู้บทเรียนได้มากขึ้น ทำให้มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น ขณะที่ Grabe (1991) ก็ได้กล่าวถึงข้อค้นพบเกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวางว่า การอ่านในปริมาณมาก ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการอ่านและมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ช่วยให้ความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนสูงขึ้นตามไปด้วย

ประการที่ 2

ในการทำกิจกรรมการอ่านทั้งในและนอกเวลาเรียน ผู้วิจัยจัดหนังสือที่ผู้เรียนได้เลือกอ่านมีความหลากหลาย น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากอ่าน ผู้เรียนมีโอกาสมืออิสระในการเลือกหนังสืออ่าน มุมบรรยากาศในห้องเรียนที่ผู้เรียนรู้สึกสบาย มีความเป็นแบบกันเอง ทำให้ผู้เรียน

รู้สึกผ่อนคลาย มีความต้องการที่จะอ่านหนังสือในครั้งต่อไป และจากการบันทึกปริมาณการอ่านที่ มุมภาษาอังกฤษก็มีจำนวนผู้เรียนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆเดือนช่วงระหว่างการศึกษาทดลอง และเป็นที่น่าพึงพอใจว่าในปริมาณของผู้เรียนเหล่านั้นนอกจากจะมีผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างแล้วก็มีผู้เรียนใน ระดับชั้นอื่นๆอีกด้วย เพราะฉะนั้นในการพัฒนานิสัยรักการอ่านของผู้เรียนในอนาคตนั้น ถ้าผู้เรียน ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากครูผู้สอน ทั้งด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ หลากหลาย รวมทั้งปัจจัยแวดล้อมอื่นๆที่จำเป็นต่อการพัฒนานิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องและ ยาวนาน

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การสอนอ่านโดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งหมายถึงการอ่านตามความสนใจของผู้เรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะแก่ ผู้สอน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอน

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยมีข้อค้นพบสำหรับครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดการสอน ดังต่อไปนี้

1.1 ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนด้าน ความสามารถทางการอ่าน หาวิธีการสอนต่างๆโดยการผสมผสาน หรือบูรณาการวิธีการต่างๆ พร้อมทั้งปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน แม้ว่าบางครั้งวิธีการสอนที่ใช้อาจจะยากเกินไปสำหรับผู้เรียน การบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางถือเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่ง ที่ สามารถใช้การเรียนการสอน เป็นวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนมี ความภาคภูมิใจกับการได้มีส่วนร่วม เป็นวิธีการสอนที่ทั้งครูและผู้เรียนผลัดเปลี่ยนบทบาทในการ เป็นผู้จัดการ และเสริมวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนเข้ากับวิธีการสอนของครู โดยจัดให้มีม หนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษง่ายๆ มีความสวยงามน่าสนใจ และที่สำคัญคือให้อิสระในการทำบันทึก สิ่งที่ผู้เรียนเข้าใจจากการทำกิจกรรมการอ่านทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึก ว่าเหมือนไม่ใช่เป็นการเรียน การประเมินผลก็ไม่ได้เน้นการทดสอบ ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน เพราะการพัฒนาผู้เรียนที่ถูกต้องและได้ผล คือการพัฒนาตามระดับความสามารถของผู้เรียน

1.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมการอ่าน เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะจากผลการวิจัยพบว่า ถ้าเด็กได้รับการสนับสนุน มีอุปกรณ์ หรือหนังสือที่เหมาะสม ในปริมาณที่เพียงพอ มีโอกาสในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษมากๆ ทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและมีพฤติกรรมด้านการอ่านที่สูงขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยเป็นนักเรียนกลุ่มที่ค่อนข้างอ่อน ขาดโอกาสทางการเรียน มีโอกาสอ่านหนังสือที่บ้านหรือห้องสมุดน้อยมาก ครูผู้วิจัยก็จัดบรรยากาศการเรียนขึ้นในห้องเรียนและพยายามหาหนังสือที่ดี น่าสนใจ ที่มีความหลากหลาย หนังสือไม่ควรจัดไว้เฉพาะในห้องสมุดเพียงอย่างเดียว ควรจัดไว้ในที่ที่ผู้เรียนมีความสะดวกที่จะอ่าน ในที่สุดก็สามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ทั้งความสามารถในการอ่าน นิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนพฤติกรรมกรอ่าน

1.3 ควรให้ผู้เรียนได้มีการจัดทำบันทึกการอ่าน (Reading Log) ในทุกรายวิชา และให้ผู้เรียนได้เก็บรวบรวมบันทึกการอ่านเป็นแฟ้มสะสมผลงาน เพราะผู้เรียนสามารถที่จะอ่านเรื่องที่บันทึกไว้ในโอกาสต่อไป

1.4 นอกจากการที่ผู้เรียนได้จัดทำบันทึกการอ่านในแต่ละครั้งแล้ว ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะด้านอื่นๆ เช่น

1.4.1 ส่งเสริมทักษะการพูด โดยการให้ผู้เรียนเลือกเรื่องที่อ่านที่ตนเองชอบ เล่าสรุปให้เพื่อนฟังทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.4.2 ควรให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านจากกิจกรรมในชั่วโมงที่ 2 ด้วย

1.4.3 ควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลังการอ่านเพื่อเป็นการเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการอ่านหลังจากการเรียนรู้ด้วยตนเองและยังเป็นแนวทางในการชักชวนให้ผู้เรียนที่ไม่ชอบอ่านได้มีความสนใจที่จะเข้าอ่านหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษ ได้เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา เช่น การแข่งขันการตอบคำถามภาษาอังกฤษ หรือการอ่านออกเสียง และมีรางวัลให้ยอคนักอ่าน จากหนังสือหรือบทอ่านที่มีที่มุมภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านหนังสืออย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่านแบบยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นความสำคัญและปัจจัยที่สนับสนุนเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 กระทรวงศึกษาธิการควรมีการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการจัดหาหนังสือภาษาอังกฤษที่ดี มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในการใช้พัฒนาความสามารถผู้เรียน
- 2.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรจัดให้มีการอบรมครูผู้สอนเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการปลูกฝังผู้เรียนให้มีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะครูสามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ทั้งความรู้และคุณธรรม
- 2.2 โรงเรียนควรให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านและการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างจริงจัง

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยพบข้อสังเกตที่คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

- 3.1. ควรทำการสำรวจความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่านหรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนได้อ่านและเรียนรู้ด้วยความสุข สนุกสนาน เพราะจะมีผลต่อการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- 3.2. ควรเพิ่มระยะเวลาในการวิจัย เพื่อดูพัฒนาการและความก้าวหน้าของผู้เรียนระยะยาว
- 3.3. ควรศึกษาตัวแปรตามตัวอื่นๆ เช่น ความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 3.4. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวางในการพัฒนาทักษะการเขียนด้วย

รายการเอกสารอ้างอิง

รายการเอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กัญดา ชรรวมงคล. (2539-2540). สารพันปัญหา. วารสารปริทัศน์. 16.

การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2546). อ่านอักษรก่อนจะสาย. วารสารวิชาการ. ปีที่ 6

ฉบับที่ 10 ตุลาคม. หน้า 48-53.

กิตติมา คำของ. (2545). ผลของตำแหน่งของคำถามที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน (Effects of

Questions Positions on English Reading Achievement of Mathayomsuksa two

Students with Different levels of English Ability). วิทยานิพนธ์.

ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. บทความการศึกษาตามอรรถาธิบาย. ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านต้องอาศัยความ

ร่วมมือ. <http://dnfe5.nfe.go.th/localdata/webimags/story268>

love-reader.html. เข้าถึงเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2552.

จักริน โพธิ์ทอง. (2545). การสอนการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน

ภาษาอังกฤษ การรู้คำศัพท์ และทัศนคติเชิงบวกต่อการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิตภา ฉันทนันท์. (2544). สารข่าววิชาการ. ฉบับที่ 4 ประจำวันที่ 16 -31 มกราคม 2544.

- จิรพรรณ มหาพรหม. (2545). การใช้กิจกรรมการข้่านการอ่าน-การคิด ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จวีรภรณ์ มะเดโลहित. (2548). ผลของการใช้กลยุทธ์การตั้งคำถามก่อน ระหว่าง และหลังการอ่าน ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 4 จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ภาษาศาสตร์ประยุกต์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร.
- _____. (2545). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: บุรพาสาส์น.
หน้า 62-65.
- ชวลี อินม้น. (2543). การอ่าน... สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์การศาสนา.
- คารการ ต้นครองจันทร์. (2545). ทำอย่างไรให้เด็กไทยรักการอ่าน. วารสารวิชาการ. ปีที่ 5 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน. หน้า 6.
- ทวีศักดิ์ เดชาเลิศ. (2538). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาตยา ปิถันธนานนท์. (2542). การเรียนรู้ตามความคิดรวบยอด. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- ผจงกาญจน์ ภู่วิภาคารวรรณ. (2540). เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พรรณี เกษกมล. (2546). การสอนให้คิดเป็น. วารสารวิชาการ, 6, 60-64.

พินิตนันท์ บุญพามี. (2542). เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์. นครราชสีมา:
สถาบันราชภัฏ.

ระยัย ทฤษฎีคุณ. 2536. คำถาม, สุรูปริทัศน์. 18 (กรกฎาคม-กันยายน 2536), 70-80.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. สรุปผลการดำเนินงาน ๕ ปี ของการปฏิรูปการศึกษา
(พ.ศ. ๒๕๔๒-๒๕๕๑).

วัลลภ กันทรัพย์. (2542). การสร้างนิสัยรักการอ่านให้นักเรียน ใน หนังสือคือภูมิพลังแห่งปัญญา
(หน้า 34-39). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา

วารสารวิชาการ. (2546). เคล็ดไม่ลับกับการอ่าน. ปีที่ 6 ฉบับที่ 4 เมษายน. (หน้า 51-52.)

วิสาข์ จิตวิตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและ
เอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศักดิ์เกรียง ไกร ปัญญาวัตร. (2548). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัย
รักการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศรินยา จัตติยะ. (2544). การใช้กลวิธีอ่านแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน
และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์. (2542). การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สมุทร เช่นต์เชาวนิช. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. ธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ชัยวิวัฒน์ตระกูล. (2544). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูน
ความสามารถทางการ-เขียนภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4. ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมน อมรวิวัฒน์. (2543). การปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด ฉบับพ่อแม่. กรุงเทพฯ:
ศูนย์ส่งเสริมเครือข่ายพ่อแม่ ผู้ปกครอง เด็กและเยาวชน เพื่อการปฏิรูปการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. หน้า 6.
- สุภัทรา อักษรานูเคราะห์. (2542). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบูรณ์ สุริยวงศ์ สมจิตร เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. (2544). รูปแบบวิจัยทางการศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- หัตถชัย สิทธิรักษ์. การเรียนรู้ด้วยตนเอง. อ้างถึงใน
<http://gotoknow.org/blog/learningcenter/168844> เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2552.

อังคณา กล่อมฤทธิ์. (2541). ความอยากรู้ อยากเห็น นิสัยรักการอ่านและคุณสมบัติส่วนตัวบางประการของนักเรียนที่เข้าใช้ห้องสมุดมากและนักเรียนที่เข้าสมุคน้อย. ปรินญาณินพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

อังฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุดม เขยทิวงค์. (2544). การปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์บรรณกิจ (1991).

ภาษาอังกฤษ

Abersold, J.A. and Field, M.L. (1997). **From Reader to reading teachers issues and strategies for second languages classrooms.** New York: Cambridge University Press.

Alderson, J.C. & Urquhart, A.H. (1984). **Reading in a foreign language.** In Candlin, C.N. (Ed). *Applied Linguists and Language Study.* London: Longman.

Allan, A. (2000). **Reading for pleasure in an ELT course.**
The English Teacher, 3(3), 154-155.

Anderson, Richard C. (1985). Role of the Reader's Schema in comprehension, **Learning and Memmory. Theoretical models and process of reading.** Edited by Harry Singer and Robert B. Ruddle. Delaware: International Reading Association.

Ausubel. D. (1969). **Educational Psychology: Cognitive View.** New York: Holt, Rinehart and Winton.

A Printable Book for Fluent Readers-EnchantedLearning. **My Reading Log**

<http://www.enchantedlearning.com/books/general/readinglog/> 8/5/2009.

Bamford, J., & Day, R.R. (1997). Extensive Reading: What is it? Why bother?
The Language Teacher, 21 (5), 6-8,12.

Bell, T. (1998). **Extensive reading: Why and how**. The Internet TESL Journal.
[online]. Available:<http://iteslj.org/Articles/Bell-Reading.html>.

Bellon, Jerry. (1992). **Teaching from a Research Knowledge Base**. New
England : Macmillan Publishing Company.

Blanton, W.E., Wood, K.D., Moorman, G.B. (1999). **The role of purpose in
reading**. The education Digest, April, 33-36.

Bloom, Benjamin S., et al. (1956). **Taxonomy of Educational Objectives
Handbook I: Cognitive Domain**. New York : David McKay Company, Inc.

Brown, R. (2000). Extensive reading in the EFL class: Extensive reading in
practical colloquium. **JALT International Conference (Nov. 3)**,
Japan. Shizuoka.

Carr, E.M. (1983). The effect of inference training of children's comprehension
of expository text. **Journal of Reading Behaviors**.15 (3), 27.

Carrell, P.L. and Eisterhold, J.C. (1983) "Schema theory and ESL reading
pedagogy", **TESOL Quarterly**. 17(4), 553-573.

- Casanave, C.P. (1988). **Comprehension monitoring in ESL reading: A neglected essential.** *TESOL Quarterly*, 2(2), 283-299.
- Caverly, D.C., Mandeville, T.F., & Nicholson, S.A. (1995). **PLAN: A study-re strategy for information text,** *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 39(3), 190-199.
- Chapman, J. (1979). **The Perception of Language Cohesion during Fluent Reading.** New York: Plenum.
- Coady, James. (1979). **In Reading in a Second Language: A Psycholinguistic Model of the ESL Reader.** Massachusetts: Newbury House Publisher.
- Cooper, A. (2000). **Humanism.** [online]. Available: <http://www.psychology.sbc.edu/cooper.html>.
- Davis, C. (1995) **Extensive reading: An expensive extravagance?** *ELT Journal*, 49 (4).
- Davies, F. (1995). **Introducing Reading.** London: Penguin Group.
- Daedalus, W. (1999). **Daedalus Website. ACW- WCENTER, NCTE-TALK, AND TEACH.** Available: [http:// www. Daedalus.com/info/ diwe/techspec.html](http://www.Daedalus.com/info/diwe/techspec.html).
- Dowaliby, Fred-J. (1990). **A Question Position by Reading Ability Interaction.** Available at <http://thailis-web.uni.net.th/ERIC/> (14 December, 2008).

- Dubin, F., & Eskey, D.E. (1986). **Teaching second language for academic purposes.** Massachusetts, Addison-wesley Publishing Company, Inc.
- Eikenberry, K. (2009). **Strengthen Your Reading Habit by Kevin Eikenberry: The Sideroad.**
http://www.sideroad.com/Setting_and_Achieving_Goals/improve-reading.html. 19/4/2009.
- Evangelidou, E., Polymenidou, P., Tsitsopoulou, E., & Vacharoglou, A. (1990).
Reading skills. English Teaching Forum. Vol. XXVIII. No. 4 October. 30-32.
- Evans, Lewis M. (1979). **The Effects of Pre, Post and Interspersed Questioning Techniques on the Reading Retention of Foreign Students Studying English.**
Abstracts International. 40 (July, 1979). 138-A
- Frase, Lawrence T.(1968). **“Learning from Prose Material : Length of Passage, Knowledge of Results, and Position of Questions”**, Journal of Education Psychology. 59 (April 1968), 244-249.
- _____. (1970). **“Boundary Conditions for Mathematician Behaviors”**, Review of Educational research. 40 (1970), 338-339.
- Finocchiaro, Mary, & Brumfit. C.J. (1983). **The Functional-notional approach: From theory to practice.** New York: Oxford University.
- Goodman, Kenneth S. (1971). **Behind the eyes: What happens in reading process and Instruction.** (3rd ed). Glenview, IL: Scott, Foreman.

Grabe, W. (1991). **Current developments in second language reading research.**

TESOL Quarterly, 25(3), 375-406.

Gray, W.S. (1988). **Growth in Reading.** Delaware: International Reading

Association Inc.

Greenall, S., & Swan, M. (1986). **Effective reading.** USA, Cambridge

University Press.

Guglielmino, L.M. (1997). **Development of the self-directed learning**

readiness scale. Doctoral Dissertation. University of Georgia.

Gunning, T. (1996). **Creating reading instruction for all children.**

Simon & Schuster, 319-321.

Hafiz, F.M., & Tudor, I. (1990). **Graded readers as an input medium in L2**

learning. System, 18(1), 31-42.

Harris, Larry & Smith, Carl B. (1986). **Reading Instruction: Diagnostic Teaching**

in the Classroom. (2nd ed) New York: Holt, Rinehart and Winston.

Harris, A.J. & Sipay, E.R. (1990). **How to increase reading ability: A guide to**

developmental & remedial methods. New York: Longman.

Hayashi, K. (1999). **Reading Strategies and Extensive Reading in EFL classes.**

RELC Journal, 30(2), 114-132.

Hedberg, K. (2005). **Using SQ4R method with fourth grade ESOL students.**

Available at <http://gse.gmu.edu/research/tr/articles/SQ4R%20Method/SQ4R.htm>.

Hedge, T. (1987). **Using Readers in Language Teaching (2nd).** London:

Macmillan Publishers.

Huang Tengmui. (1993). **Teaching and assessing reading comprehension.** A

distant Education TEFL Programmer Pilot Material: Module Two, 33-34.

Singapore. SEMEO Regional Center.

Irwin, J.W. (1999). **Teaching Reading Comprehension Processes.** New Jersey:

Prentice Hall.

Jacobs, G., & Gallo, P. (2002). **Reading alone together: Enhancing extensive**

reading via students-student cooperation in second language instruction.

[online]. Available: [http://www.readingonline.org/articles/art_index.asp?HREF=](http://www.readingonline.org/articles/art_index.asp?HREF=Jacobs/index.html)

[Jacobs/index.html](http://www.readingonline.org/articles/art_index.asp?HREF=Jacobs/index.html).

Jotes, K.J. (1993). **Improving Leisure Reading Habits of Middle School Children**

with Learning Disabilities. Practicum, Nova University.

Krahnke, K. (1996). **Reading together.** Cambridge, Cambridge University Press.

Krashen, S.D. (1982). **Principle and Practice in Second Language Acquisition.**

New York: Prentice Hall.

_____. (1985). **The Input hypothesis: Issues and implications.** Torrance,

CA: Laredo Publishing Co.

Lin, Y.S. (1995). **Self-access programme in specialist teacher training instruction.**
Scientific Commission on Learner Autonomy in Language Learning.

Lituanas, P.M., Jacobs, G.M., & Renandya, W.A.(1999). **A study of extensive reading with remedial reading students.** In Y.M. Cheah & S. M. Ng, (Eds.).
Language instructional issues in Asian classrooms, (89-104). Newark, DE:
International Development in Asia Committee, International
Reading Association.

Littlewood, W. (1996). **Autonomy in communication and learning in the Asian context.** Processing of International Conference on Autonomy 2000:
the Development of learning.

Lovelock, C. (2002). **Children Stories: A family context to boost vocabulary, prior to extensive reading.** Massachusetts: Addison-wesley Publishing
Company, Inc.

Manzo, A.V., & Manzo, U.C. (1997). **Content Area Literacy: Interactive Teaching for Active Learning.** New Jersey: Prentice-Hall.

Matters, M.S. (1995). **Metacognition and foreign language learning strategies.**
Hong Kong: English Centre University of Hong Kong.

Moore, Jean Betty. (1984). **The Teaching of English.** Harlow: Longman.

Nunan, D. (1988). **The Learner - centred curriculum: A study in second language technique.** Cambridge University Press.

_____. (1998). **The learner-centred curriculum**. Cambridge: Cambridge University Press.

_____. and Lamb, O. (1996). **The self-Directed Teacher: Managing the learning Process**. Melbourne: Cambridge University Press.

Nuttall, C. 1986. **Teaching Reading Skills in a Foreign Language**. Oxford: Heinemann.

_____. (1989). **Teaching reading skills in a foreign language**. Great Britain: Read Educational and Professional Publishing limited.

_____. (1989). **Teaching reading skills in a foreign language**. Heinemann English Language Teaching.

Piaget, J. (1952). **The original of intelligence in children**. New York: W.W. Norton.

Pickard, N. (1996) **Out of class language learning strategies**. *ELT Journal*, 50 (2), 150-158.

Pressley, M., et al. (1990). **What happens when University Students Try to Answer Pre-questions that Accompany Textbook materials?**
[online].<http://ericir.syr.edu/plwebcgi/fastweb?getdoc+ericdb-adv+ericdb+3902561+1:10> May, 2009.

Raygor, A.L. & Raygor, R.D. (1985). **Effective Reading: Improving Reading Rates and Comprehension**. New York: McGraw-Hill Inc.

Richards, J.C., Platt, J., & Platt, H. (1992). **Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics**. Harlow, Essex: Longman.

Robertstraw, S.D., Hamblen, R.E., & Theresa, F. (1984). **Reading first**. Cambridge, Cambridge University Press.

Rumelhart, D.E. (1981). **Schemata: The building blocks of cognition in J.T. Guth (ED) Comprehension and teaching: Research Review**, 3-26.

Roe, B., Stodt, R., & Burns, S. (1983). **Secondary school reading instruction : the content area**. Boston : Houghton Mifflin Company.

Singhal, M. (2000). **Reading strategy instruction in the ESL Classroom**, ThaiTESOL BULLETIN. 13(1), 46-57.

Smith, C.B., Smith, S.C., & Mikulecky, L. (1978). **Teaching Reading in Secondary School Content Subjects: a Bookthinking Process**. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Smith, Frank. (1985). **Reading Cambridge**. Cambridge University Press.

Spring, H.T. (1985). **Teacher Decision Making: A Metacognitive Approach**. The Reading Teacher. 39(3), 290-589.

Stevick, E. (1990). **Humanism in Language teaching: A critical perspective**. Oxford, Oxford University Press.

Susser, B. & Robb, T.N. (1990). **EFL extensive reading instruction: Research and procedure.** JALT Journal, 12/2.

Sweeney, S. (2008, March). **Backward Design Process- A Focus on Understanding.** Paper presented at the meeting of the ERICS' Annual Conference, Bangkok.

Wallace, C. (1992). **Reading.** Oxford: Oxford University Press.

Waring, R. (1997). **Graded and extensive reading-questions and answer.** The Language Teacher, 21(5), 9-12.

Widdowson, H.G. (1978). **Teaching Language as Communication.** Oxford, Oxford University Press.

_____. H.G. (1999). **The process and purpose of reading.** In explorations in applied linguistic, New York: Harcourt Brace Jovanovich.

Yu, V. (1993). **Extensive reading programs- how can they best benefit the teaching and learning of English?** TESL Reporter, 26(1), 1-9.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ข้อทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
(English Reading Comprehension Test)

คำชี้แจง

1. ข้อทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก
2. ข้อทดสอบมี 11 หน้า จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
3. คะแนนเต็ม 30 คะแนน
4. เวลา 1 ชั่วโมง
5. ทำในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

1.1 What is the capital of Thailand?

- a. New York
- b. Mexico City
- c. London
- d. Bangkok

1.2 The nurse works in the ...

- a. railway station
- b. hospital
- c. hotel
- d. police station

Items	a	b	c	d
1.1				X
1.2		X		

Read the following text and answer the questions by choosing the best answer.

Sutee went to the annual sports day with his classmate last Saturday. They played many games and Sutee won the first prize for the most interesting costume. Everyone had lots of fun. There were many things to eat such roast chicken, spaghetti and of course, cake and ice cream

Adapted from: NT test, 2008

1. What does the passage tell you about the sports day?

- a. Sutee got a prize for winning a race.
- b. Sutee was dressed in a costume.
- c. There were only a few guests.
- d. They got a fan as a prize.

Read the passage and answer questions by choosing the best answer. (Items2-3)

Sarah went to her school's annual Christmas party. As soon as she arrived she saw a beautifully decorated Christmas tree with a shining star at the top. The school hall was decorated in red and green to suit the occasion and everyone there was dressed in white to match the snow flakes. The Christmas music playing in the background really added to the holiday atmosphere.

Adapted from: NT test, 2008

2. Where was the party held at the school?

- a. The theatre
- b. The canteen
- c. The cafeteria
- d. The playground

3. What does the passage tell you about?
- There were some film stars at the party.
 - The school party is held every year
 - Sarah went to the party with her family.
 - Sarah wore a red and green outfit.

Read the story and answer questions by choosing the best answer. (Item 4)

The Foolish Dog

A dog once took a large piece of meat from a meatshop. The shopman did not give it to him. The dog took it himself. The bad dog ran away with the meat between his teeth. He ran fast, because he did not want the man to catch him and take the meat away from him.

On his way home he came to a canal. Over the canal there was a bridge. The dog wanted to get to the other side of the canal, so he went to the bridge. When he was on the bridge he looked into the water. Of course he saw himself there with a piece of meat in his mouth. But he did not say to himself: "That is myself in the water". He said to himself: "Oh no! That is another dog with a fine piece of meat. I want that meat for myself, and I will have it too."

Then he open his mouth to take the other piece of meat. Of course, when he did so, his own piece of meat fell into the water, and so, instead of two pieces for himself, the foolish dog got none.

From: IDEA Language Vol. 202 Nov, 2007

4. Why did the dog run very fast?
- To chase another dog away.
 - To get another piece of meat.
 - To get away from the shopman.
 - To get home before getting dark.

Read the following information and choose the best answer. (Items 5-6)

Some people don't like China. They find all the store and streets are too crowded. They think that the city is too noisy and the buildings are confusing. However, it is these things that make China such an exciting and interesting city.

Adapted from: NT test, 2004

5. What is the main idea of this passage?
- China is too crowded.
 - China is a very noisy city.
 - China is a very confusing city.
 - China is an exciting and interesting.
6. Some people don't like China because there are _____.
- a lot of stores
 - many buildings
 - too many people
 - exciting and interesting things to do

Read the following text and choose the best answer. (Items 7-8)

The Important of Exercise for children

Joseph is eight years old. In the fall, he plays on a roller hockey team. He practices every Tuesday and Thursday afternoon and has a roller hockey game every Sunday morning. In the winter, Joseph plays basketball. His team practices one evening a week. They have a basketball game every Saturday morning. In the spring and summer, Joseph plays baseball. His team has a game twice a week and practices at least once. It is easy to see that Joseph is very active after school.

Themes for Today, page 67

ข้อทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน (English Reading Comprehension Test) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน้า 5

9. How many positions does ENV center need?

- a. Five
b. Eight
c. ten
d. Eighteen

10. Dr. Porncha Sucharom _____.

- a. has a problem with his heart
b. is the owner of ENV center
c. is a client of ENV center
d. is in his twenties.

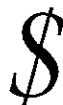
Choose the best answer following the signs below. (Items 11-13)

11. From this sign, which is correct?

- a. You can drive a car in 50 minutes an hour.
b. You can take 50 people with in your car.
c. You can make your speed more than 50 kilometres an hour.
d. You can make your speed not more than 50 kilometres an hour

12. What does this sign stand for?

- a. baht
b. pound
c. dollar
d. pence

13. Where can you see this sign?

- a. In the school
b. In the public park
c. In the street
d. In the hotel

Read the timetable of TV. Channel programs and choose the best (Items 14-16)

<i>The TV. Channel programs</i>	
05.30 Muslim program	13.00 Design
06.00 Early Morning news	14.00 Music Home
06.30 Namjai Siyen/Exercise Program	15.00 News
07.00 Acgriculture Program	16.00 Variety Show
08.00 Foreign Documentary	17.30 Folk Theatre: Bangkok Soi 9
08.30 Modern 9 Comics	18.30 Children's Theatre
09.00 Stock Market News	19.00 Games Totsakan
10.00 TV 9 Theatre (Hollywood)	20.30 News
12.00 News	21.00 Top Ten
12.30 20 Questions	22.00 TV 9 Sports

From: Nation Junior: November, 2005.

14. Which program is provided for farming promotion? _____.

- a. Agriculture programme
- b. Stock market News
- c. TV 9 sports
- d. Local series

15. Which kind of programe is most prequent? _____.

- a. News
- b. local series
- c. 1 and 2
- d. Children's program

16. This is _____.

- a. the movie program
- b. TV. Program
- c. the radio program
- d. the program of the theatre

19. How is the weather in the south of Thailand?

- a. It is sunny and foggy.
- b. It is cloudy and rainy
- c. It is cold, sunny and foggy.
- d. There is some rain with morning fog.

Read the poem and choose the best answer. (Items 20-21)

FISH?

The little fish eats the little fish,
The big fish eats the little fish,
So only the biggest fish get fat,
Do you know any folks like that?

20. "The little fish eats the tiny fish, The underlined word "tiny" means _____.

- a. small
- b. large
- c. enormous
- d. very small

21. We can compare this poem with _____

- a. the powerful people who usually treat the weak ones like that.
- b. strong people who are always treated like that.
- c. the big fish that can live safely in the world.
- d. the fair for people who are weak.

ข้อทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน (English Reading Comprehension test) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน้า 9

Read the brochures and choose the best. (Items 22-24)

<p>SIAM TRAVEL</p> <p>“Super Saver Package”</p> <p>4 Days/3 NIGHTS SHARING TWIN ROOM</p> <p>-----</p> <table> <tbody> <tr><td>SINGAPORE</td><td>8,000</td></tr> <tr><td>HONGKONG</td><td>11,000</td></tr> <tr><td>BALI</td><td>11,950</td></tr> <tr><td>KUALA LUMPUR</td><td>10,800</td></tr> <tr><td>OSAKA</td><td>20,850</td></tr> <tr><td>KAOSIUNG</td><td>13,500</td></tr> <tr><td>HO CHI MINH</td><td>9,900</td></tr> <tr><td>BRISBANE</td><td>18,500</td></tr> <tr><td>MELBOURNE</td><td>18,500</td></tr> </tbody> </table> <p>TEL: 0-2236-4041, 0-2238-4099, 0-2237-9435-6</p> <p>FAX: 0-2237-9435</p>	SINGAPORE	8,000	HONGKONG	11,000	BALI	11,950	KUALA LUMPUR	10,800	OSAKA	20,850	KAOSIUNG	13,500	HO CHI MINH	9,900	BRISBANE	18,500	MELBOURNE	18,500	<p>TRAVEL HOLIDAY</p> <p>DAILY DEPARTURE</p> <p>4 DAYS Hotel + AIRTICKET R/T</p> <p>-----</p> <table> <tbody> <tr><td>HONGKONG</td><td>11,800</td></tr> <tr><td>SINGAPORE</td><td>9,800</td></tr> <tr><td>KUALA LUMPUR</td><td>9,200</td></tr> <tr><td>PENANG -</td><td></td></tr> <tr><td>GENTING CASINO</td><td>8,300</td></tr> <tr><td>YANGON-BURMA</td><td>9,800</td></tr> <tr><td>HOCHIMINH</td><td>9,900</td></tr> <tr><td>BEIJING</td><td>13,400</td></tr> <tr><td>BALI</td><td>12,900</td></tr> <tr><td>HONGKONG-BALI/ 5DAYS</td><td>17,900</td></tr> <tr><td>SINGAPORE-BALI/ 5 DAYS</td><td>15,500</td></tr> </tbody> </table> <p>JETT COMPANY LTD. (24 Hrs. Service)</p> <p>2098/688 Ramkhamhaeng Rd. Bangkok 10240</p> <p>Tel. 0-2300-1327, 0-2300-1329 fax: 0-2300-1327</p>	HONGKONG	11,800	SINGAPORE	9,800	KUALA LUMPUR	9,200	PENANG -		GENTING CASINO	8,300	YANGON-BURMA	9,800	HOCHIMINH	9,900	BEIJING	13,400	BALI	12,900	HONGKONG-BALI/ 5DAYS	17,900	SINGAPORE-BALI/ 5 DAYS	15,500
SINGAPORE	8,000																																								
HONGKONG	11,000																																								
BALI	11,950																																								
KUALA LUMPUR	10,800																																								
OSAKA	20,850																																								
KAOSIUNG	13,500																																								
HO CHI MINH	9,900																																								
BRISBANE	18,500																																								
MELBOURNE	18,500																																								
HONGKONG	11,800																																								
SINGAPORE	9,800																																								
KUALA LUMPUR	9,200																																								
PENANG -																																									
GENTING CASINO	8,300																																								
YANGON-BURMA	9,800																																								
HOCHIMINH	9,900																																								
BEIJING	13,400																																								
BALI	12,900																																								
HONGKONG-BALI/ 5DAYS	17,900																																								
SINGAPORE-BALI/ 5 DAYS	15,500																																								

22. What is the price of Travel Holiday included?

a. Hotel	c. Meals
b. Airticket	d. Meals & Hotel

23. To what city do the travel agencies cost you the same price?

a. To Singapore	c. To Kuala Lumpur
b. To Hong Kong	d. To Hochiminh

24. How often does Travel Holiday leave Bangkok?

a. Every 4 days	c. Every day
b. The fourth of month	d. Not mentioned

ภาคผนวก ข (1)

แบบสอบถามนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ก่อน-หลัง การเรียน โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง

คำชี้แจง: ให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่มีข้อความตรงกับนิสัยรักการอ่าน

และการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง มีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองระดับมาก
 3 หมายถึง มีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองระดับน้อย
 1 หมายถึง มีนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับนิสัยรักการอ่าน				
		5	4	3	2	1
1	นักเรียนชอบยืมหรือซื้อหนังสือภาษาอังกฤษเล่มใหม่					
2	เมื่อไปร้านหนังสือนักเรียนชอบไปที่มุมหนังสือภาษาอังกฤษ					
3	นักเรียนรู้สึกพอใจเมื่อมีคนอ่านหนังสือหรือข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษให้ฟัง					
4	นักเรียนชอบอ่านป้ายโฆษณา ชี้อินค้า ชื่อสินค้าหรือสลากยาที่เป็นภาษาอังกฤษ					
5	นักเรียนอ่านสิ่งพิมพ์หรือหนังสือภาษาอังกฤษด้วยตนเองเป็นประจำ					
6	นักเรียนมักอ่านหนังสือ โดยที่ไม่ต้องมีใครบังคับ					
7	เมื่อมีคนพูดถึงหนังสือภาษาอังกฤษดีๆ นักเรียนพยายามหาหนังสือเล่มนั้นมาอ่านให้ได้					
8	นักเรียนชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ แม้ว่าบางครั้งไม่รู้ความหมายคำศัพท์					
9	นักเรียนไม่ชอบใจเมื่อมีคนพูดว่าไม่มีเวลาอ่านหนังสือ					
10	นักเรียนชอบอ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลิน เช่นการ์ตูน นิทาน เรื่องสั้น นิยาย ข่าว สารคดี ฯลฯ					
11	แม้ว่ามีการบ้านหรืองานที่ต้องทำ นักเรียนก็จัดเวลาสำหรับการอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ					
12	นักเรียนชอบเก็บสะสมหนังสือที่อ่านแล้วรู้สึกของเพื่อจะได้อ่านซ้ำ					
13	นักเรียนสามารถแนะนำหรือบอกชื่อหนังสือภาษาอังกฤษแก่เพื่อนได้					
14	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการอ่านหนังสือทุกครั้ง					
15	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไม่ได้อ่านหนังสือติดต่อกันหลายวัน					
16	นักเรียนอ่านหนังสือทุกครั้งที่มีเวลาว่างหรือรู้สึกผ่อนคลาย					
17	นักเรียนใช้เวลาด้วยการอ่านหนังสือหรือเมื่อต้องรอนานๆ					
18	นักเรียนอ่านหนังสือเมื่อมีโอกาสและตามสถานที่ต่างๆ เช่นบนรถประจำทางหรือขณะรับประทานอาหาร					
19	นักเรียนชวนเพื่อน ไปอ่านหนังสือที่มุมหนังสือหรือห้องสมุดบ่อยครั้ง					
20	นักเรียนรู้สึกชื่นชมและพอใจที่เห็นเพื่อนหรือคนอื่นๆ ชอบใช้เวลาว่างอ่านหนังสือ					

ภาคผนวก ข (2)

แบบประเมินพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้
โดยวิธีการบูรณาการเทคนิคการตั้งคำถามและการอ่านแบบกว้างขวาง หลังการทดลอง 30 ชั่วโมง

คำชี้แจง: ให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่มีข้อความตรงกับ
นิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยอยู่ที่	4.51-5.00	อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยอยู่ที่	3.51-4.50	อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยอยู่ที่	2.51-3.50	อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยอยู่ที่	1.51-2.50	อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยอยู่ที่	1.00-1.50	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการพฤติกรรม	ระดับนิสัยรักการอ่าน				
		5	4	3	2	1
	ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ					
1	นักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้อย่างคล่องแคล่ว					
2	นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้อย่างรวดเร็ว					
3	นักเรียนอ่านหนังสือเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดและบางครั้งเสร็จก่อนเวลา					
4	นักเรียนมักอ่านข้อความหรือบทอ่านที่นอกเหนือจากหนังสือเรียน					
	ด้านนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
5	นักเรียนอ่านหนังสือจากแหล่งการเรียนรู้อื่น นอกเหนือจากการอ่านที่มุมหนังสือ เช่น ที่บ้าน หรือ ห้องสมุด					
6	นักเรียนมักอ่านหนังสือมาล่วงหน้านอกเหนือจากที่ครูสั่งและมีเวลาสำหรับการอ่านเพิ่มขึ้น					
7	นักเรียนอ่านหนังสือได้ในปริมาณมากกว่าที่ครูกำหนด					
8	นักเรียนอ่านหนังสือ โดยที่ไม่ต้องมีการบังคับและรู้สึกเพลิดเพลินกับการอ่าน					
9	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อไม่ได้อ่านหนังสือแม้เพียง 2-3 วัน					
10	นักเรียนชอบอ่านหนังสือทุกอย่างที่ไม่มีผลการเรียน					

ภาคผนวก ข (3)

แบบบันทึกการอ่าน (Reading Log)

My Reading Log

Name..... Date.....

Name of book:

Pages:

Time:

Why did you choose this book? Interesting Happy Fun Necessary Easy Others*Briefly summarize the book.**What is it about?*

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

A lesson Plan 1

Eng 23101 Fundamental English Mattayomsuksa 3 First semester
 Foreign Language Department Prompinitchaiburee School
 Theme: Personal Identification Topic: People
 Time: 2 hours Teacher: Mrs. Jira Janthong

1. Standard/Performance Indicators

Standard 1.1 Understand stories from listening and reading, and apply this understanding logically.

Performance Indicator:

- Give the main ideas and details after listening to or reading it.

2. Contents: People

2.1 Knowledge/Content

- 1) Texts:
 1. A day in life of OJ Mayo
 2. Pen Friends
 3. Pamela and Diego

2) Language structure:

- Present simple
- Past simple

3) Function: Asking and answering about the texts given

2.2 Performance skills

- 1) Can read and answer the questions from the texts
- 2) Can make questions from the texts
- 3) Can answer questions and write down the answers in short answers for each item
- 4) Can summarize details from reading

2.3 Main Objective:

- Students are able to answer questions after reading the texts

2.4 Performance Objectives: Students will be able to...

- 1) answer for gist
 - 1.1 Who's the man in the picture?
 - 1.2 What does this text talk about?
 - 1.3 What's happening in the picture?
- 2) make questions from the reading
- 3) answer for details
- 4) record something what they have learnt from the reading

2.5 Attitudes

- 1) Positive attitudes toward reading, and working in group
- 2) Positive reading habits

3. Exercises/Tasks

3.1 Comprehension questions

3.2 Written work:

- 1) write down with short answers in the form given
- 2) record something students have learnt from the reading in the reading log

4. Teaching materials:

4.1 Three texts

4.2 Answer sheet for writing down the answers

4.3 A Reading Log Form

5. Assessment

5.1 Quiz (Comprehension questions)

5.2 Informal checks for understanding from a reading log

6. Teaching reading: Procedure / Stages of input and meaning

1st hour

Activate

6.1 Opening activity/ Introduction

- 1) Talking about the texts
- 2) Introduce the text to students
- 3) Grouping/ A group of 5-6
- 4) Distributing the handouts
- 5) Revising about questioning techniques

6.2 Teaching reading: Stages of input and meaning

Pre-activities

A) Gist question:

1. Learning about the questions...
 - 1.1 Who's in the picture?
 - 1.2 What does this text talk about?
 - 1.3 What's happening in the story?
2. Checking the vocabulary from the texts they don't know the meaning
3. Reading the text and answering a question for gist

While-activities

B) Comprehension (detailed) questions

- 1. In group, give students to read for details
- 2. Students make questions, one group one question
- 3. Students compare and present their questions to class
- 4. Students compare their questions with the teacher's

Post-activities

- 1. Students answer questions for details
- 2. Students write down with the short answers in the form given
- 3. Students checks the answers altogether

2nd hour

C) Abstract/personal questions

- 1. Students consider the books to read by themselves at the English corner (at least 1 book for each student)
- 2. Encourage students' engagement and deeper understanding of the text by recording something from the reading they have learnt in the reading log, they can write both in English or in Thai

7. Assessment / Evaluation: (How did the lesson go?)

- 7.1 Checking the points of the answers: Students get about 50% up, it's O.K. (Points of group is to point of members)
- 7.2 Checking understanding from the reading log
- 7.3 Recording the result

8. Self-assessment:

What went well and what would I change if I need to teach this lesson again?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Teacher: Mrs. Jira Janthong

Date/..../....

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างบทอ่านและแถบประโยคคำถามประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

Text 1: A day in the life of OJ Mayo

Who's the man in the picture?

OJ Mayo

He's young, he gets good grades at school and a good relationship with his parents. He also plays basketball for Huntington High School, Virginia, USA. Life is good for OJ Mayo. But it isn't always easy!

"I really want to be a professional basketball player and I know I have to work hard," he says. He wakes up at 6:30 am everyday. He starts the day with a big breakfast, then he goes jogging in the park for an hour. After that, it's time for school. When he finishes, he usually goes to basketball practice. The HHS team practices four days a week. They often play two games a week. OJ is always sad when they lose. Well, I know it's only a game," he says, but losing always makes me think we could do better." So, with such a full programme, how does he manage? "Well, I never miss practice. I sometimes worry about school because I want to get good grades, but I'm well organized so I never fall behind with my homework. I never stay out late. I always do my best and work hard, both at school and on the court."

**** Any advice for ambitious teenagers like himself? "Always stay motivated and never give up?"*

Worksheet 1/1**“A day in the life of OJ Mayo”**

Group.....

Name.....No. ...

Answer questions.**Questions:**

1. Who is OJ Mayo?
2. What is the suggestion for teenagers like OJ?
3. When does OJ wake up?
4. Where does he go jogging?
5. Why does OJ Mayo have a big breakfast?
6. How does he do when he loses the game?

Answers:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

ภาคผนวก จ
(ตัวอย่างคำถามของนักเรียน)

Students' Questions

Work sheet 1/1 "A day in life of OJ Mayo"

1. Who is OJ Mayo?
2. What does OJ Mayo want to be?
3. When does he wake up every day?
4. Where does OJ do basketball practice?
5. Why does OJ work hard?
6. How many friends has OJ got?

Work sheet 1/2 "Pen Friend"

1. Who has got a letter?
2. What is the letter about?
3. When does the school start?
4. Where does Pedro live?
5. Why does Pedro write to Steve?
6. How does he go to study?

Work sheet 1/3 LIFE STORIES": Pamela and Diego"

1. Who came from Argentina?
2. What did Diego's family do?
3. When did Diego go to France?
4. Where was Pamela from?
5. Why did Diego go to France?
6. How did Pamela and Diego meet?

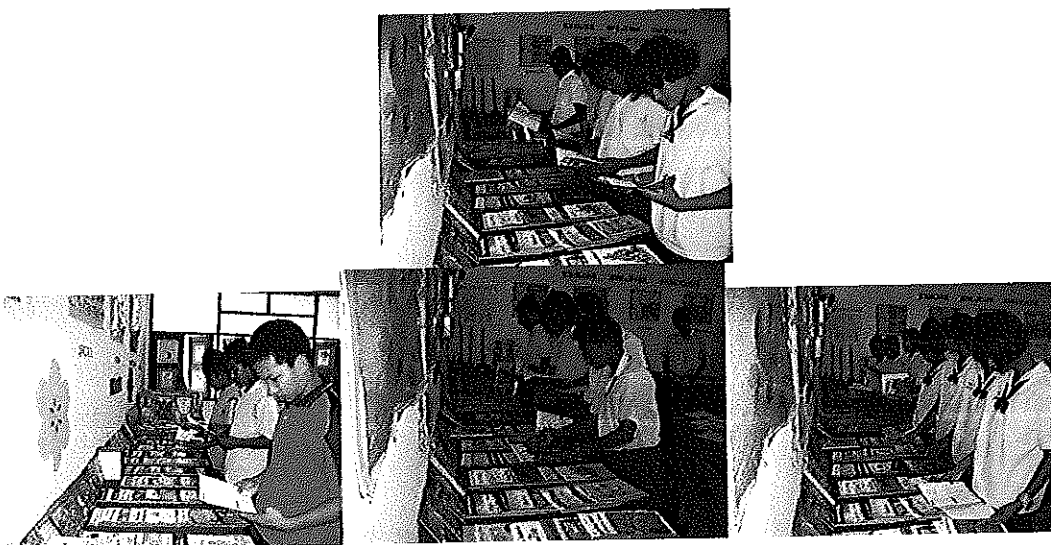
ภาคผนวก ฉ

ภาพมุมภาษาอังกฤษและผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในชั่วโมงที่ 2

(1) มุมภาษาอังกฤษ

(2) ผู้เรียนเลือกหนังสืออ่าน

ภาคผนวก ข
 รายชื่อหนังสือที่มุมภาษาอังกฤษ
 Names of books
 (SRA Reading Laboratory Red 1a)

No	Names of Books	Written by...
1	The Lion and The Mouse	
2	The birthday Gift	Brian Mummert
3	A House for Sammy	Regina Nixon
4	Lunch for a Bear	Nocole Wood
5	Jan's Animals	Helen Tracy
6	The Red Cap	Lillian Srivastara
7	Can a Dog Help?	Angie Buenostro
8	What Can Fly?	Nathan Krishna
9	Piper	Sally George
10	The Noise at the Window	Fern Hill
11	My Dog Mickey	Dale Krupinski
12	Sun and Wind	Joan Neary
13	Taking Care of Your Kitten	Lorenzo Simmons
14	Putting Steam to Work	E.H. Renolds
15	The Chipmunk and the Bear A folk tale adapted by...	Ruth T. Beriz
16	What Is a Tadpole?	Dante Nelson
17	The Box-Kite Pilot	Jan Mader
18	Sisters	Laura Fendler
19	Soaring High	Basil Hamilton
20	Catch a Runaway	Melanie Grosjean
21	George Washington carver	S.T. Kurkov
22	Tag-of-War an African folktale	Kathleen Arnott
23	Sophie's Babies	Kevin Cope
24	A Home For Grapes	Patty Hoyei
25	A Royal Surprise	Beth Woolley
26	The First Ice-Cream Cone	L. Brennon
27	Lost at Sea	Mathew P. Hyland
28	Jack's Carrots	Joy Neuman
29	Minding Muddy Max	Jenna Monroe
30	Billy' Windy Day	Lisa Terrell
31	You Are What You Eat?	Kate Anderson
32	Ducks	Jan Mader
33	Ana's Hobby	Rich Lloyd
34	How Do You Find A Friend?	Dorothy Francis
35	Chelsea Learns a Lesson	Judy Yero
36	A Funny Fish	Horatio Rodriques
37	The Lump of Clay	Susan N. Moore
38	All about Opossums	

39	The best Walks Ever Walter Washington	Walter Washington
40	Fingerprints	Virginia Schneider
41	Liza's Bear Cap	Helen Paulson
42	Reading Rings	John Savage
43	Madeline's Band	Tina W. Ziegler
44	General Sherman	Marsha Robinson
45	Everyone Goes to Work But Me	Jan Mader
46	In Need of Help	Miguel Sanchez
47	The Tree Chicks	Alfronse Pitts
48	A Special Card	Monica Payton
49	The Dream Boat	Bruce Mays
50	Tanisha's Walk	Marcos Krinos
51	Hennry's Dog	Elibeth Sengel
52	A Place for Blue Birds	
53	Friends Forever	Sally George
54	Good-bye, baby Bird	Colleen Darrow
55	Three Cheers for Emily	Chunk Guildford
56	What Alexi Learned	August Brunsmann
57	Off to Camp	Drew Moore
58	The Glass Lizard	Jesse Moreno
59	Mom's Happy Birthday	David Levy
60	Let's Talk!	Kavya Das
61	How The Zebra Got Its Stripes A Bushman story from northern Namibia	Bret Simon
66	The Dog That Fought a Bear	
63	The Three Wishes	Rinalda Perry
64	A Bluegrass Festival	Tina W. Ziegler
65	Applewink's Bookstore	Celeste Altman
66	Founder of The American Red Cross	William B.L.Philips
67	Good at Something	Chunk Guildford
68	No Sleep for Grover	William Taschek
69	The same-name Mystery	Tina W. Ziegler
70	Let Flag's Wave!	Heather Knowles
71	The Old Man and the Monkeys	Scott Fisher
72	A Parade to Remember	Jan Mader
73	Animal Houses	Chris smart
74	Pet Show	Paul LaPlante
75	The Park	Judy Scroggin
76	Can Dog Find a Pet?	Fabian Nichols
77	The Rabbit	Fatima Shousher
78	Pigs	Maurice Leger
79	A Good House for Mr. Mouse	Kang Tung
80	The Hungry Cat	Nelson Arbuckle
81	Boris	Dennis Reno
82	Who Gets What?	Jan Gleiter
83	Mae's Clubhouse	Judy Scroggin

84	The Hot Day	Kevin Cope
85	Rodeo Ted	Seth Greenfickle
86	An Elephant Story	Carolyn Gloeckner
87	Kiku the Cat	Jan Mader
88	Kate and her Big Family	Nancy Sladky
89	From Rocks to Books	Elizabeth Pare
90	The Paint Job	Jame's A. Schulz
91	A Fast Worker	Todd Surgo
92	A Game of Tic-Tac-Toe	Brianna Johnson
93	Justin's Map	Bert Perry Rhoades
94	The Secret of the Gold Box	Russel Locks
95	A Cold-Weather Sport	Jeremy Taylor
96	A Safe Place for Animals	Andrew Caldwell
97	Animal's Tails	Jimel Sizemore
98	What's Wrong with Make-Believe	Joshua Young
99	The Vacation Mystery	Tom Schiele
100	It's All Around You	Ray Schwarz
101	Ann	Jan Mader
102	So Much Grass!	Jesse Austin-Hay
103	Rabbits and Hares	Tri Das
104	Buddy's Sheep	Kara Bigsley
105	A Bright, New Room	Reno Buenostro
106	Wheels	Alicia Czarnecki
107	A Softball Story	Margie Stevens
108	An Important Job	Susan N. Moore
109	Peanut Butter	Suzanne Parks
110	Waiting for Snow	Janelle Hille
111	A Moth's Journey	Amy-Alice Ballicki
112	The Tiny Tree	Pam Conrad
113	Painting Her Own Way	Chan Terrell
114	Just for King	Pam Conrad
115	Birthday Tradition	Jean Nattkemper
116	Nobody Listens to Andrew	Elizabeth Guifoile

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางจिरา จันทร์ทอง

รหัสนักศึกษา 5111121066

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี	สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	2542

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน โรงเรียนพรหมพิณิตชัยบุรี อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

การประชุมวิชาการระดับนานาชาติทางด้านมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ครั้งที่ 2 โดยคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
(The 2nd International Conference on Humanities
and Social Sciences)